

له چاره نووساسازترین ساته وه خسته کانی ژباند، کاتن که سیکی جحیل نه گهرگه لیکي کراوه وه لادهن،
ته نها یه کیکیان هله دهرتیر و به چاره نووسی خویه وه گرتی ددها و پاشان پی دهنیتته تافی جحیل بییه وه.
سن رو داوی کریتی ریحیان رزگار کردم. - نا، ریحیان رزگار نه کردم، به لکو هه ولیناندا رزگاری که ن-
دهش ریحی تریش رزگار که ن، هه بویه لیم دهورن گهر باسیان که م. نهو سن رو داوه زور ساکارن
به توکلنیه ستوری جوتیار بییه وه. به لام هه که س نهو توکلنیه بشکینن، نهو تامی سن بابوله مؤخی
شیرانه و جیسایی ده کات.

رو داوی به که م: شوانیکی نانوگیا، نانوگیا گوندیکی دور ده دست و قاقری دامینی چیا یه پسیلوریتی بییه.
نهو شوانه و راهاتیهو له باره ی شته سهیر و سه مه ره کانی میگالو کاستر ووه گوئ یه قسه ی خه لکی گوند
رادیرن. بوان ده گتیر ایه وه که ده توانی لهو شاردها تهواوی که لویه له کانی دنیا پهیدا که یه: لویا به قاپ،
ماسی که پور به زه مبیله، ماسی ساردین به بهرمیل. مه غازه گهل پر له پیللا، مه غازه گهل تفهنگ و
باروت و قهله مبر و خه نجهری لی دهر وشن، نانه و اخانه کان هه مو به یانیسه که باوهش باوهش کولتیره ی
سپی و ته نک دهر ژینن، جگه له مهش به گوتیره ی ریوایه ته کان ژنانیک به شه شو لهو شاردها هه، که گهر
ده ستیان بویه بریت وه ک کیژانی کریتی ناکوژن. پیستی نهو ژنانه سپی و به تامه وه ک کولتیره.

کاکه ی شوان به گوتیر ادیرانی بویه مو جیزانه، ناو ده زایه ده می و میگالو کاستر له نه دتیشه پیدا وه ک
به هه شتی کریت، تژی له ماسی که پورو تفهنگ و ژن دهره وشایه وه. گوئی راده دیرا و گوئی راده دیرا،
نیوه رویه کیان که نیدی برستی لی برا، پشتیننه که ی توند کرده وه، پارزینگ (*) هه نه خش و نیگار
چنراوه که ی کرده کول، گوجانه که ی به دهسته وه گرت و له پسیلوریتی ناو دیو بو، له ماوه ی چند
سه عاتیکدا گه یشته میگالو کاستر و، هیشتا دنیا رووناک و دهر وازه ی شار کراوه بو. شوانه له بهر
دهر گاکه دا راهه ستا، هه نگاو یکی تر و نیدی پیی دنایه به هه شت. به لام کوتوپر ریحی راهه پری و له سه
پیان راست بویه، پیده چوو و اهه ست کا هه ناسه ی به ناره زوو قانگدرایی، نیدی نهوه ی نه نجام نه دا که
ناره زوو ده کرد، نیدی نازاد نه بو، شوانه ی کریتی به شه رمه وه بروی هینایه وه یه ک، ناخر دهور بو هرگری
له عیزه تی نه فسی خوی بکات.

گوئی: "گهر بهوئ ده چمه ژوروی، گهر نه مهوئ ناچمه ژوروی! که واته من ناچمه ژوروی!"
وای گوت و نهوسا پشتی کرده میگالو کاستر و هه مدیس رتی چیا یه گرتوه بهر.

رو داوی دووه م: جحیل لیکي قوز و به هیز له گوندیکی تری کریت، له چیا سپیبه کان مردبو. چوار که س
له نیزی بکترین هاو ریکانی ههستان و گوتیان: "نه ری باشتر نییه نه مشه و بچین به دیار جه نازه که یه وه

(*) کوله پشت.

بمیتینه وه تا ژنانیش ده ست له شین و شه پور هه لگرن؟

هه چواریان به دهنگیکی خه مین گوتیان: "به لی با برین!"

نهو جحیل لیکي مردبو باشترین پالیکار (*) ی گوند بو، ته مه نی بیست سالان و مه رگی وی خه نجه ریک
بو به دللی هاو ریکانیدا رچوو بو. یه کیکیان گوتی: "نه مر و که میک عاره قیبا بوه هیناوم، عاره قی
شاتوه، نه عاره قه ته نانه ت مردووش زیندوو ده کاته وه، کورینه چ ده لین، چونه نهو عاره قه له گهل خومدا
بیتم؟"

- "دایکی منیش نه مر و نانی کردوه، چ ده لین منیش چند نانیک بیتم؟"

- "منیش که میک سوسیسی به رازم هه یه، چونه شیشیکي لی بیتم؟"

چواره میشیان گوتی: "منیش په رداخ و بریک به رووله خه یار دینم!"

نیدی هه ریه که شتی خوی نایه ژیر که په نکه که ی و له گهل داهاتنی شه ودا خویان کرد به مالی هاو ری
کوچکر دووه که یاندا.

جه نازه کیان له نیو تابو تیکدا دریز کردبو، تابو ته که له ناوه راستی ژور که دا له سه ر سیپایه ک دانراو
و به ریحان و شیوه ران رازنرا بویه. پیی جه نازه که رووه دهر گاکه و ژنانیش به ده وریدا شیوه نیان ده کرد و
ده یانلا و انده وه.

چوار هاو ریکه سلویان کرد و به ژنگه لیان گوت: "وا باشتره نیوه بچن بنون، نیمه به دیار جه نازه که وه
ده میتینه وه!"

ژنان چونه ژور که کانی ناوه وه و دهر گاکانیا له دیوه ده داخست. چوار هاو ریکه له سه ر کورسی
دانیشتن و عاره ق و مه زه کانیا لای قاچپانه وه دانا و به چاوانیکی پر له فرمیسه که وه له هاو ری
کوچکر دووه که یان دهنوی. نیو سه عات تیپه ری و پاشان سه عاتیک. دواچار یه کیکیان چوی له سه ر
جه نازه که هه لگرت.

- "کورینه، نه ری پیک نه خونه وه؟"

هه مو وه لامیان دایه وه: "بیگومان، ناو بیته و ده ست بشو. نه دی خو نیمه نه مردووبن، باللا ده ی با
بخونه وه!"

دانه وینه وه و ده ستیان دایه مه زه که، یه کیکیان به سو تاندنی مقه با سوسیسه که ی برژاند، ژوروی
مردوه که سبخناخ بو له بونی خوشی دوو که لی گوشت، نهوسا پیکه کانیا تی کرد و په رداخه کانیا

(*) پالیکار وشه یه کی گریکیه واته پیوای راسته قینه و جیسایی، پیوای نازا و به هیز و به توانا بوه رگه گرتی نازار. نه م
نازناوه له بنه رتدا بهو سه ربازانه ی هیزی پیاده ددره که هاو ریتی سوار دیان ده کرد، به لام دواتر نه م نازناوه به هه مو
سه ربازیکی نازا ددره، هه نو که ش به هه ر جحیل لیک دلین پالیکار که هه لگری سیفاتی سه ربازی نازابن، نه م نازناوه
له گریکستانی نه مر ودا نهو په ری ستایش کردن ده گه یه نی.

لهیهک دا.

- "خودا لیتی خوشی. دهخوینهوه بهسلامه تی خویمان!"

- "بهسلامه تی! خودا لیتی خوشی!"

پیتکیک و دووان و سیان و مهزه که بیان هممو خوارد و بوتله که بیان چۆرپر کرد و هیور هیور نه شهوه گرتی.

هممدیس له جه نازه که خوردبوونهوه، کوتوپر به کیکیان راپه ری و ههستایه سه ری پا و گوتی: "کورینه دهلین چی؟ - به لاجا و سهیریکی جه نازه که ی کرد - دهلین چی بیننن؟"

- "باشه دهی!"

ئیدی شهرواله دهلبه کان بیان هه لکیشا و چمکیکیان له ژیر پشتوتیه که بیان نا، تا له کاتی راکردنا دهه لنگه که ی له قاچیان نه گیریت. پاشان تابووته که بیان رووه و دهه لنگه که ی برد و دهه لنگه که ی رووه و دهه لنگه که ی کردوه.

ئهوسا تفیان له له پی دهستی خۆ کرد و بهه و ناشتنی جه نازه که کهوتنه خۆ.

ئه مهش دوا رووداوه

به گشه مهیه کی جیژنی پاک، که میک بهر له سپیده، باوکه کاپاتۆس له جیاکانی کریت به خیرایی برووسکه رادهکا و مهسیح زیندوو دهکاتهوه. پهله پهلی وی له بهر ئهوه به که ژماره ی گوندهکان زۆرن و جگه له م چ قهشه ی تر له ناوچه بهدا نییه. بۆیه دهبو بهر له سپیده رتوره سمی زیندوو بوونهوه ی مهسیحی له هه موو ئه و گوندانه دا به نه نجام گه یاندا. باوکه کاپاتۆس قۆلی لێ هه لکردبوو، له ژیر قورسایه جبه ره هبانییه که ی و ئینجیله قورسه بهرگ زیونه که ی دهستیدا، به سه ر جیای بهر ده لان و پۆشراو به درک و دا لدا هه لده گژا. به هه ناسه برکیته به درتژیایی ئه و به ره به یانییه هه ر رادهکا، ده گاته هه ر گوندیک و هاوار دهکا: "کریستۆس ئانیستی (*). واته مهسیح هه ستاوه تهوه - پاشان به زوبانیکی به په لاس بووه به هه له داوان به ره و گوندیکی تر ده که ویتته ری.

له دا گوند، که کهوتته نیوان دوو گاشه بهر دهوه، خه لکی له کلێسیایه کی چکۆله کۆبوونه تهوه. پیوسۆزه کان بیان داگیرساندوه و په یکه ره کان و سه ر دهه لگی کلێسیا که بیان به گه لای دار دیمشت و گو له مۆرت رازاندۆتهوه، ئه و گه لا و گولانه بیان له زاره عاسیبه که ی چیاوه هیناوه، مۆمه کان بیان به دانه گیرساوی به دهسته وهیه، چاوه رتی (وشه ی مهزن) تا مۆمه کان داگیرسین.

له و بێدهنگییه دا خر مه ی به ره به کهوتنی چه ویان ده که ویتته بهر گوئی، وا پێده چن ئه سپیک به غار به دامینی چیا دا هه لگژئی و به رد له ژیر پێیدا بترازی.

- "وا هات... وا هات!"

هه مووان ده ژیتنه ده ری، خۆره لات گولپه نگ و ئاسمان بزه ی دههاتی، دهنگی هه ناسه برکیکی قورس دیتته گوئی، سه گی پاسه مه ر له خۆشیا ندا ده که ونه وه ری، پاشان کوتوپر له ودیو دارگو تیزیکه وه، به کر اسبکی قۆچه ترازوه وه، شه لال له ئاره قه، سووره لگه راو به هۆی راکردنه وه، نوقوم له و مه سیحگه له ی که زیندوو ی کردبوونه وه، باوکه کاپاتۆسی پی ر و کورته بنه، به سه رو قژی ئالۆزکا وه وه ده یارده که وئی.

له هه مان ئه و له حزه به دا، خۆر خه ری که له ودیو چیا که وه هه لئدی، قه شه بازیک ده دا و له بهر ده م خه لکی ئاوا پیدا خۆی ده گرتیه وه و باوه شی ده کاته وه. هاوار دهکا: (کریستۆس ئانستاکاس) (*). ئاخ و شه ی باو و دوو باره ی (ئانستی) کوتوپر به لایه وه چکۆله و هه رزان و ناچیزه خۆ ده نویتنی که ئیدی ناتوانی (مزگینیی مه زن له خۆ بگرئی). وشه که له سه ر زاری قه شه ده کشی و مه ودا به کی به ریتر له خۆ ده گری. ئیدی یاسا کانی زمانه وانایی پاشه کشی ده که ن و له بهر ده م گو ری ئه و هپزه مه زنه ی رۆحدا تیکو پیتک ده شکین و یاسای نوئی ده خولقین. ئیدی بنۆره! ئه م به یانییه له خولقاندنی وشه ی نویدا، کریتی پی ر بۆ به که م جار هه سته ی کرد که هه ر به راستیی مه سیح زیندوو ده کاته وه - ته وای بوونی وی و ئینج به ئینجی بالا مه زنه که ی زیندوو ده کاته وه - عیشق به ئازادی، سه ر نه ویی نه کردن بۆ قه بو لکردنی کۆیلا به تی، رۆحمان ته نانه ت له به رامبه ر به هه شتیشدا، گه مه کردنی ئازایانه له سه روو ئه قین و عه زابه وه، له سه روو مه رگه وه، شکاندنی قالبه کۆنه کان، پیرو ژترین قالبه کان، کاتج که ئیدی جیگه ت تییایاندا ناییته وه - ئه مانه سی هاواره مه زنه که ی کریتا.

ئه وه ی له م سی رووداوه دا، رۆح تژیی ده کات له چیتیکی پاکژ و ساخ، ئه وه به که لیره دا فه یله سووفان و ره وشته گه ران نااخفن، ئه وانه نادوین تا له کاتی بی ئیشی و دوور له هه ر خه ته ریکدا تیسۆره دژوار و قورسه کان بیان راده گه یه نن. ئیمه لیره دا له بری ئه وانه سه روکارمان له گه ل خه لکانی ساکار، له گه ل جوتیارانی کریتیدا هه یه، سه روکارمان له گه ل ئه وانه دا هه به که شوینپی ئاره زوه ناوه کیبه کان بیان هه لده گرن و بی ئه وه ی له هه ناسه بکه ون، به بهر زترین ترۆپیکدا هه لده گژین که ئینسان له توانایدا به بیگاتج، واته ترۆپکی ئازادی، واته گالته کردن به مه رگ، واته خولقاندنی یاسای نوئی. لیره دا بنچینه ره سه نه که ی ئینسان له بهر جا و اماندا وه دیارده که وئی. بۆیه ده بینن چۆنا و چۆنی ئه م وه حشه دوو پیته به گرتنه به ری ریگه گه لی جیاواز له ریگه ی ئه قلاتیی، ده گاته ئینسان بوون. به م پیته سه فه ره که مان به جه لجه تای دژواری ئه قلاتیدا، لیتوولیتو ده بی له بهر پر سیاری، چونکه ئه لعان به بینینی کریتییه کان ده زاینن که ئه گه ر له ریگه ی به ئینسان بووندا شکست بیینن، ئه وه ته نها و ته نها خۆمان خه تابارین، هه ر له بهر ئه مهش ئه و جو ره والا یه - ئینسان - بوونی هه یه، له سه ر ئه رز وه دیار که وتوه و ئیدی چ پاساو تیک بۆ تر سنۆکی و کهوتنمان نییه. له کریت ئه و که سه ی هه ولی فریودانی خۆی یان فریودانی خه لکانی تر نادا، ئه و خۆی روو به روو له بهر ده م خوا وهندی یه که مه مکی ئامازۆندا ده بینیته وه. ئه م (خوا وهندی

به‌پرسياري، يه رووی خوش پيشانی کهس نادا و له‌سه‌ر نه‌ژنوتوی چ که‌سیتک - نه‌خواوه‌ند و نه‌ئینسان - دانانیشی.

روژانیتکی زۆر به‌و په‌ناگه‌ نازیزانه‌دا گه‌رام که‌ جحیلیم تیاپاندا گوزهراندبوو. پیاسه‌ له‌ که‌ناری زهریادا، بای فیتکی عه‌سران هه‌مان نه‌و با فیتکه‌ بوو که‌ جاران به‌سه‌ر قزّه‌ ره‌سه‌که‌مدا هه‌لی کردبوو. بۆنی یاسه‌مین و ریحان و شه‌وه‌ر هه‌مان بۆن بوون. بۆنیان چ فه‌رقیتکی نه‌کردبوو له‌گه‌ل بۆنیان له‌گه‌ل نه‌و روژانه‌دا که‌ ئیواران به‌کوژانه‌ ته‌نگه‌به‌ره‌کاندا تینده‌په‌ریم و ده‌رگاگان کراوه‌ بوون و کیژان له‌حه‌وشه‌ ئینجانەکانیان ئاوه‌دا.

شنه‌ و بۆن و زه‌ریا خاوه‌ن جحیلیمه‌کی نه‌مر بوون، ته‌نها خانووه‌کان و هاوپیکانی جارنم پیر ببوون، زۆر له‌و هاوپیانه‌م نه‌ناسیبه‌وه‌، زۆریشیان منیان نه‌ناسیبه‌وه‌. بۆ ساتیتک دیکه‌تیا نهدام - که‌سیتک وه‌دیادان ده‌هینانه‌وه‌- به‌لام کی؟ وه‌ختی له‌ تیفکرین شه‌که‌ت ده‌بوون نه‌وسا به‌ریتگی خۆیاندا ده‌رۆیشان. ته‌نها یه‌کتک له‌و هاوپیانه‌ به‌بینینی من، به‌سه‌رسورمانه‌وه‌ راوه‌ستا و ده‌ستی هه‌لپه‌ری و هاواری کرد: "هاوپی دیرین نه‌مه‌ تۆیت؟ ته‌ماشای خۆتکه‌، چ بووه‌؟"

نه‌وه‌ هاوپیته‌کی دیرینی گیانی به‌گیانیم بوو، سیتیبه‌مین نه‌ندامی نه‌جومه‌نی هاوپیان بوو، پینده‌چوو حالگوزهرانی باش بی، پاییتکی بی تووتنی به‌ده‌مه‌وه‌ تا بۆنه‌که‌ی هه‌لمزئ و به‌و ریتگیه‌- به‌فربودانی خۆی- جگه‌ره‌ ته‌رک کات. دیکه‌تی دام، پاشان به‌توندی باوه‌شی پینداکردم.

- "چه‌ندیک لاوازو ره‌ش داگه‌راویت! گۆناکانت به‌قوولاچوون و نیوجه‌وانت پرپوه‌ له‌ چرچولۆج، برۆت وه‌ک درک تۆپه‌ل بووه‌ و ئاگر له‌ چاوانته‌وه‌ ده‌پۆئ. چیت لی به‌سه‌رها توه‌؟ نه‌رئ تا که‌ی ده‌سووتیتی؟ تا که‌نگی دونیا له‌پیتوه‌ ده‌ده‌ی؟"

- "تا زیندوو بم! تا نه‌و کاته‌ی که‌ ئیدی ناتوانم بگۆریم، نه‌وسا خوشگوزهران و مردوو، پاییتکی بی تووتن به‌لپتوه‌وه‌ ده‌نیم و راده‌ه‌ستم و لاقرتی به‌ژیان ده‌که‌م!"

هاوپیته‌که‌م گوتی: "یه‌عنی من پیرم؟ یه‌عنی مردوو؟" وای گوت و دایه‌ قاقای پیکه‌نینیتکی گالته‌جاریانه‌.

هیچم نه‌گوت، ئاخ‌ر بیره‌کردنه‌وه‌ له‌م هاوپی دیرینه‌م، لیپوژی کردم له‌ خه‌م و تووریه‌ی. نه‌دی چۆناوچۆنی خۆشم ویستبوو؟ له‌و رۆژه‌ پر شکۆ و مه‌له‌کوئیبانه‌ی جحیلیدا که‌ تا به‌ره‌به‌یان شه‌قامه‌کانی میگالۆکاسترۆمان له‌پیتوه‌ده‌دا، وه‌ی به‌چ باوه‌ر و که‌فوکۆلیکه‌وه‌ دونیامان ویران ده‌کرد و سه‌ره‌له‌نوێ رۆمان ده‌ناپه‌وه‌! له‌ناو چوارچیتوه‌ی ته‌نگی شاره‌که‌ماندا جیتمان نه‌ده‌پۆه‌، له‌و فیکرانه‌دا جیتمان نه‌ده‌پۆه‌ که‌ له‌مامۆستاگانمانه‌وه‌ فیربان ده‌بووین. مه‌حال بوو به‌لامانه‌وه‌ داسه‌کنان له‌ژیر سیه‌ری له‌زه‌ت و چیتزه‌ هاکه‌زاییه‌کانی ئینساندا. هه‌میشه‌ ده‌مانگوت: "وه‌رن با سنووره‌کان تیکوویتیک بشکینین!" به‌لام کام سنوور؟ نه‌مانده‌زانی کامه‌! ته‌نها باسکمان رایه‌ل ده‌کرد، وه‌ک بلتی خه‌ریک بین بخنکین!

هه‌نوکه‌ باسکی هاوپیته‌که‌م شوێ و چ کیتسه‌یه‌کی له‌ هه‌ناسه‌داندا نه‌بوو، خۆ گه‌ر هیتشتا ئاره‌زوویه‌کی ناشه‌ری له‌ که‌له‌یدا مای، نه‌وا هه‌ولێ ده‌دا به‌کیشانی پاییی بی تووتن نه‌و ئاره‌زووه‌ دامرکینیتته‌وه‌.

هه‌ر نه‌و شه‌وه‌ی گه‌یشتمه‌وه‌، بام لیتی پرسیم: "چۆن بوو چوویت بۆ روسیا؟ بۆچی چوویت؟" وای گوت و به‌تووریه‌ی سه‌یری کردم، به‌زه‌حه‌مت توانی جلّه‌وی تووریه‌ی خۆی بگرێ. ئاخ‌ر سالانیتکی زۆر چاوه‌رپتی نه‌وه‌ بووه‌ نووسینگه‌یه‌ک بکه‌مه‌وه‌ و نه‌م گوند و نه‌و گوند بگه‌ریم و بيمه‌ شاهیدی رتوره‌سمی غوسلی ته‌عمید و عه‌رووسیه‌کان، ئیدی به‌و جۆره‌ هاوپیته‌گه‌لینکی زۆرم له‌ ده‌ور کۆده‌بوونه‌وه‌ و ده‌متوانی له‌و ریتیه‌وه‌ خۆم له‌ هه‌لبژاردنی پارله‌ماندا کانید که‌م. به‌لام نه‌لعان ده‌بینی دونیا له‌پیتوه‌ ده‌ده‌م، سه‌رباری نه‌وه‌ بلاووتته‌وه‌ که‌ خه‌ریکی کتیب نووسینیشم! دوايه‌مین جارێ که‌ بینیمی، لیتی پرسیم: "چ جۆره‌ کتیبی ده‌نووسیت؟ چه‌کایه‌ت؟ نامه‌ی دلدارێ؟ گۆرانی نه‌مان نه‌مان؟ نووسین ته‌نها کاری خه‌لکانی خه‌سیو و قه‌شه‌کانه‌. چ شه‌رمه‌زارییه‌که‌! وه‌ره‌ واز له‌م ئیشه‌ بینه‌، ئاخ‌ر تۆ پیاویت، ده‌س به‌ره‌ ئیشی ئیشی پیاوان بی!" وای نه‌لعانیش به‌تيله‌ی چاوه‌ سه‌یریتکی کردم و گوتی: "ناشی بووبسته‌ به‌لشه‌ویک؟ نه‌وانه‌ نه‌ خواوه‌ندیان هه‌یه‌ و نه‌ نیشتییمان و نه‌ شه‌ره‌ف. بی باوه‌ری وه‌ک خۆیان هه‌ر نییه‌!"

به‌خۆم گوت هه‌نوکه‌ کاتی نه‌وه‌یه‌ بۆی روون که‌مه‌وه‌ که‌ له‌روسیا چ رووده‌دا و له‌وئ چ جۆره‌ دونیایه‌کی نوێ رۆده‌نرێ. بۆیه‌ به‌زویانیتکی ساکار بۆم باس کرد که‌ ئیدی فه‌قیر و ده‌وله‌مه‌ند له‌روسیادا نییه‌، هه‌مووان کار ده‌که‌ن و ده‌خۆن:

- "نه‌لعان له‌وئ ئاغا و کۆيله‌ نییه‌، هه‌ر که‌سه‌ی بۆ خۆی ئاغایه‌، له‌وئ ئینسانیه‌تی نوێ و ره‌وشتی بالاو خیزانی نوێ دروست بوون، ئیدی روسیا بۆته‌ پیتسه‌ره‌ و ریتوین، ته‌واوی دونیا له‌وه‌دایه‌ شویتپیتی روسیا هه‌لگرێ تا داد و به‌خته‌وه‌ری بال به‌سه‌ر سه‌راپای نه‌رزدا بکیشی."

حه‌ماسه‌ت گرتبومی و خه‌ریکبوو ده‌که‌وتمه‌ خوتبه‌دان. بام به‌پینده‌نگی گوتی رادیرابوو، لیکدا لیکدا سیگاری ده‌پیتچایه‌وه‌ و هه‌لیده‌وه‌شاندوه‌ بی نه‌وه‌ی دایگیرسینتی. به‌خۆم گوت: "سوپاس بۆ خودا که‌ بام تینده‌گات!" له‌ ناکاویتکرا به‌تووریه‌ی ده‌ستی هه‌لپه‌ری و ئیدی من بیده‌نگ بووم.

سه‌ریتکی راوه‌شاند و گوتی: "هه‌موو قسه‌کانت چاک و به‌رزن، به‌لام نه‌ی گه‌ر بکرتنه‌ کردار چی؟" به‌واتایه‌کی تر: به‌رده‌وامبه‌! قسه‌ بکه‌ و قسه‌ بکه‌ گه‌ر پیتتوایه‌ مه‌سه‌له‌که‌ ده‌هینتی، به‌لام نه‌ی نه‌ک به‌حه‌رام، ئاگادار به‌ و قسه‌کانت نه‌که‌پته‌ کردار.

وه‌ی چهند حه‌زم ده‌کرد بمتوانیبا قسه‌کانم بکراپه‌ته‌ کردار! به‌لام نه‌فسووس نه‌متوانی، ئاخ‌ر هیتزی مه‌زنی گه‌له‌که‌م له‌مندا ره‌ویپۆه‌ و که‌شتیی پر له‌چه‌ته‌ی زه‌ریایی باپیرانم غه‌رق ببوو، کردار ببوو قسه‌ و قسه‌ش به‌مه‌ره‌که‌ب. له‌جیاتنی رم هه‌لگرتن و شه‌ر هه‌لایساندن، په‌ره‌مووچیتکی چکۆله‌م گرتبوو به‌ده‌سته‌وه‌ و ده‌منووسی. تیکه‌لاوبوون له‌گه‌ل خه‌لکیدا بیتزاری ده‌کردم، هیتزی نه‌فینتی لی زه‌وت ده‌کردم. ته‌نی

لهخه لوه تى خۆم و رامان له چاره نووسى ئينساندا بوو دلم تۆى ده بوو له ميه ره يانى و ئوميد.

له گه ل گه رانه وه مدا له تاقىگه ي جيهانزاي روسيا ، نازايه تيم تى هاته وه . هه نوو كه به خۆم ده گوت : "ئينسان ده توانى به سه ر لاوازى و به سه ر خه وشه كانيدا زال بى . ناتوانى ؟ هه لبه ت ده توانى . چه ند شه مره زار بيه ناوها به تال و حه تال دانيشم و هه رچيه كه كه سه ر وش ت ده مداتى قه بو لى بى . ئيدى ئالاي ياخي بوون به رز ده كه مه وه !"

رېك له وه له حزه يه دا كه پتيو ستم پتي بوو ، مامتيكى ده وه له مه ندم هات و پرېك پاره ي دا پيم تا به قه ولى خۆى ، له برى ئه م ولا ته و ولا ت كرده بى هو ده يه ، به ئيشي كه وه بنووسيم و نووسينگه يه كى پاريزه رى بكه مه وه و خۆم بۆ نوينه رايه تى پار له مان هه لئيريم . ده شى رۆژتيكيش داوام لى بكرى بيمه وه زير و به و شيويه ناوى خيزانه كه م به رزكه مه وه . ئاخ من دوا كه سى ئه م بنه ماله يه بووم كه به سه واد بووم و ده متوانى كتبان بخوئيمه وه ، بۆيه پتيوست بوو به و ئه ركه هه ستم .

چه ندين جار ئه و مه سه له يه م له گه ل خۆمدا هينا و برد . نا ، هيشتا نه مده توانى خۆم له نووسينگه يه كى پاريزه ريدا زيندانى كه م چونكه ده تاسام . رېگه يه كى تر ده و ژمه وه بۆ چوونه نيۆژيانى ئيشكر دنه وه ، كام رېگه ؟ نه مده زانى . له خه يالى خۆمدا ، كرېكارانم كۆده كرده وه ، پي كه وه ده ستمان دده ايه ئيشي ك ، يه ك جوړ خوار دمان ده خوارد ، يه ك جوړ جلگمان ده پۆشى ، خاوه ن كار و كرېكار له ميانا نه بوو ، به هه مان حه ق و حقوقى خۆم .

دواى گه رانه وه له روسيا ، خوئيشم حه زم به وه بوو هه ول بده م له كه لى شه يتان بيمه خوارى و له گه ل ئينساندا بكه ومه كار .

رېك له و كاته دا - وه ك ئه وه ي قه دهر حه زى له گه مه بى - به كرېكارى كى پيىر كانه كان ، به ناوى (ئه ليكسيس زۆربا) ئاشنا بووم!

زۆربا

خه ون و سه فه ر گه وره ترين يارمه تيدهرانى ژيانم بوون ، خه لكيكى كه م نه بى (چ زيندوو چ مردوو) له تي كو شاندا كۆمه كيان نه كردووم . گه ر هه ول بده م ئه و خه لكانه ده سنيشان كه م كه كار يگه رى قووليان له ناخمدا جى هيشتووه ، ده شى ناوى هۆمه ر ، بوزا ، نيچه ، برگسۆن و زۆربا بيم . هۆمه ر بۆ من چاويكى نارام و وردبين بوو كه به شكۆ شيفابه خشه كه ي دونياى رووناك ده كرده وه ، بوزا چاويكى رهنك شه به قى و قوول بوو كه دونيا له ناويدا غه رق ده بوو ، ئيدى پاشان رزگارى و ده س ده هينا ، برگسۆن له و كيشه فه لسه فييانه رزگارى كردم كه له تافى جحيتيدا نازاريان دده ام ، نيچه شه هدى عه زابى نوئى به رۆحم نۆشى و فيرى كردم چۆناوچۆنىي شكست و تالوتفتى و گومان بكه مه شانازى ، زۆر باش فيرى كردم ژيانم خۆش بوئ و له مه رگ نه ترسيم .

گه ر پرسبارى عومرم له باره ي هه لئيرادنى رينوينى رۆحى ، يان ئه وه ي هيندوسه كان پتي ده لىن (گۆرۆ) و راهيبه كانى چىباى ناتوس پتي ده لىن (باوك) لى بكرى ، ئه و به دلنييايييه وه زۆربا به رينوينى رۆحى

خۆم هه لده بتريم ، له به رئه وه ي وى خاوه ن هه موو ئه و شتانه يه كه خاوه ن قه له مان بۆ رزگارى پتيويستيان پتيه تى . وى خاوه ن روانيني كى خۆر سكا نه بوو كه وه ك تير نيچيره كه ي خۆى به ئاسمانه وه ده پيكا ، بى هونه ر بيه كى ئه فرينه ر كه هه موو سپيدانتيك نوئ ده بۆوه و گو رى ئه وه ي پى ده به خشى هه ميشه شته كان بۆ يه كه م جار ببينى و پاكيزه يى ده به خشييه توخمه رۆژانه و هه ميشه بيه يه كان : هه ر له هه وا و زه ريا و ناگه وه تا ژن و نان . ده ستيكى به جموجوول ، دلتيكى جحيل ، خاوه ن جوړئه ت بۆ راپسكاندى رۆحى خۆى ، وه ك بلتى له قوولا ييرا خاوه ن هيزتيكى زۆرتريه له رۆحى خۆى ، دوا جاريش قاقاي پي كه نينه هه مه جيبانه كه ي كه له قوولا ييه كى قوولتيره وه له ناخى ئينسان هه لده قوولى ، قاقاي پي كه نيني كى كه له ساته وه خته قه يرانا وييه كاندا له سينگى پي رى ويدا ده ته قيه يه وه و ته واوى به ربه سته كانى : ره وش ت ، ئايين و نيشتي مانى راده مالى ، به ربه سته گه لتيك كه ئينسان ، ئه و مه خلو قه تر سنۆكه داماو به ده و رى خۆيدا رۆيان ده نى تا له زه لكاوى ژيانه فه لاهه تبار ه كه يدا ئه مانى پى به خشى و له جتيگه ي خۆيدا راوح كا .

هه ركاتي ك ئه و كتيب و مامۆستايانم وه بى ر دينه وه كه ساله هاى سال هه وليان دا بۆ قايلكر دنى رۆحى برسيم چ خۆراكي كم ده رخوا رده ن ، پاشان كاتى (زۆربا) شم بى رديته وه كه ته نها له ماوه ي چه ند مانگي كدا چ رۆحتيكى تۆكمه و شيرانه ي رژانده گياغه وه ، ئيدى پيمزه حمه ته بتوانم به رگه ي ئه و تالى و تفتى و تووره بيه بگرم كه له خۆمه وه ده پيچن .

كاتى ئه و قسانه يم بى ر دينه وه كه پيى گوتم ، كاتى ئه و سه مايانم بى ر دينه وه كه بۆى كردم ، كاتى ئه و سه نئوره يم بى ر دينه وه كه بۆى ژه ندم ، چۆن ده توانم دلم رانه چله كى ؟ له و كه ناره ي كر يتدا له گه ل ژماره يه ك كرېكارى تر دا بۆ ماوه ي شه ش مانگ عه ردمان هه لده كه ند گوايه به دواى كانه خه لووزى به رديندا ده گه رين ، به لام ئيمه هه ردوو كمان ده مانزاني ئه م نامانجه ته پوتۆزتيكه بۆ به هه لبه ردى چاوانى خه لكى ، به دلته راوكيتوه چاوه رپي ئاوا بوونى خۆرمان ده كرد تا كرېكاره كان ده ست له ئيش هه لگرن و هه ردوو كمان دوو قۆلى سفره ي شيو له كه نارى زه ريا راخه ين و ئه وسا بكه وينه خوار دنى ژه مه دپه اتيه به تامه كه مان و خوار دنه وه ي شه رابى خه ستي كر يتى و دامه زاندى سه رى قسه !

من به ده گمه ن زارم هه لده هينا يه وه ، ئاخ ر (رۆشنيير) يك ده توانى چ به (غه ول) يك بلتى ؟ بۆيه من هه ر گويم راده دي را و ئه ويش باسى گونده كه ي خۆى بۆ ده كردم كه كه وتبووه داميني چىباى (ئۆلۆمپ) وه ، باسى به فر و گو رگ و قه ديس سؤفيا و خه لووز و ژن و خوا وه ند و نيشتي ماننپه روه رى و مردن ، كاتي كيش ئيدى وشه به هانا يه وه نه ده هات و هه ستي به هه ناسه ته نگى ده كرد ، يه ك قه له م بازى دده ا و له سه ر لم و ورده زيخى كه نار ده كه وته سه ما . بارى ك ئه ندام و به هيز ، بالا به رز و ريك ، چاوانى ورد و گرد وه كى چاوانى ته ير ، سه رى نه وى ده كرد و سه ما ي ده كرد ، هاوارى ده كرد و پى زله كه ي ده كيشا به كه ناردا و ده موچاوى به ناوى زه ريا ته ر ده كردم .

گه ر به قسه ي وى - قسه نا ، به لكو هاوار - م كر دبا ، ئه و ژيانم به ها يه كى و ده س ده هينا ، ئه و تشته ي كه ئه لعان وه كى به نگكي شان تييدا رۆده چم و هه ول دده م به قاقز و مه ره كه ب بيناسم ، ئه وكات به خوئين و گوشت و ئيسك ته جروه يم ده كرد . به لام نه موئيرا . زۆربا م ده بينى نبوه شه وان سه ما ي ده كرد و نه عره ته ي

دهکیشا، بانگی دهکردم تا منیش له ههشارگه‌ی ئەقل و عورف و عاده‌توهه بازیک بدهم و له‌گه‌لیدا به‌وه سه‌فه‌ره بێگه‌رانه‌وه‌کان بچم، به‌لام من جووله‌م له‌خۆ ده‌پری و له‌ جیگه‌ی خۆدا هه‌لده‌له‌رزیم.

له‌ ژیاغدا جارهای جار شه‌رمه‌زار بووم، چونکه رۆحم ده‌ره‌قه‌تی کردنی ئەو کاره نه‌هاتوه که هه‌ماقه‌تی مه‌زن (جه‌وه‌هری ژیان) پیتی سپاردووم، به‌لام رۆحم له‌به‌رامبه‌ر چ که‌سه‌یکدا خۆی سه‌رشۆر نه‌ببینوه وه‌ک ئەوه‌ی له‌ به‌رامبه‌ر زۆربادا خۆی ده‌بینی.

پروژه‌ی کانه‌ خه‌لووز به‌ با چوو. من و زۆریا هه‌رچیبه‌کمان توانی کردمان تا به‌پێکه‌نین و گه‌مه و گه‌ستوگۆ به‌قولا‌یی کاره‌سات بگه‌ین، ئاخ‌ر ئیمه‌ ئه‌رزمان بۆ دۆزینه‌وه‌ی خه‌لووز هه‌لنه‌ده‌که‌ند، ئەوه ده‌مامکێک بوو بۆ چه‌واشه‌کردنی کالفام و ناقله‌کان، تا زۆریا گوته‌نی نه‌هیلین به‌ر توێکله‌ لیمۆمان بده‌ن. زۆریا له‌ کاتی‌یکدا له‌ تاو پێکه‌نین خه‌ریک بوو ژانی ده‌کرد، ئەو قسه‌یه‌ی ده‌کرد و ده‌یگوت: "به‌لام ره‌یس (وی منی به‌ره‌یس بانگ ده‌کرد و پێده‌که‌نی) به‌لام ره‌یس، ئیمه‌ خۆمان ئامانجی ترمان هه‌یه، ئامانجی مه‌زن!"

لێم ده‌پرسی: "زۆریا، ئەو ئامانجانه‌ چین?"

- "وا پێده‌چێ ئیمه‌ بۆیه‌ ئه‌رز هه‌لده‌که‌نین تا بزانی‌ن چ شه‌یتانگه‌لێک له‌ناوه‌وه‌مانرا خۆیان هه‌شارداوه‌؟"

له‌ماوه‌یه‌کی که‌مدا توانیمان ئەو پارویه ته‌خشان و په‌خشان که‌ین که‌ مامی ئازیزم پیتی دا‌بووم تا گوایه‌ نووسینه‌گه‌یه‌کی پێ بکه‌مه‌وه. من و زۆریا کرێکاره‌کامان ئیزن دا، به‌رخه‌یکمان بژاند، به‌رمیلێکی چکۆله‌مان پرکرد له‌ شه‌راب، ئەوسا له‌ نزیک زه‌ریا و له‌به‌رده‌م کانه‌که‌دا، سه‌فره‌مان راخست و که‌وتینه‌ خواردن و خواردنه‌وه. زۆریا سه‌نتوره‌که‌ی هه‌لگرت، مله‌ پیره‌که‌ی درێژ کرد و که‌وته‌ گۆرانی، خواردمان و خواردمانه‌وه، هه‌رگیز له‌ژیاغدا وره‌ و چالاکییه‌کی هاوشیوه‌ی ئەوه‌م له‌خۆمدا هه‌ست پێ نه‌کردبوو.

پێکه‌وه‌ هاوارمان کرد: "خودا له‌ کۆچکردووانی ئازیز خۆشبین، خواوه‌ند پروژه‌ جوانه‌مه‌رگه‌که‌مان غه‌رقی ره‌حمه‌ت کا و عومری درێژ به‌خۆمان عه‌تا به‌رموئ و کانه‌ خه‌لووزیش به‌جه‌ه‌ننه‌م!"

سپێده‌ له‌به‌کتر جوئ بووینه‌وه، من که‌ به‌تیری خۆیناوی رۆح - چونکه‌ نازانی‌ن چ ناویکی تری لێ بنیین - زامیکی به‌سوێم تێ ببوو، هه‌مدیس په‌نام بۆ قاقز و مه‌ره‌که‌ب برده‌وه. زۆریا به‌ره‌و باکوور رۆشیت و له‌ نزیک (سکۆنلیچه) له‌ سه‌یرستان جیگه‌یربوو، هه‌لبه‌ت له‌و کانه‌به‌ردیکی دۆزبۆوه، کرێکارانی له‌ده‌وری پروژه‌که‌ کۆکردبووه و دینامیتی بۆ لێدانی تونیل به‌نیو ئه‌رزدا به‌کاره‌یتا، جاده‌ی راکیشا، ئاوی هیتا و خانووی رۆنا. به‌وه‌ی که‌ پیره‌مێردیکی تژی به‌چالاکی و ژیا‌نیش بوو، بێوه‌ژنیکی شوخ و به‌که‌یفی به‌ناوی (لیوبا) هیتا و منالێکی لیتی بوو.

رۆژیکیان برووسکه‌یه‌کیم پێگه‌یشت. نووسیبوو: "به‌ردیکی سه‌وزی له‌را‌ده‌به‌ده‌ر جوانم دۆزیوه‌ته‌وه، هه‌ر ئیستا بکه‌وه‌ رێ. زۆریا!"

ئهمه‌ له‌و کاته‌دا بوو که‌ یه‌که‌مین هاتوواتی جه‌نگی دووه‌می جیهانی به‌رگۆئ ده‌که‌وت. نوقلانه‌ی تۆفانێک که‌ سه‌راپای ئه‌رزى داده‌پۆشی، ملیونه‌ها که‌س به‌مه‌زه‌نده‌کردنی ئه‌گه‌ری نه‌هاته‌ ساڵ و قه‌تلوعام

و دیوانه‌یی له‌رز دای گرتبوون. سه‌رحه‌م ئه‌هریمه‌نه‌کانی ناخی خه‌لکی بێدار ببوونه‌وه و هه‌ر هه‌مووشیان تینووی خوی‌ن. له‌و رۆژه‌ سه‌ختانه‌دا بوو برووسکه‌که‌ی زۆریام به‌ده‌ست گه‌یشت، سه‌ره‌تا تووره‌ بووم، ئاخ‌ر وا خه‌ریک بوو دونیا نغرز ده‌بوو، شه‌ره‌ف و رۆح و ئینسان و ژیا‌ن له‌ خه‌ته‌ردا بوون، له‌ وه‌زه‌عیکی ئاوه‌ادا برووسکه‌یه‌کیم پێ بگا و بانگێشته‌مکا هه‌زاران کیلومه‌تر بۆ ببینی به‌ردیکی جوانی سه‌وز بېرم! به‌خۆم گوت: "نه‌فهرت له‌و جوانییه‌ بێ! ئهمه‌ به‌لگه‌ی ئه‌وه‌یه‌ که‌ ئەو کابرایه‌ چ دلای خه‌لکی نییه‌ و سوکایه‌تی به‌عه‌زابه‌کانی ئینسان ده‌کات!"

به‌لام کۆتوپر ترسیک له‌خۆه‌ی پێچام، کاتی تووره‌ییم دامرکایه‌وه، به‌ترسه‌وه‌ په‌یم به‌وه‌ برد که‌ بانگێکی تری نائینسانی له‌ قوولا‌ییم را وه‌لامی ئەو بانگه‌ نائینسانییه‌ی زۆریا ده‌داته‌وه، هه‌لئۆیه‌کی چنگ به‌خوین له‌ناخمدا هیتانه‌ی چی کردووه، هه‌لئۆیه‌ک له‌ قوولا‌ییمرا بال لێک ده‌دا تا هانم بۆ ئەو سه‌فه‌ره‌ بدات.

ئهمجاره‌یش نه‌جووم، چونکه‌ هه‌مدیس ترسام، گوێم بۆ ئەو بانگه‌ غه‌یبی و زالمانه‌یه‌ رانه‌دێرا که‌ له‌ناخمه‌وه به‌رز ده‌بۆوه و به‌و جوژه‌ شانم نه‌دایه‌ به‌ر کردنی کارێکی خه‌ته‌ر و نائه‌قلانی. ئاخ‌ر من هه‌ر به‌ته‌نی گوێم له‌ ده‌نگی هاوسه‌نگ و ساردوسر و ئینسانی مه‌نتیق را‌دیابوو. قه‌له‌مم هه‌لگرت و له‌ نامه‌یه‌کدا باسی ئەو وه‌زعه‌م بۆ زۆریا کرد.

وی ئاوها وه‌لامی دامه‌وه: "ره‌یس، تۆ هه‌ر قاقز ره‌شکه‌ره‌وه‌که‌ی جارانیته‌، ئاخ‌ر تۆ هه‌لی عومرت له‌به‌رده‌مدا بوو تا به‌ردیکی جوانی سه‌وز ببینی و له‌کیس خۆت دا و نه‌تبینی! ده‌ی به‌شه‌ره‌فم من زۆر جارن، کاتی بێ ئیش ده‌بم، له‌خۆم ده‌پرسم چما ئایا دۆزه‌خ هه‌یه‌ یان نا؟ به‌لام دوینتی که‌ نامه‌که‌ی تۆم پێگه‌یشت به‌خۆم گوت هه‌لبه‌ت ده‌بی دۆزه‌خ هه‌بێ تا چهند قاقز ره‌شکه‌ره‌وه‌یه‌کی وه‌کی تۆی تێ تووربدرئ!"

سالانێکی زۆر تێپه‌رین، سالانێکی ترسانک که‌ تیا‌یانا زه‌من وه‌ی خۆی کۆکرده‌وه و شیتیی له‌ که‌له‌ی دا، سالانێک که‌ سنوره‌ جوگرافییه‌کان که‌وتنه‌ سه‌ما و رووبه‌ری ولاتان وه‌ک ئۆکۆردوین ده‌کشان و ده‌هاتنه‌وه‌یه‌ک. له‌و رۆژانه‌دا په‌یوه‌ندی نیوان من و زۆریا پچرا، به‌لام جارن‌اجار پۆستکار تێکی بچووکی به‌ده‌س ده‌گه‌یشت. جارتیکیان پۆستکار تێکیم له‌ سه‌یرستانه‌وه‌ به‌ده‌ست گه‌یشت. بۆی نووسیبوو: "هیتتا زیندوووم، لێره‌ سه‌رمایه‌که‌ شه‌یتانیشت ده‌بیه‌ست، هه‌ر له‌به‌ر ئهمه‌بوو ناچار بووم ژن بێم، کارته‌که‌ هه‌لگێرپه‌وه‌ وینه‌که‌ی ده‌بینی، ژنیکی وردنه‌ندام و قه‌شه‌نگه‌، زگی که‌مێک ئاوساوه، چونکه‌ خه‌ریکه‌ زۆریا به‌کی چکۆله‌م بۆ دینتی. ژنه‌که‌م ناوی (لیوبا) یه، ئهم پالتۆیه‌ی له‌به‌رمادیه‌ و یه‌خه‌که‌ی له‌ پێسته‌ رتویییه، جازبی ئەوه، ماینیکی ره‌سه‌ن و حه‌وت به‌چکه‌ به‌رازیشی له‌گه‌ل خۆیدا هیتاوه، له‌ دل‌ه‌وه‌ ماچت ده‌که‌م. ئه‌لیکسیس زۆریا. بوخچه‌ نه‌کراوه‌که‌ی جارن!"

جارتیکی تر کلاویکی ئاوریشمی له‌ سه‌یرستانه‌وه‌ بۆ ئاردم، زه‌نگێک به‌گولنه‌کی کلاوه‌که‌وه‌ بوو. بۆی نووسیبوو: "ره‌یس! کاتی خه‌ریکی نووسینه‌ قۆره‌کاننیت، ئهم کلاوه‌ له‌سه‌ره‌که‌! ئاخ‌ر منیش له‌کاتی ئیشدا کلاویکی وه‌ک ئهمه‌ له‌سه‌رده‌که‌م، خه‌لکی پێده‌که‌نن و ده‌پرسن: زۆریا چییه‌ شیت بوویت؟ ئەو

زەنگە چىيىپ بەكلاوۋەكەتەو؟ بەلام من پىندەكەنم و ۋەلامىيان نادەمەو. ئاخىر رەپس، ھەر بەتەننى ئىمە ھەردوۋكمان دەزانىن بۆچى زەنگ بەكلاوۋەكەتەو! "

لەو ماوۋەبەدا ھەمدىس خۆم بەقاقر و مەرەكەبەو گرتىدايەو. ئاخىر ئىدى من زۆرىام درەنگ ناسىبو، ئىدى چ زىگارىبوونىكىم نەبو، دەبو مل بۆقەدەرىي ئەو باش كاتىبىيەى خۆم بدم.

كەتە نووسىن، بەلام ھەرچىيەك دەنووسى - شىعەر يان شانۆنامە ياخود رۆمان - ھەمىشە نووسىنەكەم بەبى چ ھەولتىكى ئاگايانە لە مەنەو، رەنگ و شىئەيەكى بەخۆۋە دەگرت كە تىبى بو لە ھىزى بەشەپھاتوو، پر لەمىلاننى، پر لە توۋرەيى، پر لە شۆرش، پر لە گەران بەدوای ھاوسەنگىيەكى بزر بوودا، لىۋرېئۇ لەھەواللى شىووم و تىبى لەو پىزىسكانەى لە زىبانىك نىك دەبوونەو. ھەرچى ھەولم دەدا شىئەيەكى ھاوسەنگ بەنووسىنەكەم بىخەش، كەچى خىرا رىتمىكى توندىان لەخۆدەگرت، دەنگىكى ئارام كە دەمىست بەرجەستەى كەم، بەپىچەوانەى ئارەزوومەو دەبوو ھاوار. بەھەمان بەلگە، دواى تەواو بوونى نووسىنىك و كاتىك سەرنج دەدا ئەو نووسىنە قورسايى سەر دلمى ھەلنەگرتوو، ئىدى ئاۋمىتدە دەكەتە نووسىنىكى تر و ھەمىشەش بەئومىدەو بووم بىتوانم لەنىوان ھىزە تارىك و رووناكەكاندا - كە ئەوكات لە شەردا بوون - ئاشتى بەرقەرەكەم و پەى بەو شىئەبەندىيە بدم كە لەگەل ھاۋاھەنگىي ئايندەباندا دەھاتەو.

فۆرمى درامايى لەرپىگەى بەرجەستەكردنى ھىزە سەركىشەكانى سەردەمەكەمان و رۆحمانەو لە پالەوانانى كارى ئەدەبىدا، تواناي ئەو بەئەدەبىياتى داھىنەر دەدا ئەم ھىزەنە دىسپلېن كات، ھەولم دا بەئەمانەت و وردىبىيەكى تەواو، ئەو سەردەمە چارەنووسساز تەجربەكەم كە تبايدا لەدايك بىووم.

چىنىيەكان نەفرەتتىكى سەپرىان ھەيە، دەلېن: (نەفرەت لى بى، ھىوادارم لەسەردەمىكى چارەنووسسازدا لەدايك بىت!). ئىمە لەسەردەمىكى چارەنووسسازى لىۋاۋلىئو لەئەزمونى دووبارە و رووداو بەيەكدادانى جۆراوچۇردا لەدايك بوون، نەك ۋەك رابردو پىكدادان لەنىۋان چاكە و خەراپەدا، بەلكو - ئەمەش لە ھەمەو مەرگەساترە - لەنىۋان خودى چاكەخووزىيدا. ئاخىر چاكەخووزىيە ناسراو دىرىنەكان خەرىكە دەسەلاتى خۇبان ون دەكەن، چىدى ناتوانن خواستە ئايىنى، ئەخلاقى، ئەقلى و كۆمەلايەتتىبەكانى رۆحى سەردەم ۋەلام بدەنەو. وا پىندەچى رۆحى ئىنسان بەرىنتر بوويى ئىدى نەتوانى خۆى لە قالبە كۆنەكاندا بگۇنجىتى.

شەپكى ناخۆى خوئىناۋىي لەنىۋان بەھاكانى سەردەمەكەماندا ھەلايساۋە، ئاگا ياخود ئاگا جەنگىك لەنىۋان بەھاكانى ھەر ئىنسانىك لەگەل سەردەمەكەيدا ھەلايساۋە: جەنگىكى ناخۆ لەنىۋان ئەفسانەى كۆن و ئەفسانەى نوپدا، ئەفسانەى كۆن كە پىشتر خاۋەن دەسەلاتى رەھا بوو و ئەلغانىش ھىزى پى نەماۋە، بەلام لەگەل ئەوھشدا بەھىرسەو ھەول دەدا پارىزگارىي بەدەسەلاتىيەو بەسەر ژيانماندا بكا و رۆلى خۆى لە رىكخستنى ئەم ژيانەدا بەھىلتەو. ئەفسانەى نوپش كە ھەولى داۋە و ھەنووكەش ناشىيانە و بەبى رىكخستن ھەول دەدا فەرمانرەۋايى رۆحمان كا، لەبەر ئەمەيە وا دەكا ھەموو ئىنسانىكى زىندو، بەھۆى ئەو چارەنووسە درامىيەى زەمەنەكەبەو ئىنسانىك بى لە رەنج و عەزاب.

دەدەكانى رەۋرەۋەى چارەنووس بەر لە ھەموو كەس ھونەرمەند دەشىلن. جۆرە لىو و سەرىبەنجەيەكى ھەستىار ھەن بەر لە تۇفان، پىندەچى ھەزاران سوژىيان پىدا رۆبىرى. ئاخىر لىو و سەرىبەنجەى ھونەرمەند بەو جۆرەن. كاتى ھونەرمەند بەيەقىنىكى تەواۋە لەبارەى ئەو زىبانەو دەدوئ كە ھورۇژمان بۆ دىنى، ئەوا ئەۋەى دەناخقى خەيالى ھونەرمەند نىيە، بەلكو لىو و سەرىبەنجەكانى وىن كە يەكەمىن پىزىسكەكانى زىبانىان بەردەكەوئ. ئىمە دەبى بەپالەۋاننىيەو خۆ تەسلىمى ئەو حەقىقەتە بىكەن كە ئاشتى و خۆشى و ئەۋەى پىندەگوترى بەختەۋەرى، مەسەلەگەلىكن ھى سەردەمەكانى تر: ھى رابردو ياخود ئايندە. بەلام ھى ئەم سەردەمەى ئىمە نىن، سەردەمەكەى ئىمە لە دەمىكەو چوۋەتە مەدارى پەشۋىيەو.

بەلام من بۆ دىسپلېنكردنى ئەم پەشۋىيە، بەبى چ ھەولتىكى ئاگايانە لە شەردابووم تا لەۋە تىپەپىنم و فۆرمى رىزگارى بدۆزمەو (يا بىخولقىتىم). لەھەموو نووسىنەكانما، زەمىنەى كارەكانم بەزەمەن و ئەفسانە دىرىنەكان پۆشپە، بەۋەشەۋە جەۋھەرى نووسىنەكانم نوئى و زىندو بوو، تانوپۇبان بەئازار و مەسەلەگەلى ھەنووكەيى چىراۋ، بەلام ئەم ئازارنە لەچاۋ ئومىدە مۆلەق و ھىشتا ناديارەكاندا كە لەھەولتى جىگىركردنى روخسارىندا بووم، كەمتر ئازارىان داوم و ئەفسونىيان كرووم. ئاخىر ترووسكەى ئەم ئومىدە مەزنانە تواناي ئەۋەمان پىن دەبەخشن تا رىك و راست بەپىتە خۇمان راگرىن و بەدلىنبايىيەو لەۋبەرى زىبان، لەبەردەم خۇماندا، لە چارەنووسى ئىنسان بنۆرىن.

نىگەرانىم بۆ ئىنسانى ئەمرو ئەو ۋەزە لىكەبەر ھەلۋەشاۋەيدا، كەمتر بوو لە نىگەرانىم بۆ ئىنسانى ئايندە لەھالەتى دروستبوون و نەشونومايدا، ھەمىشە لەبىرى ئەۋەدابووم ئەگەر ھونەرمەندى داھىنەر تەۋا و راستگۇزبانە گوزارشت بكا لە توتۇرە قولەكانى ناخى، ئەوا بەم كارەى يارمەتى ئىنسانى ئايندە دەدا تا سەعاتىك بەر لە ۋادەى خۆى لەدايك بى و ئىدى ئەم ئىنسانەش نىزىكتر دەبى لە كاملى.

لەبەرئەمە بەئاشكرايىيەكى فرەو، بەرپىسارىتتى ھونەرمەندى داھىنەرم ستانىش كروو، بەخۆم دەگوت: "حەقىقەت، تەۋا و ئامادە و سەرىبەخۆ لە ئىنسان بوونى نىيە، بەلكو حەقىقەت بەھاۋكارىي ئىنسان و بەھۆى بەشدارىي ئەۋەو دەخولقى، ئەم حەقىقەتەش رىزەيىيە بەگوتىرەى بەھاي ئىنسان. كاتى بەنووسىن يان بەكار مەجرىاى روپارىك دەكەينەو، ئەوا حەقىقەت بەناۋ ئەو مەجرىاەدا دەروا و ئاراستەيەك ۋەردەگرى كە ئەگەر دەستپورەدان و بەشدارى ئىمە نەبى، ئەوا ئەو ئاقارە ناگرىتەبەر. ھەلەت ئىمە بەرپىسارىتتى تەۋا لەئەستۆ ناگرىن، بەلام بەرپىسارىتتىيەكى گەۋرەمان لەسەر شانە.

دەشى نووسىن لە سەردەمەكانى تردا گەمەيەك بوويى: رۆژانى ھاۋسەنگى و ھاۋگۇنجان. بەلام نووسىن ئەۋرۆكە ئەركىكى خەتەرە. ئامانچى نووسىن خەلەفاندنى ئەقلەكان نىيە بەحەكايەتى پەرىيان ياخود يارمەتيدانى ئەقلەكان بۆ لەبىركردن، بەلكو ئامانچى نووسىن ۋەدەيىتئانى دۆخىكى يەكانگىرىيە لەنىۋان سەرجەم ئەو ھىزە رووناكانەدا كە ھىشتا لەم سەردەمە ئىنتىقالىيەى ئىمەشدا تواناي ژيانىان ھەيە. ئامانچ لەنووسىن ھاندانى ئىنسانە تا ئەۋپەرى ۋەدى خۆى بەكارىتىن لەپىناۋ تىسەپراندنى درندە شاراۋەكانى ناخى.

قارەمانانى تراژىدىا گرىكىيە دىرىنەكان، ئەندامانى پەرتەۋەدى جەستەى دىۋىزىۋىس بوون و لەنىۋان

خوباندا له کیشمه کیشدا بوون. پیکه لپژانیاڼ به هوی پهرته وازه بیانه وه بوو، هه ربه که بیان گوزارشتی له به شیکه خواوه نډیتی ده کرد، واته هیهچ کامیان خواوه نډتیکی ته واونه بوون. دیونیز یوس، خواوه نډی ته واون، به نه بیبروای له جه وه هری تراژیدیا را ده وه ستاو له دایکسونی چیرۆک و گه شه و ساته وه ختی ترۆپک و پاکژیونوه (کاساریس) ی به رته وده برد. به لای بیبهری سه رته ایبیه وه، نه دمانانی پهرته وازه خواوه نډ، گهرچی له ناویه کدا له پیکه لپژاندا بوون، به لام به نه یتنی له قوولایی نه و بیبهره دا یه کانگیر و ته بابوون، وی ده یزانی نه دمانانه جه سته ی خواوه نډی له گه ل پیکه ده یتن و له ناو یه کدا به ته رزیکی راسته قینه ته با و هاوگونجاوون.

همه میسه له و باوه رده باوم که هاوئا هه نگیی ناینده له تراژیدیا ی نه مرۆدا ده بی به هه مان شیه به ژورور دوژمنایه تی و جه نگو به بشه کیتته وه و له نیو قاره مانانی پهرته وازه و دوژمن به یه کدا به کاملی بیبیتته وه. ئاوها نه رکیتک له راده به دهر قورسه و ده شتی هه ر وه دیش نه یه ت. ئیمه خو مان له له حزه ی نابووتی که ونی و خو لقا نډنی که ونی بیبیه وه ته که ته نانه ت مه زترین هه ولی فه ردیی له زور کاتا نه زوک ده که ویتته وه، به لام خودی نه م هه لته بی سه مه رانه وه به ردین، نه ک بو ئیمه، به لکو بو نه وانه ی دوا ی ئیمه دین، ریگه ده کاته وه و کومه کی ناینده ده کا تا له و ریگه یه وه هه نگا و بنی.

له کاتی نووسیندا، چ له سه فه ر و چ له ماله وه و له ناو خیزاندا، هه رگیز نه م به رپر سیار یتیبیه خه تهره به ری نه داوم، سه ره تا ته نه ا وشه بوو، وشه به له کردار، کور، ته نه ا کور، کوری خواوه نډ، نه و وشه نوتفه یی پیکه وه هه ر دوو دنیای بیبرو و نه بیبرو ده خو لقا یتنی.

هیور هیور، به حه ماسه تیکه زیاتر وه، له زه ریای مه ره که بیدا رۆچووم. ئیدی سیبه رگه لی مه زن - ژولیانی مورته د، نیسفو رۆس فوکاس، کونستان تین بالیلو گۆس و پرۆ میسیۆس - دهوری دلیان دا بووم و له چاره وانیی ده رفه تیکدا بوون خو یتنی گه رم بخو نه وه تا بو ژبانیا ن بگه ریتیبته وه. نه م رۆجه مه زن و ئازار چه شتو وانه له ژبانیا ندا روو به رووی په نچ و نه قینتیکی فره بوونه وه و به توندی به رامبه ر خودا و چاره نووس را وه ستا بوون. زور هه ولم دا تا نه م رۆخانه له و دنیای تر ده ریتیم، تا عه زاب و به ر خو دانیان - که عه زاب و به ر خو دانی ئینسانه - له به رده م زیندوو اندا به رز و پیرۆز را گرم و خو یشم ئازایه تیم تیبی.

من ده زانم هه رگیز نووسینه کانم له رووی هونه ریبیه وه کامل نابن، چونکه من به ده سته نه تقه ست هه ول ده ده م سنوره کانی هونه ر تیبه ریتیم، به و جو ره ش هاوئا هه نگی جه وه هری جوانی ده شک. هه رچه نډیک زیاتر نووسیم، قوولتر په یم به وه برد له نووسیندا هه ولم بو جوانی نه داوه، به لکو سه روه به ری هه ولم بو رزگاری بووه. پیتچه وانه ی نووسه رتیکی واقیعی، له به کاره یتانی گوته یه کی جوان یان سه جعیکی مه زو وون له زه ت نه برده وه. ئاخه ر من ئینسانیتیک بووم له مملانی و عه زاب، ئینسانیتیک له دووی رزگاری، ویستوومه له هاوار و نه عه رته ی با پیرانم قوتارم بی و بیانکه مه مه خلوقگه لی زیندوو. هه ر له به ر نه مه بوو یارمه تیم له و که سی تیبه مه زاننه ده خواست که به سه ره فرازی له نه زمونه سه خت و دژواره کان ها تبوونه دهر. ویستوومه به ته ماشا کردنی توانای رۆحی ئینسانی بو هه لگزان به سه ره هه ر شتی کدا، ئازایه تیم تیبی، نه مه بوو نه وه ی زانیم و نه وه ی بیبیم: هه مان جه نگی هه میسه یی که له ناخی منالیمدا له پیتش چاواندا

هه لایسابوو، نه و جه نگی هیشتا بی وچان له ناخه و له دنیای ده روه دا درتیه ی هه بوو، نه و جه نگی ببوو فاکته ری بی پشوری هه موو ژبانم، له به ر نه مه یه که له ته وای کاره کا نئا، نه م دوو مملانی تیکه ره، ته نه ا نه م دووه، هه میسه که سایه تی سه ره کی بوون.

حه یفیک نووسین تاقه پالپشتیکم بووه له به ر خو داندا، هه ر له به ر نه مه ش بوو په نام بو نووسین برد. کریت و تورکیا، خیرو شه ر، روناکی و تاریکی بیوچان له ناخدا له مملانی دیا بوون. ئامانچ له نووسین، ئامانچیک که سه ره تا نااگایانه و دواتر ناگایانه، نه وه بوو که به هه موو توانامه وه یارمه تی کریت و خیر و رووناکی بده م تا سه ره که ون. ئامانچی من له نووسین جوانی نه بووه، به لکو رزگاری بووه.

کاتیک ها تمه دنیا نه م مملانی تیه له وه په ریدا بوو، پیتدا ویستی کومه ک کردن هیتد هه نو که یی بوو که به خیریای توانیم په یو نډی توندوتو لئی نیوان خه باتی که سیم و خه بات له دنیای ها وچه ر خدا بیبیم. هه ر دوو کمان له شه ره که ماندا بو رزگار بوون له یه ک ده چوین، رزگار بوونی من له با پیره تاریکه کانم و رزگار بوونی دونیاش له کونی تا وانبار. ئاخه هه ر دوو کمان ده جه نگی تا رزگارمان بی له تاریکی.

جه نگی دووه می جیهانی هه لایسابوو، شه ر بالی به سه ره سه رانه سه ری نه رزدا کیشابوو. هه نو که به ئاشکرا ده بیبیم که هه ر سه رده میک شه یتانیتکی تایبه تی خو ی هه یه، فه رمانه و نه و شه یتانه یه نه ک ئیمه، شه یتانی سه رده مه که ی ئیمه له جو ره خو یتنه خو ره کانه، هه ر وه ختی دنیا ده گه نچ و پتیوسته ئیدی له به یین بچی، بارو دۆخه که به و ته رزه ی لیدن. پیتده چی نه قلیتیکی ناینسانی، سه روو ئینسانی هه بی یارمه تی رۆح بدا تا خو ی له ئینسانی گه نیو رزگارکا و به ره و سه ره وه هه لگزی، کاتی رۆح ده بیبنی دنیا به به رده میدا تیتده په ری و ریگه ی له به رده م دا ده خا، ئیدی نه و شه یتانه خو یتنه خو ره سه ریشک ده کا تا نه م دونیایه له به یین به ری و ریگه ی بو بکاته وه. ریگه ی خو یتاوی. تا ئیدی بی ترس به ریگه ی خو یدا پروات.

دنیای چواره دورم ده بیبنی و ده ژنه فت که نابوت ده بوو، هه موو ئینسانیتیک نابووتی دنیای ده بیبنی، رۆجه پاکزه کان هه ولی به ره نگاریو نه وه یان دا، به لام شه یتان فوی پیتدا کردن و په رو بالیانی سووتاند.

که جه نگی هه لایسا، هه مدیس پتی چپاکانی کریتم گه رته وه به ر، ده مزانی له وئ ئارامی و سه بووری وه ده ست نه یتیم، به لکو تاقه شتی به ده سته دینم شانازیبه که که بونیاده م له ساته وه خته دژواره کاندای گه ره کیسه تی تا خو ی له بی به هایی پی قووتارکات. جار تکیان جه نگا وه رتیکی پیرم بیبنی که دوا ی رپوره سمی یه کشه مه له سه ره سه کو ی کلنیا دانیشتوو، قسانی بو جحیلان ده کرد تا ئازایه تییا ن بخاته به ر. ده بیگوت: (له ترس بنۆن، گه ر ده توانن ریک چاو له چاوانی بیب، ئیدی نه وکات ترس ده ترسی و هه لډن!) هه ر بویه منیش گۆچانه کم هه لگرت و کۆله پشسته کم له کۆل نا و رووم کرده شاخ، نه مه له وکاته دا بوو که نه لمانه کان ریتی خو یان بو نه رویتز ده کرده وه و له داگیر کردنیدا بوون.

نیوه رۆیه کیان به دامینی پسیلو ریتیدا تیتده په ریم، که سیک له قه دی شاخه که وه به ده نگیکی زیقن بانگی کردم: "هیتی ئامۆزا، ئا له حزه یه ک را وه سته، گه ره کمه پر سیار تکت عه رزه کم!"

که سه رم هه لبری، پیاو تیکم بیبنی له چپاکه وه شو رده بووه، له مه به ره وه بازی بو نه و به ر ددا و به رده کانی ژیریتی ده ترزان و ده نگدانه وه یه کی گه وره یان ده خسته وه، پیتده چوو ته وای شاخه که له گه ل ویدا هه رس

بینیتته خوارهوه، ههنوکه ده‌متوانی بیینم که وی شوانیکی پیر و که‌ته‌یه، راوه‌ستام و چاوه‌ر‌تیم کرد. له‌خۆم پرسى: "ده‌بى چى لیم بوئ و ئەم هه‌موو په‌رۆشیه‌ی بۆ وه‌لامى چ پرسىاریک بى؟" لیم نزیک بۆوه و له‌سه‌ر به‌ردیک راوه‌ستا، سینگى رووت و کولکن و هه‌لمى لى هه‌لده‌سا. به‌هه‌ناسه‌پرکیوه پرسى: "هتیا نامۆزا، ئەرى وه‌زعى نه‌رویتژ چۆنه؟" ناخر بیستبووى ولاتیک له‌خه‌ته‌رى دیلیدا. هه‌لبه‌ت نه‌یده‌زانى نه‌رویتژ چیه و که‌وتوته کویتوه و چ جوړه بونیاده‌مگه‌لیکی لى ده‌ژین، تاقه شتیک که ده‌یزانى ئەوه یوو: نازادى له‌خه‌ته‌ردایه.

وه‌لامیم دایه‌وه: "باشتره باپیره، جیتی نیگه‌رانى نییه!"

شوانه‌ی پیر به‌دهم خاچکیتشانه‌وه، مراندی: "سویاس بۆ خودا!"

پرسیم: "حه‌زت له‌سیگار نییه؟"

- "نا، چى له‌سیگار بکه‌م؟ مادامه‌کى نه‌رویتژ باشه ئیدى ئەوه‌ندهم به‌سه!" واى گوت و گوچانه‌که‌ی بادا، هه‌مدیس به‌هه‌رازدا هه‌ل‌زینییه‌وه تا به‌گایه‌له‌که‌ی بگاته‌وه.

به‌خۆم گوت: هه‌ر به‌راستى هه‌واى گریکستان پیروژه، هه‌ر به‌راستى نازادى لێره له‌دایک بووه، ناخر چ جوتیار و شوانیکی ترم نه‌دیوه وه‌ک ئەم شوانه به‌ناو‌ها شله‌ژان و په‌رۆشیه‌که‌وه ئەزمونى دژوارى سه‌رزه‌مینیکى نه‌ناسراوى ته‌جروبه‌ کردبى که له‌پیناوى نازادیدا ده‌جنگى. ناخر خه‌باتى نه‌رویتژ بیوو خه‌باتى ئەم شوانه گریکستانىیه، له‌به‌رئ‌ه‌وى نازادى به‌لامى ئەم شوانه‌وه وه‌کى کیه‌که‌ی وه‌هابوو.

هه‌روا که له‌ئارامى ژینگه‌ی خه‌زانیدا ده‌منوسى، ئەم گۆزانکارىیه نازایانه‌یهم وه‌دى هتیا به‌وى به‌رۆلى خۆم به‌شداری له‌وه‌جنگه نه‌مه‌ردا بکه‌م، به‌لام ناو به‌ناو قه‌له‌م و قاقزم وه‌لاوه ده‌نا تا ئەو رێگه‌یه بگره‌به‌ر که به‌دار زه‌یتون و رەز ده‌وره‌دراو و به‌(کنۆسۆس) کۆتایى ده‌هات. سه‌ره‌تا که ئەم موجیزه پیشبىنی نه‌کراوه‌ی کریت وه‌ک هه‌لقولبى به‌هار له‌خاکه‌وه وه‌دیارکه‌وت، سه‌ره‌تا که پیشبىکانه‌ی به‌ردین، ستونگه‌کان، هه‌وشه و نیگارکه‌کانى سه‌ر دیوارم بىنى، خۆشى و خه‌میک دایگرتم له‌ده‌ربرین نایه‌ت، خۆشى و خه‌م بۆ دونیایه‌ک که وێران بیوو، خۆشى و خه‌م بۆ چاره‌نوسى پال‌ه‌وانیه‌تیه‌کانى ئینسان، جیک‌دنه‌وى خۆى له‌رووناکیدا بۆ یه‌ک خوله‌ک و پاشان رۆچوونیکى نه‌مرانه له‌گه‌رداوى فه‌نا‌بو‌ندا.

به‌را‌ده‌یه‌ک که له‌ئهن‌دی‌شه‌مدا کۆشكى پادشایه‌تى رۆنرابۆوه، جارىکى تر له‌ژیر هه‌تاوى کریتدا خۆى ده‌شت، هه‌روا شه‌ره‌گا و ژنان به‌سینگ و مه‌مكى رووته‌وه، لىو سووراو کراو و که‌زى لوول و په‌خشان، هه‌موو ئەوانه به‌سه‌ر دیواره نیوه وێران‌که‌انه‌وه زیندوو بسوونه‌وه، به‌هه‌مان ئەندازه‌ش قیامه‌تیک له‌ به‌رامبه‌رما وه‌دیارکه‌وت، باپیرانى نه‌ناسراو له‌قوولایى سه‌رده‌مه‌که‌انه‌وه سه‌ریان به‌رز کرده‌وه: پیاوانى لال و که‌یف‌ساز و فیل‌باز، ژنان به‌ناوه‌ل‌کراسى چنراو به‌ئ‌ه‌ستیره‌ی ئاسمان و چنراو به‌ئ‌ه‌ستیره‌ی زه‌ریا و چنراو به‌گولئى ئەرز و ماری ژه‌راوى خواوه‌ندیش به‌قۆل و باسکیاندا شوپ‌بووه.

به‌لام رۆژیکیان که هه‌مدیس ئەم رێگه به‌به‌ره‌که‌ته‌م گرت‌ه‌به‌ر و گه‌یشتمه چى‌ای پیروزی قیامه‌ت و به‌سه‌عات له‌نبو ئەو موجیزه دارووخواوه‌دا که‌وتمه پیاسه، تابلۆیه‌ک زیاتر له‌تابلۆکانى تر رایچله‌کاندم،

وه‌ک ئەوى یه‌که‌م جار بى بیینم. بى چ دوولبیه‌ک، ترس و ئومید‌ده‌کانى ئیستای رۆجم وه‌لامى ئەم تابلۆیه‌یان ده‌دا‌یه‌وه، هه‌ر له‌به‌ر ئەمه‌ش بوو ئەو رۆژه بۆ یه‌که‌م جار په‌یم به‌مانا شاراوه‌که‌ی برد. ماسى جۆراوجۆر به‌کلکى به‌رزیا‌نه‌وه شاد و خۆش‌حال له‌ئاوه‌که‌دا هه‌لبه‌ز و دابه‌زیان بوو. له‌هه‌مان ساتدا، کوئوپر ماسییه‌ بال‌داریک له‌ناوه‌راستیا‌نه‌وه باله‌ چکۆله‌کانى کرده‌وه، له‌ناوى زه‌ریاکه‌دا خۆى را‌ده‌پسکاند تا هه‌وا هه‌لمژئ، ناخر ئاوها کاریک له‌سروشتى ماسیتى ئەوه‌وه به‌دوور بوو، به‌لام له‌هه‌مان کاتیشدا نه‌یده‌توانى هه‌موو ته‌مه‌نى خۆى له‌ئاودا به‌سه‌ربه‌رئ، له‌به‌رئ‌ه‌مه‌ه‌زى کردبوو له‌چاره‌نوسى خۆى ئەولاوه‌تر بچى و بۆ له‌حزه‌یه‌کى تیه‌پر، به‌گوتیه‌ی توانای خۆى هه‌وا هه‌لمژئ و بیته‌ چۆله‌که، به‌لام ئیدى ئەمه به‌س بوو، ئەو له‌حزه تیه‌په‌ره ئەبه‌دییه‌ت بوو، ناخر ئەمه‌یه مانای ئەبه‌دییه‌ت.

که سه‌یری ئەم ماسییه ته‌یره‌م کرد، له‌گه‌لیدا هه‌ستم به‌هاودلى کرد و تژیى بووم له‌ وروژان، وه‌ک بلتی ته‌ماشای رۆحى خۆم بکه‌م که هه‌زاران سال له‌وه‌ویه‌ر به‌دیوارى ئەو کۆشکه‌وه وینه‌کیشرا‌بوو. به‌چیه‌ گوتم: "ئەم ماسییه پیروژه کریت، ماسییه‌ک که باز ده‌دا تا له‌ناچارى تیه‌په‌رینى و نازادى هه‌لمژئ!" ئەى مه‌گه‌ر عیسا، Ichthys(*) به‌تیه‌په‌راندى چاره‌نوسى به‌شه‌رى و به‌کانگه‌یروون له‌گه‌ل خواوه‌نددا، به‌واتایه‌کى تر، به‌یه‌کانگه‌یروون له‌گه‌ل نازادى ره‌هادا هه‌مان شتى داوا نه‌کرده‌وه؟ ئەى مه‌گه‌ر هه‌موو رۆحیکى جه‌نگاوه‌ر به‌دواى هه‌مان شتدا ناگه‌رئ: تیکوینیک شکاندى به‌ره‌ست و سنوره‌کان؟" به‌خۆم گوت: "به‌خت یاوه‌رى کریت بووه و ده‌شت یه‌که‌مین جینگه‌ی سه‌ر ئەرزى له‌دایکبوونى ئەم رهمزه‌ی رۆح ده‌بینى که له‌پیناوى نازادیدا ده‌جنگى و ده‌مرئ." ئەمه‌یه ماسییه بال‌دار، رۆحى ئینسانى به‌رخۆده‌ر و ته‌سليم نه‌بوو.

له‌ ماسییه بال‌داره‌که ورد ده‌بوومه‌وه که ده‌یوست دلێرانه له‌ئاوه‌که باز بداته ده‌رئ. ديقه‌تى پیاوان و ژنانیکى شوخ و شه‌نگ و ناوقه‌ باریکم ده‌دا که له‌گۆره‌پانى به‌رد ریزکراودا له‌گه‌ل گادا گه‌مه‌یان ده‌کرد، له‌میتیه شيریکم ده‌نۆرى که‌له‌نبو گوله‌ سۆسه‌نه‌کاندا راکشابوو، هه‌ولم دا ئاماژه‌ شاراوه‌کانیان لیک بده‌مه‌وه. ئەرئ سه‌رچاوه‌ی ئەو هه‌موو نازایه‌تى و خۆش‌حالییه چ بوو؟ باسكى داگیرکه‌رانه‌ی ژن، ئەو باسکه رووته‌ی ماری ره‌شى پيدا شوپ‌بووه، چ نوێژیکیان ده‌کرد و نوێژیان بۆ کى ده‌کرد؟ ئەم تینووتیه‌ بى کۆتاییه‌ بۆژيان و ئەم زه‌رده‌خه‌نه نازایانه و بى ترسه له‌به‌رامبه‌ر خه‌ته‌ر و مه‌رگدا، سه‌رکیشى و سه‌رچلیى مه‌رگبارى باپیران و رووبه‌روبوونه‌ویان له‌گه‌ل مه‌رگدا، له‌ مندا ده‌زیانه‌وه. وا پیده‌چوو گا و ئینسان، مه‌رگ و رۆح له‌گه‌ل یه‌کدیدا هاوړئ بن. هه‌ردووکیان رووت، هه‌ردووکیان وه‌ک جه‌نگاوه‌ر به‌زه‌بى بۆنخۆش چه‌ورکراو. سه‌عاتیک، دوو سه‌عات تا ئاوابوونى خۆر گه‌مه ده‌کهن. شپه‌زه و تووره به‌خۆم گوت: "لێره‌دا، له‌ له‌حزه‌ی ئەم رووبه‌روبوونه‌وه‌یه‌ی نىوان کریت و هه‌لدێردا، نه‌یتى کریت شاردراوه‌ته‌وه، پتووسته له‌سه‌رم ئەو نه‌یتى به‌دۆزمه‌وه.

مه‌سیح و بوزا و لبین له‌قوولاییمرا په‌نگیان په‌رپوو، خاکی کریت هۆشى پى نه‌هیشته‌بووم، هه‌نوکه

(*) ئەم وشه‌یه به‌جکه‌ی گریکیه - به‌مانای ماسى دیت.

بئى ئەۋەي ئاۋرېدەمەۋە، سەرم ھەلبىرى تا بەپەرۋىشى و ترسەۋە چاۋ بېرمە ترۆپكىكى نەبىنراۋ كە ھىشتا بەھەر پۆشراۋو، چاۋ بېرمە ترۆپكى سىنا كە خواۋەندى من لەۋى، چەكدار بەلبىسە و ياساگەلى بەزەبر و زەنگ نىشتەجى بوو. (دلم وای پىدەگوتم).

ھەستەم كە ھىزى نوئى، بەرپىسارى نوئى پڑاۋنەتە دەمارەكەمەۋە، وا پىدەچوۋ پۆم پىكەۋە لەگەل خاكى كرىندا، بەپىكەنەن و فرمىسكى دىرېنە تر شىلراىن. جارىكى دى سەرنجىم دا خاكى كرىت چەندىك توندو تۆل و پتەو و بەچ دلتىابىيەكى پەنەنەۋە پەپەندى خۆى بەرۋەۋە دەخاتە روو. بەھەمان شىۋە، گولېش ھەمان ھۆشبارى ناۋەكى بەو گلە ھەپە كە بەرگەكانىدا ھەلدەگىزى و دەپىتە رەنگ و بۆن.

بىنېم پۆم ۋەكو مىنىاتۆرى نەپىنىشامىزى كرىت لەخوتىما پراۋە و شىۋە چارۋەكەيەكى سى ستونگە ۋەرگرتوۋە، لەھەمان سەددا و بەھەمان ترس و پەرۋىشەۋە دەژيا و بەنىۋان سى كىشۋە و سى (با) بەزەبروزەنگ و نوتفەبىدا - ئاسىي پىرۆز و ئەفرىكا ھەلايسا و ئەۋرۋاپا ھۆشباردا - سەفەرى دەكرد. پەرۋىشى ناگايانە - ياخود ناگايانە - سى سالەھى سالم بەزەرۋەتتىكى زىاترەۋە لەناخما ۋەئاگابوۋنەۋە. پەرۋىشى بۆ ئاشتكردەۋە ئەم سى ئارەزوۋە و ھەۋلى ناھارۋەنگ و گەيشتن بەپالەۋانپىتى مەزن - گەيشتن بەپىكەتەن، واتە گەيشتن بەتاكى پىرۆز و سى كوچكەيى.

رەمى ئابىنى (سى كوچكەي پىرۆز) لە ناخما لە ئاستىكى تردا بوۋە ئاستىكى كەمتر رەمى، بوۋە واقىيەتكى سووتىنەر و مەھكەم و ئەركىكى خىرا و بالا. لەساتەۋەختىكى نەشۋەدا بەلېنم بەخۆم دا كە (يان ئەمە ياخود ھىچ!) بەفەرمانىكى سەرۋە ئەم سى كوچكەيەم بەئامادەكراۋى بۆ نەھات، بەلكو دەبوۋ خۆم رۆيىم. ئاخىر ئەركى من ئەمە بوو، ئەمە و چ شتىكى تر نا. بەخۆم گوت: "بى ھوۋدە نەبوۋە كە كرىت كەۋتە نىۋان ئەۋ سى ھەناسە مەزەۋە، بىن ھۆ نەبوۋە كە پۆم بارى قەدەرى كرىتىكى لەكۆل نا. ئەركى من ئەۋە بوو تا ھاۋارى كرىت لەساتەكانى خەۋ و بىدارى ۋى لەگەل خەلكەكەي، چىكانى، زەريا كەفچىنەكانى دەۋرۋەرى، جەستە و رۆخى ۋەرگرم و بىكەمە پەيامىكى پەكانگىر. ئەدى من كورى ۋى نەبوۋم؟ چما من لەخاكەكەي ۋى نەخولقاۋوم؟ ھەنوۋەكەش كە لەگەل دىرېنترىن شىكزىدا روۋبەرۋو دەبوۋمەۋە، ئەدى ئەۋ فەرمانى پى نەدەدام ماناى شاراۋى بەرخۇدانەكەي، ھۆى ھاۋارە ھەمىشەبىيەكەي لەمىانەي سەدەكاندا، چۆنىتى پەيامە تايەتايە كرىتىيەكەي كە ھەۋلى دەدا بەمرۆقابەتى بگەيەن، ھەلبىنم؟

رېى مالىۋەم گرتەبەر، چما كەنگى لەچرە دار زەيتون و رەزەكانەۋە تىپەرىم؟ كەنگى گەيشتمە مىگالۋاكسترو و خۆم كە بەمالدا؟ بى ئەۋە ناگادارم، ماسىيە بالدارەكە لىندا لىندا لەپىش چاۋانما بازى دەدا. بەخۆم گوت: "خۆزىا بىتوانىيا رۆخىكم خولقاندا كە بىتوانىيا بۆ ساتەۋەختىكى زوو تىپەرىشبا بازى دابا و سنورە مەۋىيەكەي تىكۋىپىك شكاندا، بىتوانىيا گەر بۆ لەحزەيەكى زوو تىپەرىشبا لە ناچارى رىزگارى با، شادومانى و خەم و ۋەھم و خواۋەند لە دۋاى خۆبەۋە جى بىلى و ھەۋايەك ھەلمىزى كە ئالۋودە نەبوۋىن بەئىنسان و ئىنسان ھەلى نەمژىتى."

نامەيەك بۆ ھاتىۋو كە بەقردىلەيەكى رەش پىچراۋو پولى سىرستان لە زەرفەكەي درابوۋ. تىگەبىشم،

بەدەستىكى لەرزۇك نامەكەم ھەلگرت. بۆچى بىكەمەۋە، ئاخىر دەستۋىر مەزەندەي ھەۋالە جەرگىرەكەم كرىبوۋ. بەچرىە گوتم: "مرد... مرد!" وام گوت و ئىدى دۋنيا تارىك داھات.

ماۋەيەكى زۆر لە پەنجەرەكەۋە لە ھاتنى شەۋم نۆزى، بىگومان ئىۋارە گولدانەكانى ھەۋشەيان ئاۋدابوۋ، ئەرز بۆنىكى خۆشى لى ھەلدەسا، ئەستىرەي شەۋ لەسەر پەلكىكى دىكاۋى ئەكاكيا ۋەك دلتۆپىك شەۋم شۆر بىۋە، بۆ ساتىك نامە خەمىنەكەي دەستەم لەبىر كرىد.

كوتوپر ھەستەم كە بەھەلدانم بۆ رامان لەجۋانى دۋنيا، ھەۋل دەدەم مەرگ لەبىر كەم، ھەستەم بەشەرمەزارى كرىد، بەجۋولەيەكى گىز زەرفەكەم ھەلپچرى، يەكەم جار ۋشەكان لەپىش چاۋاندا كەۋتە سەما، بەلام ھىۋر ھىۋر لە سەما كەۋتن و تۋانىم نامەكە بىخۆنمەۋە:

- "من مامۆستاي گوندم و ئەم ھەۋالە بەسۋىتەتان پىن پادەگەيەنم سەبارەت بەئەلىكسىس زۆريا كە لىرە خاۋەن كانەبەردىك بوو، يەكشەمەي رابردوۋ لەسەعات شەشى ئىۋارە كۆچى دۋايى كرىد. لەكاتى گياندا ناگى كرىد و گوتى: (مامۆستا نىزىك بەرۋە، ھاۋرىيەكەم لە گرىكستان ھەپە و ناۋى فلانە، كە مردم نامەيەكى بۆ بنۋوسە و پىتى بلى من تا دۋا دەقىقە ناگام لەخۆم بوۋە و بىرم لەۋ كرىدەتەۋە، لە ھىچ كام لەۋ كارانە ژىۋان نىم كە كرىۋوم، پىتى بلى ئومىدەۋارم ۋەزى باش بىن و ئەلەانىش ئىدى كاتى ئەۋدەيە ھۆش بىنېتەۋە بەر خۆى، گەر ھەر قەشەيەك ھات گوتى لە ددانپىنانەكانم بگىر و دۋعاى غىفرانم بەسەرا بىخۆتىن، بەۋ قەشەيە بلى ھەرچى زوۋە لەم ناۋەدا نەمىنى و ھەر چەندىك دەپەۋى دەتۋان بەنەفرەتم كات. لە ژياندا زۆر شتم كرىۋون، بەلام ھەنوۋەكە تىدەگەم كە ھەموۋ ئەۋ شتەنە بەس نەبوۋن، ئاخىر خەلكانى ۋەك من پىۋىستە ھەزار سال بژىن. شەۋباش!"

چاۋانم لىنك نا و دلتۆپە فرمىسكى گەرم، ھىۋر ھىۋر بەگۋانما تىك تىك پڑاۋەخوار. بەچرىە گوتم: "ئەۋ مرد، ئەۋ مردوۋە، مردوۋە، زۆريا بەيەكجارى رۆيشتوۋە، پىكەنەن مرد، گۆرانى لىنك ترازى، سەنتور شكا، سەماي سەر خەر بەردەكانى كەنار زەريا كۆتايى ھات، ئەۋ زارەي لە پرسىاركردن نەدەكەۋت ھەنوۋەكە پرە لە خۆل، ئىدى لەمەۋلا چ دەستىكى لەۋ مېھربانتر و چالاكتر شك نابرى تا بەرد و زەريا و نان و ژن نەۋاش كات!"

جەجمىن نەبوۋ، نەك لەخەمدا، بەلكو لە تورۋەبىدا. ھاۋارم كرىد: "ئەمە زولمە، ئەمە زولمە! ئاخىر رۆحگەلى ۋەك ۋى نابى بىرن. چما ئايا ئەرز و ئاۋ و ئاگر و رىكەۋت دەتۋان زۆريا يەكى تر دوستكەن؟"

گەرچى چەند مانگىك لە ھەۋالى بىن خەبەر بووم، بەلام چ نىگەران نەبووم، ۋەك بلىتى باۋەرم بەنەمرى ۋى ھىنابى. بەخۆم گوت: "ئەدى چۆن دەپى سەرچاۋەيەكى ئاۋا ۋشك كا؟ چۆن چىرۆن دەتۋان رۆخىكى سەركىشى ۋا ناچاركا قەپال بەخاكدا بكات؟ چما لە دۋا لەحزەدا پىكەنەن، سەمايەك، يان ھەر فىلىكى ترى شك نەبرد تا چىرۆنى پى فرىۋا و لەدەستى ھەلبى؟"

بەدرىۋايى شەۋ نەمتۋانى بنوم، يادەۋەرىيەكان بەخىرايى يەك لەدۋاى يەك رىز بىۋون تا نىگەران و شەكەت بەپىلىكانەي زىمندا سەركەون، ۋەك بلىتى بىبانەۋى زۆريا لەئەرز و ھەۋادا كۆكەنەۋە و نەھىلن

په‌رتنه‌وازه بڼ، ته‌نانه‌ت چ‌کۆله‌ترین رووداوی تایبته به‌و، وه‌ک ماسایی رهن‌گاو‌رهن‌گی نی‌و ئوقیانوسییکی ته‌نکی هاوینه ده‌دره‌وشایه‌وه، ناخر پیده‌چوو ئه‌وه‌ی ده‌ستی زۆریای به‌رکه‌وتبڼ ئیدی بووبیتته شتیکی نه‌مر.

به‌دریژایی شه‌و له‌ فیکره‌وه چووم، له‌بیری ئه‌وه‌دا بووم تو‌ بلتی بتوانم چ‌ دو‌عا‌یه‌ک به‌خوینم تا مه‌رگ - مه‌رگی وی- له‌ خو‌مدا وه‌درنیم؟

ده‌روازه‌کانی ناخ‌م که‌وتنه سه‌رپشت و یاده‌وه‌ریی تو‌ره ده‌ره‌په‌رینه ده‌ری و بڼ ئارامانه هوروزمیان ده‌هینا تا له‌سه‌ر دل‌م که‌له‌که بڼ، ده‌میان ده‌کرده‌وه و بانگیان ده‌کردم تا زۆریا له‌ ئه‌رز و زه‌ریا و هه‌وادا کۆکه‌مه‌وه و بۆ ژبانی بگه‌رینمه‌وه. مه‌گه‌ر ئه‌ی ئه‌رکی دل‌ ئه‌مه نه‌بوو؟ مه‌گه‌ر ئه‌ی خوا‌ه‌ند دل‌ی بۆ ئه‌وها مه‌به‌ستیکی نه‌خولقاندوه‌ی: ژباندنه‌وه‌ی نازیزان و گه‌راندنه‌وه‌یان بۆ ژبان؟

زیندووی که‌وه!

له‌ راستیدا دل‌ی ئینسان چال‌تیکی قوول و داخراو و پر له‌ خویننه، کات‌ی ده‌کریتته‌وه، ته‌واوی تارماییگه‌لی بڼ ته‌سه‌للا و تینوو که‌ خو‌شمان ویستون، بۆ تینووتی شکان و هه‌ستانه‌وه هوروزم دین، له‌ چوارده‌ورماندا چ‌تر ده‌بنه‌وه و هه‌وا تاریک ده‌کن، باشه ئه‌دی بۆچی بۆ خوا‌ردنه‌وه‌ی خویننی دل‌مان هوروزم دین؟ چونکه ده‌زانن ئه‌مه تاقه زیندوویونه‌وه‌یانه و له‌ودا نه‌بڼ، چ‌ هه‌ستانه‌وه‌یه‌کی تریان نییه. له‌و رۆژه‌دا، زۆریا له‌ پیشی تارماییه‌که‌نه‌وه به‌هه‌نگاوی به‌رین رای ده‌کرد، پالی پینوه‌ده‌نان و وه‌لا‌وه‌ی ده‌نان، چونکه ده‌یزانی ویم له‌هه‌موو نازیزانی ترم خو‌شتر ده‌وی.

که‌ رۆژ بۆهه بریاری خو‌م دابوو، کوتوپر ئارام بوومه‌وه، وه‌ک بلتی هه‌ستانه‌وه له‌ پيشه‌وه، له‌ناوه‌وه‌مرا ده‌ستی پیکردبڼ، پیده‌چوو دل‌م مه‌جدله‌بیه‌ک بڼ و به‌په‌له به‌ره‌و لای گۆر هه‌نگاوین‌ی تا قیامته ببین.

تا کات‌تیکی دره‌نگ له‌نیو جیگه‌که‌م نه‌هاقمه ده‌ره‌وه، خو‌ری دم به‌پیکه‌نینی به‌هاری هاتبووه ژوروه‌وه و په‌یکه‌ره به‌ردینه یادگار بیه‌که‌ی ژوو ته‌خته‌نوینه‌که‌می رووناک کردبووه. با‌بم ئه‌م په‌یکه‌ره به‌ردینه‌ی دۆزیبۆوه و کات‌یک منال‌ بووم به‌ژوو سه‌رمدا هه‌لی واسیبوو. من بروام به‌به‌خت نییه، به‌لام بروام به‌قه‌ده‌ر و چاره‌نوس هه‌یه، ناخر ئه‌م په‌یکه‌ره به‌ردینه، نه‌پینی ژبانم و ده‌شت نه‌پینی ژبانی (زۆریا) شی به‌ساکار بیه‌کی سه‌رسوره‌ین کردبیتته‌وه. ئه‌م په‌یکه‌ره به‌ردینه بریتی بو له‌ نوسخه‌ی به‌ردیکی هه‌ل‌کۆل‌راوی سه‌ر گۆرت‌یک که‌ تیایدا جه‌نگاوه‌ریکی رووتوقووت که‌ ته‌نانه‌ت له‌ ساتی مردنیشدا ده‌سه‌رداری کلاوه ئاسنینه‌که‌ی نه‌بووه. جه‌نگاوه‌ره‌که ئه‌ژنۆی راستی له‌سه‌ر ئه‌رزه‌که داناوه و به‌هه‌ردوو ده‌ست سینگی خو‌ی ده‌گوش و زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی ئارام به‌سه‌ر لێوه کۆم‌دراوه‌که‌یه‌وه ده‌شیتته‌وه. جووله‌ی ئه‌م قاره‌مانه هیند ئه‌فسووناوییه که‌ نازانیت ئه‌وه‌ی ده‌یکا سه‌مایه یان مه‌رگ! خو‌ ناشی سه‌ما و مه‌رگ پیکه‌وه بڼ؟

منیش که‌ ئه‌و خۆزه دم به‌پیکه‌نینه، نازایه‌تی دابوومه‌به‌ر، ئه‌و خۆزه‌ی که‌ جه‌نگاوه‌ری رووناک کردبووه و ئه‌وی بۆ ژبان گه‌راندبووه. به‌خۆم گوت: "گه‌ر مه‌رگیش بڼ ده‌یکه‌ینه سه‌ما. ئه‌ی دل‌، وه‌ره من و تو‌ خوینمانی به‌دین‌ی تا به‌ل‌کۆ ژبانی تی بیتته‌وه، وه‌ره هه‌موو هه‌ول‌یکمان ب‌خه‌ینه کار تا ئه‌م ئینسانه

زۆرخۆره، مه‌یخۆره، ئیشکه‌ره، میباز و ناواره‌یه بۆ سات‌تیکی تر بژی، وای له‌م سه‌ماکه‌ره قاره‌مانه، که‌ خاوه‌ن رۆح‌تیکی مه‌زن و جه‌سته‌یه‌کی به‌توانا و ده‌نگیکی ئازادانه‌یه، به‌هه‌موو ژبانم چ‌ که‌سیکی ترم نه‌بینیوه و نه‌ناسیوه له‌و بچ‌ی!"

کات‌ی نه‌مامی ئۆدیسسه له‌ناوه‌وه‌مرا چ‌رۆی کرد

ئه‌فسانه‌ی زۆریا له‌ناوه‌وه‌مرا ده‌ره‌نگی، سه‌ره‌تا شو‌ریکی مۆسیقای بڼ، رینم‌تیکی نو‌ی بو، وه‌ک بلتی خوین به‌گور به‌نیو ده‌ماره‌کانما بڼ و بچ‌ی، هه‌ستم ده‌کرد تام لڼ هاتووه و سه‌رم گیت‌ژ ده‌خوا، هه‌ستم به‌تیکه‌له‌یه‌ک له‌شادی و که‌سه‌ر ده‌کرد که‌ لیک جیا‌کردنه‌وه‌ی زحمه‌ت بو، پیده‌چوو بارسته‌یه‌کی نامۆی چاره‌گران هات‌بیتته خوینمه‌وه و هه‌موو ئه‌ندامانی جه‌سته‌م بۆ وه‌درنانی هه‌ستابنه سه‌رپڼ. به‌لام ئه‌و جه‌سته نامۆیه که‌وتبووه به‌ره‌نگاری، که‌وتبووه تکا و ره‌جا، ره‌گی داده‌کوتا، پری به‌ئه‌ندامه‌کانی جه‌سته‌دا ده‌کرد و نه‌یده‌ویست بچیتته‌ده‌ر، ببووه تو‌و، ببووه ده‌نکه گه‌م‌تیکی ره‌ق، پڼ ده‌چوو وا هه‌ستبکا گوله‌گه‌نم و نانی حه‌پسبووی ناو ئه‌و تۆوه له‌ خه‌ته‌ردا بڼ و ئه‌میش ناو‌میدانه بجه‌نگی تا خو‌ی و - ئه‌وانیش - له‌ فه‌نابوون بپاریژی.

چوومه ده‌ری و چهند سه‌عات‌یک به‌کیت‌لگه‌کاندا گه‌رام، له‌ زه‌ریادا مه‌له‌م کرد، دووباره و دووباره گه‌رامه‌وه کنۆسۆس، وه‌کی ئه‌سپیک که‌ خو‌ی راده‌وشین و هه‌ول ده‌دا ئه‌و مپشه‌که‌رانه‌یه له‌خۆی بکاته‌وه که‌ به‌پیت‌ستییه‌وه نووساوه، ئاوها منیش خو‌م راده‌وشاند و له‌قه‌م ده‌هاویشته. به‌لام بڼ هه‌وده بو، تۆوه‌که لیکدا لیکدا ره‌گی تازدی داده‌کوتی و پالی به‌سه‌ر بوومدا ده‌کیشا.

هه‌ر له‌و ده‌مه‌دا دووه‌مین گۆران‌کاری نه‌پینی له‌ناخدا ده‌ستی پڼ کرد، به‌خۆراکدان و ئاودانی ئه‌و تۆوه به‌خوینم، ده‌مکرده به‌شیک له‌ هه‌ناوم و به‌و پیتی به‌هه‌رسکردنی ده‌مخسته ژیر کۆنترۆلی خۆمه‌وه. ناخر ئه‌مه تاقه رت‌گه‌ی رزگاریم بو، تۆوتیک که‌ وه‌ک داگیرکه‌رتیک هاتبووه بوومه‌وه، ده‌بوو یه‌کانگیریم بڼ تا هه‌ردوو‌کمان ببوینایه‌ته براوه و دۆراو.

وشه و قافییه و لیک‌چوواندنه‌کان یه‌که‌نده‌ردوو چوارده‌وری تۆوه‌که‌بان دا تا وه‌ک نوتفه‌یه‌ک خۆراکی بدن، یاده‌وه‌رییه کاله‌کان ژبان‌یان تی هاته‌وه، شادی و که‌سه‌ری هاوناوتیه، پیکه‌نڼ و وتووتی شاراهه به‌رزبوونه‌وه، رۆژانی پیکه‌وه‌بیمان وه‌ک کۆتری سپیی نازدار به‌به‌رده‌مدا تینده‌په‌رپڼ، یاده‌وه‌رییه‌کان چینی‌ک بالاتر له‌ حه‌قیقه‌ت، دوو چین بالاتر له‌ درۆ سه‌ریان کرد، زۆریا ورده ورده شت‌یه‌ی گۆرا و بووه ئه‌فسانه.

شه‌وانه جو‌رته‌تی ئه‌وه‌م نه‌بوو بچمه سه‌ر قه‌ره‌وتله‌که‌م، هه‌ستم ده‌کرد تۆوه‌که له‌کاتی نووستنی مندا کار ده‌کات، له‌ نارامی پیروزی شه‌ودا به‌هه‌موو جه‌سته‌م گویم بۆ راده‌دیرا، وه‌ک کرمی ئاوریشم په‌ره په‌ریدی دل‌می ده‌جووی و ده‌بووست په‌ره‌کان بکاته ئاوریشم.

شه‌وانه به‌کۆلانه ته‌نگه‌به‌ره‌کانی میگالۆ کاسترۆدا پیاسه‌م ده‌کرد، یاده‌وه‌رییه دیرینه‌کان له‌ هه‌ر گۆشه و قوونیکه‌وه ده‌هاتنه‌ده‌ر، خو‌م وه‌ک مندال‌یک ده‌بینی که‌ به‌تاقی ته‌نها ری ده‌کا و حه‌زناکا له‌گه‌ل منالانی

تردا گه مه بکا، پاشان خۆم وهک هه زه کارێک ده بێنی که له گهڵ هاورێکانیدا به سههر شورا فینسیسیاییه که دا پياسه دهکات، ئهو شورا فینسیسیاییه که به سههر زه یادا ده بێنۆی. ئیواریه و شنه یهکی فینک هه لێ کردوه، شنه یهکی تژی به خویی زه ریا، گو له یاسه مین له باخچه چکۆله کانی ده رو دروستیه، بۆنی عه تری کچه گه لێک که ئهوانیش پياسه یان ده کرد و پیده که نین و سه ریان ده کرده سه رمان تا ئاورێک بده بینه وه و ته ماشایان که یین، به لام ئیمه له بهاری خواوهنده وه ده واین و له وتووێژی ئه ودها بووین که چما پۆح نه مره یان نا! هه ر کاتییک مانگ ده بووه چواره و ده دره وشایه وه، سه رمه ستیه کی ئه فسووناوی بالی به سههر بوئمدا ده کیشا، ده رگا و خشتی سووری سه ربانی خانوه کانییش سه رمه ست بوون، به رده دار و سه رچاوه و بورجی ناقوسه کان جلکی قورسیان داده کهد و له ژێر باری قورسیاییه ک خۆیان رزگاره کرد که به درێژی پۆژ پزه ی لێ بریوون. هه نووکه پۆحیان له رووت و قووتیه کی ته واو و له ژێر تریفه ی مانگدا پرشنگی ده دا.

یه که مین پاییزه باران باری، ئاسمان بۆ سههر ئه رز دابه زی، تۆوه کان سه ربیان له په ناگه کانی خۆیان وه هێتایه ده ری و شاد و خه نی چاوانیان له ئاسمان بری. هه نووکه چوارچێوه ی ماله بابم گه لێک پین ته نگ بوو، ته نه یای ته نها خۆم گه یانده خانووه یه کی چکۆله و چۆلی به کێک له هاورێکانم. خانووه که له ده ره وه ی شار و که وتبووه که ناری زه ریا وه، خاوه ن هه وشه یه کی بازه یی و چواره ده ورگیارو به دیواری به رز، دوو دار لیمۆ و دار سه روویه ک و چه ند ئینجانه ی ریحان و شیوه ران له هه وشه که دا بوون، ده رگای خانووه که قورس و له سی چینکۆی ته خته یی و به سی چین دروست کرابوو که کوتومت له ده روازه ی قه لا ده چوو، کێلۆنی ده رگا که به راده یه ک قورس بوو که بۆ راکیشانی ده بوو هه ر دوو ده ست و ته وای هێزی خۆت بخه ستبایه گه ر. چ به خته وه ریه یه ک دایگه رتم کاتییک کێلۆنه که م راکیشا و ده رگا که م داخه ست، ئیدی به ته نی مامه وه و چ که سی نه یده توانی پێبێته خه له وه ده وه. به سوپاسگوزارییه وه له کێلۆنی ده رگا که م روانی و پیم گوت: "کاتی ده چه مه به هه شت، قایم له بنه نگه لێ خۆم ده نیم و له گه ل خۆم بۆ نه وینده رت ده به م!" هه ندێ که س ئه و ئه شیایانه له بن هه ده نگل ده نین که بۆ گوزه رانی ژبان، کاریان پین کردوون، هه ندێ که سیتر ئه و رمانه هه لده گرن که پێیان جه نگیون، خه لکانیکه تر ئه و قه له مانه ده به ن که پێیان نووسیون، خه لکانیکه تریش ده ستی دولبه ره کانیان ده گرن. ده ی منیش ئه م کێلۆنه له گه ل خۆمدا ده به م.

چ به تامه ته نها بیه ت و گوێ بۆ هه ناسه هه لکیشانی زه ریا رادیریت، گوێ رادیریت بۆ دا کردنی یه که مین دلۆیه باران به سههر دار لیمۆ دار سه رووی هه وشه دا وه سه تبه که یه ت وا تۆویک خه ریکه هه ناوت ده کرۆژی. زۆریا له ناوه مه را وه ک قۆزاخه یه کی پێچراو له توێکلیکی تۆکه مه و ته نک راکشایوو، جووله ی نه ده کرد، به لام هه ستم ده کرد شه و و پۆژ یزاوتیکی پر نه یینی له نێبو ئه و قۆزاخه یه دا له کاردا به، هێره هێوره ده مه ره کانی پر ده بوون له خوین و گوشتی جه سه ته ی نه رم ده بوو - توێکله که له هه ر ساتیکدا بۆی هه بوو لای شانه کانییه وه درزی تی بێ و باله ناکامل و نه کراوه و بێ توانا کانی وه دیار که ون. کریمیک له نێبو قۆزاخه که دا راکشایوو که هه ناسه یه کی شیتانه ی کوتوپر و مه له کوتی تی هاتبوو، هه ر بۆیه خواخوای بوو له شیوه ی په پوله یه که دا بیه ته ده ری. منیش خوهری یه که مین بارانم ده ژنه فت، ده نگه قلیشبردنی عه رد که

بارانی له خۆیدا جێگه ده کرده وه، ده نگه ده نکه گه نم که له نێبو خا کدا ئای ده خواز ده وه و ده ئاوسا و په گه سه وه تۆکه مانی خۆی به خا که وه گری ده دا، پاشان خا که که ی لاده برد و قه دی به ره ئاسمان هه لده بری تا گه مکه بیه ته نان و خه لکی بیه خۆن بۆ ئه وه ی به زیندوویتی بیه تین و خواوه ند له مردن رزگار که ن. به رده ی گویم راده دێرا و ده نگه ی رۆحیکم ده ژنه فت که له پال هه ر په لکیکی چکۆله ی گیادا وه ستابوو تا له گه شه و ئه نجامدانی ئه رکه که ی له سه ر ئه رز کۆمه کی بکات. لیره له قه لا ی ته نه یای خۆدا هه ستم ده کرد ته نه ات ناچه ره ترین مه خلوقاته کانی خودا - ده نکه گه نم، کریم، مېرووله - کوتوپر نه سه بی مه له کوتی خۆیان وه بیه رده ته وه، دیوانه یییه کی له خواوهنده وه نازیل بوو ده یانگری و ده کارن پله به پله هه لگرتن تا ده ست له غرووری خواوهنده وه بدن و هاوشانی فریشته و مه لایکه ته کان له پالیدا راوه ستن، نه ک هه ر ئه وهنده، به لکو بۆ خۆشیان بینه مه لایکه ت.

کاتی به زۆریا ئاشنا بووم، ئه و کاته ی که هیه شتا سیبه ره که ی ده که وته سههر عه رد و زانیم نه جه سه ته ی و نه گۆزانی و ته نه ات نه سه ما که شی هیه ند گه وه نه بوون جیه گی و بیه ان تیه دایه ته وه، له خۆم پرس ی چما به درزیدنی قۆزاخه که چ جۆره درنده یه ک له ناخمه وه بیه ته در. دردۆنگانه چاوه ری بووم، چ درنده یه ک، چ به ره وه تیک ی برسی، چ بلێسه یه کی نه مر و ناو مێد؟ به خۆم گوت: "کاتی کریم، کریمی ناچه ره گه ره کی بێ بیه ته په پوله، ئه دی ئه ی زۆریا گه ره کییه تی بیه ته چی؟"

ئه وانه رۆژانیکی پیرۆزن له رمانی پیرۆز. باران ده باری، هه وه ره کان په یه وه و خۆری تازه کی خۆشتوو وه دیار که وت، گو له لیمۆ به ری گرت و لیمۆی سه وز و پیرۆز به دره خته کانه وه ده دره وشانه وه. شه وانه ئه ستیره کان وه دیار ده که وتن و به ژوور سه رمه وه ده گه ران و له خۆر ئاوادا ده که وتن، زه مه ن وه ک ئای زه مه م خوهری ده هات، هه ستم ده کرد سه رم به دلنیایی و نازایه تیه وه وه ک که شتییه که ی نوح به سههر زه مه ن و گه رادادا، تژی له هه موو جۆره دووانه یه ک، ئاژهلان، مه لان، ئینسان و خواوهنده کان - چاره که ی هه لدا وه و ده چه ته پێش. هه موو یاده وه ریه کانم کۆکرده وه، سه ره له نوێ به هه موو گه شته کاغدا سه فه رم کرده وه و هه موو ئه و رۆحه له مه زانانه م گه رانده وه زه یین که له ژیاغدا مۆم بۆ داگیرساندبوون و ئیدی شه پۆل شه پۆل خوینی خۆم بۆ خۆراکدانی تۆوه که ی ناخم ده به خشی و چاوه ری بووم. خۆراکی ئه و تۆوه هه نگوینیکی گرانه ها بوو که دوای عومریک هه لمژینی بۆنخۆشترین و ژه هراویترین گوێ کۆم کرد بۆوه. بۆ یه که مین جار مانای واقیعی ئه فینی باو کایه تیم چه شت و زانیم کوپ چ سه رچاوه یه کی نه مریه. ته واییک وه ک ئه وه ی که مرواری مایه ی نه خۆشیی سه ده دف و له هه مان کاتیشدا مه زنترین ده سه که وتیتی، ئاوا منیش هه ستم به شه رزه یی و (تا) م له خویندما ده کرد و له هه مان کاتیشدا په بامیکه نه یینی له و سه رچاوه قوولا نه وه که له چاره نووسا زترین ساتی ژیاغدا پێیان گه یشتبووم - یان له وه دا بووم پێیان بگه م - ده هاته در. ناخه چاره نووسم له سههر بناغه ی ئه م تۆوه، ئه م کوره دیاری ده کرا.

پاییز تیه پری و زستان هات، له کێلگه کێلراوه کانی ده وره به ری خه له تگه که مدا پياسه م ده کرد و وره ی ئه و عه رده بێ گزۆگیایه م ستایش ده کرد که تۆوی له ناخی خۆیدا ده پاراست و به باوه ر به خۆیوه نه وه

چاوه پتی هانتی به هاری ده کرد. منیش له گه ل خا کدا چاوه پتمده کرد، هه ستم ده کرد جینسی خۆم گۆریوه، وهک بلتی بوویتمه ژن و وهک عهد تووه کهم - وشه - خۆراکدهم و چاوه پتی بم. به خۆم گوت: "خۆزیا بمتوانیبا ته وای نازار و ئومیدده کانم لهم وشه بهدا بهرجه سته کردبا و کاتی ده رکی عهد ده که موهه تا برۆم، ئەم کوردهم له دوی خۆم جی هیشتا!"

زاهیدیکم بیرکه وتوه که رۆژتکیان له چیا ی ناتوس بینیبوم. گه لای سپیداریکی نابوه بهر رۆشنایی و دیقه تی لێ ددها و هۆن هۆن فرمیسکیش له چاوانییوه ده رزایه خوار. چه په ساو له جیتی خۆم راره ستام و پرسیم: "باوکی بیروژ، ئه ری لهو گه لایه دا چ ده بینی که ئاوها تۆی هیناوه ته گریان؟" وهلامی دامه وه: "مه سیحی له خاچدراو ده بینم!" وای گوت و گه لاکه ی ئه مدیو و ئه و دیو کرد و روخساری له خۆش حالیدا پرشگی دا.

ئه مجاره بیان پرسیم: "ئه ی هه نوکه چ ده بینی که ئاوها خۆش حالیت؟"

- "کورده کهم، مه سیحی رابوو ده بینم!"

چ ده بوو گه ر هونه رمه ندیش به هه مان شپوه توانیبای سه ره له بهری نازار و ئومیدده کانی له ناچیزه ترین به شی دنیا - له میروو، سه ده ف، دلۆیه ئاودا - بینیا. نهک ته نها عه زاب و ئومیدده کانی خۆی، به لکو عه زاب و ئومیدده کانی هه موو که ون، چ ده بوو گه ر توانیبای له هه ر خورپه به کی دلدا، ئینسانی له خاچدراو و ئینسانی رابوو بینیا! چ ده بوو گه ر په ی به وه بردبا که میرووله و ئه ستیره مارماسی و ئه ندیشه کان وهک ئیمه له ره حمی هه مان دایکه وه هاتوونه ته ده ر و تیگه یشتبا هه موومان عه زاب ده چیژین و هه ر هه موومان چاوه پتی هانتی رۆژتکیان چاوانان بکه یه وه و بیینین هه موومان به کتیکین و - ئیدی رزگاریین.

هه رگیز ئه و مانگه عیرفانییه ی چاوه روانیم له یاد ناچیته وه، خسه ی گه لا لیمۆ، فرینی هه نگ، ئارام نه گرتن و لیکدا لیکدا ئاه هه لکیشانی زه ریا و خۆکیشانی به ده رگای ماله که مدا، تیبه رینی قۆره یه که به سه ر سه ریاندا - ئه مانه هه موو نازاریان ددهام و کولی گریانیا ن به رده دام. پیتده چوو خواوه نده ک جه سته می بهر قامچی دای و جه سته م ته نانه ت هه وه له ی هه لکردنی شه به کی به سه ریدا نه مای.

تا دواجار ئیدی رۆژتکیان نه متوانی له وه زیاتر بهرگه بگرم، ئه زمونی سالانی له وه وه بهرم فیبری کردبووم که تاقه ریگه ی خۆر زگار کردم له نازاری به سوئ و شاگه شکه بوون و وه ده سته یه تانه وه ی نازادیم ئه وه به که به وشه گه لی سیحر ئه و نازاره یاخود ئه و خۆشییه ئه فسوونکه م. له ولاته گه رمه سیریه کاندا، کرمیکی زۆر ورد و قه یتانی، پیتستی بونیاده م درز تیده با و ده یخوا، سیحر باز ده گاته جی و (نای) ه سیحراوییه که ی ده ردیتنی و ده یژهنی، کرمی ئه فسوون بوو وه دیارده که وئ، ورده ورده خا و ده بیسته وه و دیتنه ده ر. ئاخ (نای) هونه ریش هه ر ئاوها به.

رۆژانی ئارام و به تیشکی هه تاو شۆراوی به نیوه ری هانتن. رۆژانیک که خواوه ند به مه به ره بانیی ره های خۆی له چله ی زستاندا دایناون تا مه له زه ریا بییه به سته زمان و گونا هه کان بتوانن به دلنیا بییه وه له و رۆژانه دا هیلکه کانیان له سه ر به رده کان دانین. له و رۆژانه دا جاریکیان چووم بۆ زه ریا و مه له م کرد، له

ئای زه ریا هاتمه ده ر و خۆم به هه تاو وشک کرده وه، به هه موو عومرم تامی ئارامییه کی جه سته یی و به خته وه رییه کی رۆحیی ئاوهام نه چه شتبوو. گه رامه وه ماله وه، په ره موو چه که م هه لگرت (ئاخر نا به که ی من ئه وه به) و به نه رمه له رزیک به سه ر قاقزدا نوشتامه وه.

ده منووسی و ده مکۆژانده وه، نه مده توانی وشه گه لی گونجاو بدۆزمه وه، گا وشه کان هیچ و بی رۆح بوون و گا به شپوه یه کی بی مانا ئالووالا و بری جاری تریش روو توقووت و پر له هه وا و چۆل له گه رمایی. له رتی گه رانه وه مدا له زه ریا ده مزانی ده مه وئ چ بلیم، به لام وشه ته مه به ل و جله و پساوه کان بۆ جیگه یه کی تریان کیش ده کردم. ده سنووه که م به زتیر و زیو رازایه وه و له و قالبه سه ری کرد که بۆم دارشتبوو. بی شه رمانه فه زا و زه مه نیکی زیاتری داگیرکرد، لیکدا لیکدا له گۆراندابوو، نه مده توانی روخساری دیاری که م، رۆحیشم له گه لیدا ده گۆرا و سه ره له نوئ ده گۆراو نه مده توانی روخساری ئه ویش دیاری که م.

بی هه وده هه ولم ددها زاراهیه کی ساکار و بی زتیر و زیو بدۆزمه وه، زاراهیه که هه ستم پر نه کا له خشل و تیکویتیکی بدا. ئه ری ئه و سو فییه موسولمانه تینوه کتی بوو که جامه که ی بۆ ناو بیتریک شۆر کرده وه تا ناو هه لگۆژی و تینویتی خۆی پیتشکیتنی؟ جامه که ی هه لکیشا و بینی پر بووه له زتیر، زتیره که ی رۆکرد و هه مدیس جامه که ی شۆر کرده وه و پاشان راپیکتیشا به وه و بینی ئه مجاره ش پر بووه له زتیر، ئه میشی رۆکرد و گوتی: "خودایا، من ده زانم تۆ پریت له که نز، به لام ته نها تۆزیک ئاوم به ری بیخومه وه، ئاخ من تینومه!" جاریکی تر جامه که ی شۆر کرده وه و ئاوه که ی هه لگۆزی و خواردییه وه. وشه پتیسته ئاوها بی، بی زتیر و زیو.

حالی بووم جاری کاتی نووسین نه هاتوه، ئاخ هیشتا گۆرانکاری نهیتی ناو تۆه که کامل نه بوو. بۆیه قه له م دانا.

بیرم دئ جاریکیان قۆزاخه یه کم له قه دی دار زه یتوونیک کرده وه و له یتو له پی ده ستمدا دامنا، له یتو توپکله ته نه که یه دا مه خلوقیکی زیندووم بهرچا که وت ده جو لا یه وه، هه لبه ت پرۆسه ی نهیتی ناو قۆزاخه که گه بیبووه کۆتایی، په پوله ی ناینده که هیشتا نازاد نه بیوو، به له رزیک ئارامه وه چاوه پتی ئه و ساته پیرۆزه بوو بیته ده ری و سلاو له هه تاو بکا، په له ی نه بوو، پشت ئه ستوو به رووناک و هه وای گه رم و یاسای ئه به دیی خودا چاوه پتی بوو.

به لام من په له م بوو، ده مویست هه رچی زووتره شاهیدی روودانی موجیزه بم، ده مویست بیین چۆن جه سته له گۆر و کفن دیته ده ری و ده بیته رۆح، دانه و میه وه و به هه ناسه م که و قه گه رم کردنی قۆزاخه که، هه ر هینده و ئیدی زوو به زوو درزیک که و ته پشتی قۆزاخه که و هیور هیور ته وای کفنه که له سه ره وه بۆ خواره وه درزی برد، په پوله ی ناکامل به ره نگییی سه وزی تۆخ وه دیار که وت، په پوله که هیشتا گرمۆله و باله کانی نه کراوه و قاچه کانی به زگییه وه نووسابوون، له ژتیر هه ناسه ی گه رم و به رده وامی مندا به ئارامی ده جو لا و زیندووتر خۆی ده نواند. به کی له باله کانی که له ره نگییی خونه ی سپیدار ده چوو، خۆی له جه سته که جیا کرده وه و که و ته جو له. په پوله که هه ولی دا ئه و باله ی زیاتر بکاته وه، به لام بی هه وده بوو، نیوه کراوه و له رزۆک مایه وه، به زوویی باله که ی تریش که و ته جو له و هه ولی دا بیکاته وه، به لام

نەیتوانی و ئەمیشیان بەنیوەکراوویی و لەرزۆک مایهوه، منیش بەسەرچلاییەکی بونیادەمانەوه بەردەوام بووم لە گەرمکردنەوی پەپوولەکە و بالە ئیفلێجەکانی بەهەناسەم، بەلام ئیدی بالەکان لە جوولە کەوتن و وەک بەرد بێ گیان و وشک هەلگەران.

دلەم لیوژێتووی لە کەسەر، ناخەر بەهۆی پەلەپەل و بەهۆی ئەووە کە غیڕەتم داووە بەرخۆم یاسای ئەبەدیی پیتیشیل کەم، پەپوولەکەم کوشتبوو. هەنووکە جەنازەپەیک بەسەر لەپی دەستمەوه بوو. سالانێک تێپەریون، کەچی ئەو جەنازە چکۆلەپە گەورەترین باریکە کە بەسەر کۆلی وێژانەوه هەلمگرتوو.

ئینسان پەلەپەتی، بەلام خواوند پەلە ناکا. لەبەر ئەمەپە کارەکانی ئینسان شیواو و ناتەواون و کارەکانی خواوندیش ڕیک و تەواو. بەچاوانیکی فرمیتسکاوییەوه سویتندم خوارد کە ئیدی ئەم یاسا ئەبەدیە پیتیشیل نەکەم، وەک درەختیک قامچی باو خۆر و بارانم دەچەشت و بەباوەر بەخۆیوونەوه چاوەڕێم دەکرد، تا ساتی پشکوتنی گۆل و گەیبینی میوه دەهات.

بەلام بنۆرە، لەهەمان لەحزەدا سویتندەکەم دەشکاند، گەرچی هێشتا قۆزاخەکی زۆریا کامل نەببوو، کەچی پەلەم بوو کەفەکی بەکەمەوه. تەواوی هەموو ئەو شتە هەلیت و پلێتانەم دراند کە لەسەر قاقز نووسیبوو من و چوومە دەرەوه تا لەنزیک زەریاوه راکشێم.

ئەو قسەپەم بێرکەوتەوه کە جارێکیان زۆریا پیتی گوتم: "من هەمیشە جوژیک رەوتار دەکەم وەک ئەووی نەمر بێ!" رەوتاری خواوند ناوهایە، ئیمەیش خەلکانی فانی، دەبی شوتیپتی وی هەلگەرن، نەک لەرووی خۆبەزلزانی و لاسارییەوه، بەلکو لەرووی پەرۆشبوونی رۆحەوه بۆ بالایی. هەولەدان بۆ لاساییکردنەوی خواوند، تاقە شیوازیکی ئیمەپە بۆ تێپەراندنی سنووردارییەکانی بەشەرییەت، تەنانەت گەر ئەو تێپەراندنەش لە لەحزەپەیک زیاتر نەبێ (ماسیپە بالدارەکە وەبیر خۆت بێنەرەوه!) مادامەکی ئیمە لەجەستەماندا حەسپین، مادامەکی ئیمە قۆزاخەین، ئەوا ئەو فەرمانگە لە سەختانەوی لە لایەن خواوندەوه خراونەتە سەر شانی ئیمە بریتین لە: تارام بگرە، رامیپە، متمانەت هەبێ!

لە ئاوابوونی خۆرم روانی، دوورگە چۆلەهۆلەکە بەرامبەر، گۆلرەنگ و دەم بەپێکەنین، وەک گۆنای دواي ماچ پرشنگی دەدا. دەنگی تەبیرە سترانچەرکانم دەژەنەفت کە شەکەت و ماندوو دواي رۆژیک لە راو و گۆزانی، خەوالوو دەگەرێتەوه مالهه تا بنوون، زوو بەزوو ئەستێرەکان هەلەهاتن تا جیگەکی یەک بەیەکی تەبیرەکان بگرنەوه و ئیدی رەورەوی شەو دەکەوتە سوورپانەوه. نیوہشەو دێ و کازتۆه دێ و هەلبەت خۆریش هەلەدێ و رەورەوی رۆژیش دەکەوتێتە سوورپانەوهی خۆی.

ریتمیکی مەلەکوئی، تۆهەکانی ناو خاک، مەلان و ئەستێران هەموویان ملکەچی ئەم ریتەمن، تەنێ ئینسانە دەستی یاخیبوون هەلەدەبێ و دەپەوی یاسا پیتیشیل کا و ملکەچی بکاتە ئازادی. لەبەر ئەمەپە کە لەنبو هەموو مەخلوقەکانی خودادا تەنھا ئەو گۆنای لێ دەوہشیتەوه، ئەدی گۆناکردن مانای چی؟ یانی تیکۆپێکدانی هاوگونجان و هاوئاھەنگی (ھارمۆنی).

بەهەستکردنم بەووی سەفەرێک حەوسەلەوی ئارامگرتنم پێ دەبەخشێ، لە بەلەمیتکدا دانیشتم کە بەرەو دوورگە چکۆلەکانی سانتۆرین، ناکسۆس، پارۆس و میکۆنیۆس دەچوو لەزەریای دلرپیتی ئیژە. گوتوومە و هەمدیس دەیلێمەوه: یەکیک لە مەزنترین ئەو چێژانەوی لەم دونیایەدا بەبونیادەم بەخشاوه، ئەوہپە بەھاران، کاتێ شەپەیک هەلەدەکات بەزەریای ئیژەدا سەفەرێکا. من ھەرگیز نەمتوانیوه چ جیاوازییەک لەنیوان ئەو و بەهەشتا بدۆزمەوه. چ لەزەتییکی ئاسمانییتر یا زەمینییتر دەتوانێ ئاوا لە هاوئاھەنگی تەواودا بێ لەگەڵ جەستە و رۆحی بونیادەمدا؟ ئەم لەزەتە تا سنووری سەرمەستبوون دەچی. بەلام سوپاس بۆ خودا لەو تێناپەرێ و بەم پیتیە دونیای ئازیز و بێنراو مەحف نابێ. بەپێچەوانەوه، نادیار وەدیاردەکوێ، ئەووی ناومانناوہ خواوند و ئەبەدیەت و جوانی، لەبەلەمەکەدا دادەنیشن و لەگەلماندا سەفەرەدەکن. لەساتەوہختی ترسناکی مەرگدا، چاوانت لێکنێ، ئەگەر سانتۆرین و ناکسۆس و پارۆس و میکۆنۆست بینی ئەوا بێ ئەووی بچیتە ناو گۆرەوه یەکسەر خۆت بەبەهەشتا کردوو. باوہشی ئیبراھیم و بەهەشتی ناماددیی مەسیحییەت چییە لەچاوە ئەم ئەبەدیەتە گرێکییە کە لە ئاو و گردۆلکە و بای دلرپیتی باکوور خولقاوہ؟

خەنی بووم بەووی ئینسانم، ئینسان و گرێکستانی. بەو پیتیە دەمتوانی زەریای ئیژە بەھی خۆم بزائم. میراتی باوانم - بەشیوہپەکی غەریزی و بەبێ دەستتۆردانی شتوتنەرانی لەلایەن فیکری ئەبستراکتەوه- دەمتوانی لەنیوان دوورگەکاندا لە بەختەوہرییەکەوه بچم بۆ بەختەوہرییەکی تر بەبێ ئەووی لەسنووردارییەکانی رۆح ئەولادتر بچم. ئەم دوورگە مەلەکوئییانە وەک تووکی نەرمی سینگی کەویک پرشنگیان دەدا، لەژێر سێبەر و هەتاودا ھەر ساتیک و بەرەنگیک وەدیاردەکەوتن، گا بەرەنگی قاوہییەکی تۆخ و گا درەوشاوە بەتەپوئیتیکی ئالتوونی کە کازبووان لەگەڵ گۆلی سوور و نیوہروان سۆسەنی پاک و دەمەو مەغریبانیش لەگەڵ وەنەوشە گەرمدا رۆتێزابوو.

ئەم سەفەری مانگی ھەنگوینی ئاسایە دوو ھەفتە درێژیکینشا. کاتێ گەرامەوه خانووە چکۆلەکەوی کەنار زەریا، ئیدی زەینم گەرابۆوہ شوتینی خۆی و دلێشم بەئارامی لیتی دەدا. مەسیح و بوزا و لینین، ئەو سێ چەتە زەریایییە مەزن و ئازیزە زیانم بزر نەببوون، بەلکو لە بوولالی یادەوہریدا وەک ھیرۆگلیفیاپەکی زیننەتی دەدرەوشانەوه.

لەتەواوی ماوہی سەفەردا، چکۆلەترین مەشغەلەتی زەینی ئەقلمی شلوێ نەکرد. چ خەونیکیشم نەبینی تا وەبیرم بێنیتەوه کە گرفتی داھێنانم ھەپە و دەبا یەکلایی بەکەمەوه، بەلام نەمتوانیبوو. دونیام ساکار دەبینی و دەمژنەفت و بۆنم دەکرد. وەک بلێی رۆحیشم بووبیتە جەستە و ئەویشم لەدۆخیکی تەندروستدا دەبینی و دەژەنەفت و بۆن دەکرد.

ئەو دوو نیگارکیشە سەردەمانی دێرین کێ بوون کە لەسەر ئەووی کامیان دەتوانێ وردتر و پێنەوی دونیای بێنراو بکیشی، کێ بەرکیتی یەکتریان دەکرد؟ یەکەمیان وینە پەردەپەکی پیشانی ئەوی تر دا کە کیشابووی و گوتی: "ئەلەعان پیت دەسەلمینم من باشترم؟" دووہمیان گوتی: "باشە، پەردەکە لاپەرە تا وینەکە ببینم!" ھونەرمەندی یەکەم بەپێکەننەوه وەلامی داہیوہ: "پەردەکە خودی وینەکەپە!"

لهماوهی سه‌هه‌ره‌که‌مدا به‌زه‌ریای ئیژده‌دا، به‌قوولی هه‌ستم ده‌کرد که له‌راستیدا په‌رده‌که وینه‌که‌یه. چه‌نده به‌سته‌زمانه‌ ئه‌و که‌سه‌ی بۆ بینه‌ی وینه‌که، په‌رده‌که لاده‌با، ئاخ‌ر جگه‌ له‌ فه‌وزا چ شتیکی تر نابینی.

چهند رۆژیکی تریش غه‌رق له‌ بیده‌نگیی گۆشه‌گیریدا مامه‌وه. وه‌رز وه‌رزى به‌هار بوو، له‌ژێر دارلیمۆبه‌کی شکۆفه‌کردودا دانیشتم و ئه‌و شیعردم له‌به‌رخۆمه‌وه گوت‌وه که له‌جیای ئاتووس بیستبووم: دار بایه‌م خوشکی، له‌باره‌ی خواوه‌نده‌وه بۆم بدوئ! که وام گوت، داربادام شکۆفه‌ی کرد و گولی گرت!

هه‌ر به‌راستی په‌رده‌که به‌شکۆفه و مه‌ل و ئینسانه‌وه چنرابوو - ده‌بێ ئه‌مه‌ش خواوه‌ند بێ. ئه‌م دونیایه، به‌و جۆزه‌ی سه‌رده‌مانیک پێم وابوو پۆشاکى خواوه‌ند نییه، به‌لکو خودی خواوه‌نده، شتیه و ناوه‌رۆکیان یه‌کیه‌که، له‌ حه‌ج ئیژده‌ییه‌که‌م گه‌رامه‌وه و ئه‌م یه‌قینه، ئه‌م غه‌نیمه‌ته‌ گرانه‌هایه‌م پێوو. زۆریا ئه‌مه‌ی ده‌زانی به‌لام نه‌یده‌توانی بیلێ، به‌لکو ئه‌وه‌ی به‌سه‌ما ده‌گوت. به‌خۆم گوت: "چ ده‌بوو گه‌ر بمتوانیبا ئه‌م سه‌مایه‌م بکردایه‌ته‌ وشه!"

کوئوپر زه‌ینم کرایه‌وه، بۆم ده‌رکه‌وت ته‌واوی ئه‌و سالانه‌ له‌ دووی خواوه‌ند بووم، که‌چی سه‌رنج‌م نه‌داوه که رێک و راست له‌ به‌رده‌مدا بووه، ته‌واویک وه‌ک ده‌سگیرانیک که پیتی وایه ئه‌لقه‌ی ده‌سگیرانیی بزرکردوه و به‌ده‌ردۆنگی هه‌موو شویتیکی له‌دوو ده‌گه‌رێ، که‌چی ئه‌لقه‌که‌ و له‌ په‌نجه‌ی خۆیدا. گۆشه‌گیریی و بیده‌نگیی و زه‌ریای ئیژده‌ نه‌هێنی و به‌میه‌ره‌بانی هاریکاریان ده‌کردم، زه‌مه‌نیش که یه‌کیکتێر له‌ هاوکارانم بوو به‌ژوور سه‌رمدا تیده‌په‌ری و تۆوه‌که‌ی له‌ ناخندا ده‌ترووکاند. شانبه‌شانی مه‌لان و ئه‌ستێران خۆم به‌پێچکه‌ی ئه‌به‌دییه‌ته‌وه‌ گرێداو و هه‌نوکه‌ پێم وایه بۆ یه‌که‌م جار له‌ژبا‌ندا هه‌ستم کردبێ ئازادیی راسته‌قینه‌ چیه: ئازادیی راسته‌قینه‌ بریتیه‌ له‌ ته‌وقی خواوه‌ند له‌ گه‌ردنکردن - به‌واتایه‌کی تر ته‌وقی هاوئاها‌ه‌نگی له‌م‌لکردن.

داهینان وه‌ک ئه‌قین گه‌رائیکی ئه‌فسوونگه‌رانه‌یه، لیواولێو له‌بێ یه‌قینی و خورپه‌ی کۆتری دل. به‌یانیی هه‌ر رۆژیکی که بۆ ئه‌م گه‌رانه‌ عیرفانییه‌ ده‌چومه‌ ده‌ر، دل‌م له‌تاو شپه‌زیی و کونج‌کایی ده‌که‌وته‌ خورپه‌ له‌گه‌ل له‌خۆبایه‌وونیک ئه‌هرمه‌نانه‌ی سه‌ر (که نازانم چۆن و بۆچی) له‌خۆنه‌ویستیه‌کی قوول و له‌ وه‌سفنه‌هاتوو ده‌چوو، چونکه‌ بێ ئه‌وه‌ی پێشتر ئه‌وه‌م له‌زه‌یندا هه‌بێ، هه‌ر له‌یه‌که‌م رۆژه‌وه به‌ترسه‌وه‌ په‌یم به‌وه‌ برد که له‌ دووی راوکردنی کام مه‌لی نادیار - ده‌شێ نه‌بوو - بووم.

چیاکان پر له‌ که‌و بوون و رێگه‌وبانه‌کانیش پر له‌ قومری و زه‌ریاچه‌کانیش پر له‌ مراوی کتیی، به‌لام من به‌لای ئه‌م هه‌موو گۆشته‌ به‌تامه‌دا تیده‌په‌ریم و هیلنجم ده‌دا، ئاخ‌ر ئه‌ز له‌دووی راوی مه‌لیک بووم که نه‌ده‌گیرا و جارناجار له‌قوولایی دل‌مدا ده‌نگی به‌یه‌ک‌دانی باله‌کانیم ده‌ژنه‌فت، مه‌لیک که‌ ته‌نها له‌ بال دروست ببوو، هه‌ول‌م ده‌دا جه‌سته‌ بده‌مه‌ ئه‌م مه‌له‌ تا به‌شکه‌م بتوانم راوی که‌م.

سه‌ره‌تا نه‌مه‌ده‌توانی ناویک له‌م مه‌له‌ بپێم، ده‌شێ خۆم نه‌مویستبێ، چونکه‌ باش ده‌مزانای ناو زیندانی رۆحه. رۆح هینده‌ ده‌گوشێ تا له‌وشه‌دا جێگه‌ی کاته‌وه، ناچاری ده‌کا تا ته‌واوی تابه‌مه‌ندییه‌ گرانه‌به‌ه‌ و له‌گوزارشت نه‌هاتوه‌کان که ناتوانی ئالته‌رناتیفیکیان بۆ بدۆزێته‌وه، بباته‌ ده‌ره‌وه‌ی سنوووری ئه‌م ناوه‌وه.

به‌لام زوو به‌زوو په‌یم به‌وه‌برد که ئه‌م بێ ناوییه، پرۆسه‌ی راوه‌که‌ دژوار و دژوارتر ده‌کا. نه‌مه‌ده‌توانی شویتنگه‌ی نیچیره‌که‌م بدۆزه‌وه و داویکی بۆ بینه‌وه. ئاماده‌یی نادیار له‌هه‌موو شویتیک پیاسه‌ی ده‌کرد. ئینسان ناتوانی پشتیوانی ئازادیی ره‌ها بێ، ئاخ‌ر ئاوها ئازادییه‌ک به‌ره‌و ئاژاوه‌ ریتونیی ده‌کا. گه‌ر بۆ ئینسان ره‌خسیبا به‌ئازادیی ره‌هاوه‌ له‌دایکبا، ئه‌وا گه‌ر ویستبای که‌لکیکی له‌سه‌ر ئه‌رز هه‌بێ، یه‌که‌مین ئه‌رکی بریتی ده‌بوو له‌سنووردارکردنی ئه‌و ئازادییه. ئینسان ده‌توانی ته‌نها له‌ گۆره‌پانیک دیاریکراو و سنوورداردا هه‌لسووری. له‌ کاتیکیدا که من له‌خواریانی تیه‌په‌راندنی بیتوانایی ئینسان بووم، ئه‌وا ده‌بوو ته‌سلیمی ئه‌و بیتوانایییه‌ بام. به‌م بیه‌ و به‌په‌یبردنیک ته‌واو و تال به‌وه‌ی سنووره‌کانی ئاره‌زووم به‌رتسه‌ک ده‌که‌مه‌وه، ئه‌وا پتویست بوو ناویک له‌و مه‌له‌ نه‌ینیه‌ بپێم که نیازی راوکردنیم هه‌بوو: ناویکی به‌پیتی توانا خاوه‌ن سنووری نه‌رم، به‌پیتی توانا خاوه‌ن چوارچۆیه‌ی ته‌نک، به‌شبه‌یه‌که‌ که بتوانم گه‌ر به‌ته‌رزیکی ناتاشکراش بێ، هه‌موو رووداوه‌کانی دواوه‌ و ده‌وره‌به‌ری ببینم.

ئه‌م خواسته‌ شه‌و و رۆژ به‌نه‌ینی له‌ناخندا هه‌لده‌سوورا، خوشبه‌ختانه‌ زه‌ینم ئاگای له‌وه‌ نه‌بوو، هه‌موو ئه‌وانه‌ به‌بێ ئاگاداری وی روویان ده‌دا. به‌یانیه‌کیان وه‌ئاگا بوومه‌وه و ناوی مه‌لی پیتیبینی نه‌کراو و خه‌ته‌رناک له‌ فه‌زادا دره‌وشایه‌وه. مه‌ل نه‌بوو، به‌لکو هاواریک بوو له‌ زارگه‌لی بێ شوواره‌وه. یه‌که‌نده‌ردوو ناسیمه‌وه، ئه‌م هاواره‌ هه‌مان ئه‌و شته‌ بوو که له‌ دووی راوکردنی بووم - هاواری ئاینده، ئه‌و هاواری له‌ پیناویدا خۆم بازار ده‌دا و شه‌رم له‌ پیناویدا هه‌لده‌گیرساند، هاواریک که له‌ پیناویدا له‌دایک بووم. ئیدی شته‌کانی تر - خه‌م و شادمانیه‌کانم، سه‌فه‌ره‌کانم، چاکه‌خواری و خه‌راپیه‌کانم، شتیکی نه‌بوون جگه‌ له‌پیش‌په‌ریم به‌ره‌و ئه‌و هاواره. مه‌سیح و بوزا و لینین ویستگه‌ بوون و ده‌بوو پیناندا تیه‌په‌رم، ئه‌وان بوون ده‌سنیشانی تیه‌په‌رینی مه‌لی نه‌ینییان ده‌کرد و له‌ رۆلی ته‌په‌ل لێنده‌ردا، مه‌لی هاواریان له‌حه‌شارگه‌که‌ی هه‌لده‌فراند.

که‌واته‌ چ شتیکی به‌هه‌ده‌ر نه‌چوو بوو؟ پیده‌چوو شپه‌زه‌یییه‌ فیکریه‌کانم و له‌م ده‌رگا و له‌و ده‌رگادانه‌کانم هه‌ریه‌که‌یان به‌جیا، کات به‌فیرۆدان بووبن: ئاکامیک ئه‌قینی په‌رت. به‌لام هه‌نوکه‌ ده‌مبینی که هه‌مووی پیکه‌وه‌ هیلکی ریک و راستیان پیک هینابوو، راسته‌هیلکی که‌ ته‌نها به‌له‌م ده‌رگا و له‌و ده‌رگادانه‌کان ده‌یتوانی له‌سه‌ر ئه‌م ئه‌رزه‌ فانییه‌ بچیتته‌ پێش. خیانه‌ته‌کانم به‌رامبه‌ر فیکره‌ مه‌زنه‌کان ده‌ستیان نابوو ده‌ستی یه‌کدی و باوه‌ریکی تۆکه‌میان پیک هینابوو - ئاخ‌ر ده‌سه‌رده‌اری فیکره‌ گه‌وره‌کان بیووم دواي ئه‌وه‌ی پینان ئه‌فسوون بیووم و به‌تال بیوونه‌وه‌ له‌ ئیه‌ام - پیده‌چوو شانس (ناوی چی لێ بنیین؟ شانس نا، به‌لکو چاره‌نووس) خاوه‌نی دوو چاو و خاوه‌نی میه‌ره‌بانی بێ، ده‌ستی گرتبووم و راتومایی ده‌کردم، هه‌نوکه‌ ده‌زانم به‌ره‌و کوئ راتومایی کردووم و چی لێ چاوه‌رێ کردووم. هه‌لبه‌ت چاوه‌رێ ئه‌وه‌ بووه‌ لێم که هاواری ئاینده‌ بیه‌م، ته‌واوی هه‌وله‌کان به‌کاربه‌ینم تا پیتیبینی ئه‌وه‌ بکه‌م که هاواره‌که‌ چی لێم ده‌وی و بۆچی بانگم ده‌کا و به‌ره‌و کوئ بانگێشتمان ده‌کا برۆین. خوین هورۆمی بۆ سه‌رم هینا و له‌خۆشییاندا قولته‌ قولتی بوو. قه‌له‌م هه‌لگرت و له‌سه‌ری لاپه‌ره‌که‌وه‌ هه‌وینی خۆش‌نوودانه‌ی دوايه‌مین کارێکم تۆمار کرد که که‌وتبوومه‌ نووسینی:

"سلاو ئىنسان! ئەي كەلەبایی چكۆلەي قاچوقول رووت. راستە - گوئ مەدەرە ئەوئ خەلكانى تر دەيلين - تا تو نه قوقيتي خوري كازيوان هەلئايەت!"

بليتسەيەكى فينك و بزئو لەسەر تەوقى سەرم هيتلانەي چن کردبوو، هەستەم دەکرد وەك پەرتيكي سوور لەفەزادا دەلەرييەو، مەليكي نەيتي و نەغمەخوئين بوو، كالاوہ ئاسنينيكي ئاگرين بوو بەگوپيكي ئەفسانەيبيەو تا توورەيي و ئوميدى جەنگاوہر زياترکات. دلەم بئ ئارامانە لئبي دەدا و لەچرکردنەوئ هيتزي خوئيدا بوو، بەلام بەبييني گەرداوي (گەرداويان خواوہند؟) بەرامبەر، ترسي لئ نيشت، جەستەي بەستەزمان چ ئامادەيبيەكى بۆ سەركيشي نەبوو، لەو خانووە چكۆلە و ئارامەدا، لەگەل دار ليمۆ و زەريا و كيلۆني قورسدا، بەئاسوودەيي پالئ لئ دابۆو و يەكبينە دەكشايە دووہ و لە ترسا گرمۆلە دەبوو. بەلام خاوہن شكۆي ناديار بالاتر و راستەقینە تر لەجەستەم، بەژوور سەرمەوہ و دەديار دەكەوت و فەرمانئ پئ دەدام، بيومە كەشتي و ئامادە دەبووم تاسينگي زەريا شەق كەم، بووكي زەريا لەپيشي كەشتيەكەدا بزماركوئ ببوو، دەستتيكي لەسەر مەمكى و دەستەكەي تريشي بەشپوہەيكي فەرماندەرانە: "بۆ پيشەوہ!" دانابوو. ئەو نايك (*يک نەبوو، بەلكو هاواري مەزن بوو، لەنيوان ئاسمان و زەريادا ريگەي پيشان دەدام.

تەواوي وشەو مەسەل و ئەو نوكتانەي دەمزانين هاتنەوہ ناو كەشتيەكە، نازيزترين هاووپيكانم و ناهاوہرنگترين جەنگاوہرگەلپيكي ئازا كە لە ئەنديشەمدا هەبوون. هەروا ئازووقوہ بەرميلە شەرابيكي زۆرم بردە ناو كەشتيەكەو، زمارەيەكي باش لە خواوہندانئ ديزينم لەگەل خۆدا برد كە ناشييانە لەسەر تەختە هەلكۆلرايوون تا لە بەسەربردني كاتدا يارمەتيم بەدن، چارۆكەكان پربوون لەهەوا و بەرەو زەريا دەرچووين.

بەكام ئاراستەدا رۆيشتباين؟ چ شتتيكم لە زەيندا نەبوو، لاجانگەكانم لەسەر پشت و (با) لە هەر چوارلاوہ بەگوپيكي يەكسان بەسەرمدا هەلئى کرد، تۆپەلە قورپيكي رەق - ئايندە-م لەنيوان پەنجەكانمدا گرتبوو، دەمشيلايەوہ و شپوہەي جياجيام لئ دەردەهيتنا - ئينسان، شەيتان - پاشان تتيكم دەدانەوہ و سەرلەنوئ دروستم دەکردنەوہ. شپوہەكان لەسەر پەنجەكانم دەخليسكان و بۆ ساتتيك لە هەوادا رەق دەبوون و پاشان دەگەرئانەوہ عەدەم. پيئ وانەبئ گەمەم دەکرد، بەلكو تيدەكوئشام - ئاخەر هەولم دەدا روخساري رۆح بەو قورە بيەخشم.

بەوئ كە نەمدەزانئ روخساري رۆح كامەيە و شپوہەي چۆنە، بۆيە تتيكوئشانەكەم سەخت و ئاوميدانە بوو. بەشيتلاني قورەكە هەولم دەدا ئەو روخسارە بدۆزمەوہ. چ متمانەيەك بەئەقل نەبوو، چونكە جگە لەجەستە و هيتلە سەرەتايبيەكاني جەستە چ شتتيكيتر نانا سئتەوہ، ئەو بليتسەيە نابيني كە بەدووي جەستەدا پرشنگ دەدا و لە سەردا لرفە دەكا و وەك ئالا لە هەوادا دەشەكيتەوہ. رۆحيش تەواويك

(*) خواوہندئ سەركەوتن لاي گريك.

ئاوہايە، هەربۆيە تەنھا روخسەتم بەهيتزە عيرفانييەكان دا تا پەنجەكانم رانومايي بەكەن.

سئ رۆزي لەسەر يەك، بئ دەنگ و بئ جوولە وەك گەدايەكي هيندوستاني دانيشتم و سەرلەنوئ ژيامەوہ، چ شتتيك لەبەين نەچووبوو، تەنانەت ناچيزەترينيان. دارهەناريكي شكۆفەکردوو لەنزىك (كالاماتا)، كالەكيكي بۆنخۆشي سانتۆزيني كە هيتند گەورە بوو نەمدەتوانئ لەبن هەنگلئ نيئم، كيژۆلەيەكي چكۆلەي گەمردەنگ كە لەناپۆلي ياسەميني دەفرۆشت، تەقەتەقئ قاپقاپي بيتوہژنيك كە لەحەوشي مائەكەيدا و لەزەماوہندپيكداسەماي دەکرد، برۆي كەوانبي ژنيكي چەركەسي لەمۆسكۆ، هەموو ئەوانە لەدەركي يادەوہريمەوہ دەهاتنەدەري و تزيبان دەکردم لەبەختەوہري. شەوانە كە دەچوومە نيو نوپنەكەمەوہ، لە خەوئەكانمدا دەكەتمە دووي سەفەرەكانم، بەو جياوازييەوہ كە هەمان ئەو سەفەرانە لەهەوادا پياسەيان دەکرد. لەراستيدا سووكەلەتر دەبوون و جەستەيەكي رۆح سووكتەر و گرانبەهاتريان پيئك دەهيتنا.

چما چ شتتيكي راستەقینە تر لەحەقيقەت بوونئ هەيە؟ بەلئى هەيە. ئەفسانە. ئەفسانەيە كە مانايەكي ئەزەلي دەبەخشيتە حەقيقەتي راگوژەر. هەنووكە تەواوي گەرئانەكانم پيئكەوہ گريئ دەدران و هاواهەنگ دەبوون و لەقالبي سەفەريكي بەهاداردا و دەديار دەكەوتن. سەفەريك كەنگئ دەستئ پئ کردووہ و بۆچي و بەرەو كوئ كەوتۆتە ريئ. هەر خالتيكي راوہستان، زادەي هەوہسيكي بئ ماناي شانس نەبوو، بەلكو وەجەهيتناني نەخشەي قەدەر بوو. هەموو سەفەرەكانم بيومە هيتليكي سوور كە بەئينسان دەستيان پئ دەکرد و بۆ گەيشتن بەتريپيكي بەرزي هوميد - هەلدەگزان.

رۆزي چوارەم، هەروا كە دەجەنگيم تا بيسنم ئەو هيتلە سوورەي پيشاندەري هەلدەگزانم بوو گەبيوہتە كوئ، كوتوپر سەرسامبيەكي پيرۆز سەراپاي بوونئ لەخۆيەوہ پيچا. ئەم هيتلە سوورە بەخوئيني من نەكيئشرابوو، ئاخەر كەسيكي تر هەلدەگزا، كەسيكي تر خوئين لەبرينەكانبيەوہ دەچۆزا و نيشانەي سووري لەسەر عەرد و زەريا جئ دەهيتشت - كەسيكي بالاتر لەمن، باپيرانئ كەتە و زل، جەنگاوہراني زەريا و چيانشين. من شتتيك نەبووم جگە لە سيبەري وي، سيبەريكي وەفادار كە وەدووي دەكەوتم، نەمدەتوانئ بيناسمەوہ، بەلكو تەنھا ناو بەناو دەنگي هەناسەدانئ ياخوئ قاقاي پيئكەنيە گرمە ئاساكەيم دەژنەفت، لە دەوروبەري خۆم دەنۆري و كەسم نەدەييني، بەلام هەستەم دەکرد هەناسەي مەزني ويم بەژوور سەرەوہيە.

بەچاوانتيكي ليوتريئ لە ئامادەيي ئەو - چاوانئ قورين نا، بەلكو چاوانتيكي تر - بەسەر پەرە قافزەكانمدا چەمبمەوہ، بەلام ئەلعان ئيدي قاقزي سپي وەكي جارن ئاوتينەيەك نەبوو كە روخسارم پيئچەوانە بكاتەوہ. بۆ يەكەمەين جار روخساريكي ترم بيني، روخساري هاوسەفەري مەزن و يەكەندەردوو ناسيمەوہ. كالاويكي ناخوډايي بەسەرەوہ، خاوہن سەرنجئ تيژئ هەلۆ ئاسا و ريشيكي كورت و لوول، چاوانئ ورد و تيژ و فريودەر وەك چاوي مار، جووتتيك برۆي گريئ گريئ وەك بليتئ بەسەرنج مەريك كيشانە بكا كە دەكارئ بيدزئ، يان لەهەورتيك رامابئ ليوتريئئ لە (با) و كوتوپر لە زەرياوہ هاتبئتە دەريئ، ياخوئ هيتزي خوئ بەقەد هيتزي نەمران بگريئ بەرلەوئ برياريدا كە چما كامەيان لە قازانجبيەتي: ئازايەتي يان فرتوفيل!

قودرت له روخساریدا چاوه‌رئ بوو. بئ دنگ و بئ جوولّه و ئاماده‌ی دهرپه‌رین. ناخر وی پالنه‌وانیکه ریزی مهرگ ده‌گرئ و به‌پرئیز و مه‌هاره‌توه و بئ هاوار و جنیو، زۆرانی له‌گه‌لدا ده‌گرئ و ریک له‌چاوانی ده‌نۆرئ. چتاقیان به‌زه‌بیت چه‌ورکراون و رووتوقوت له‌رووناکیدا که‌وتونه‌ته زۆران و یاسا ناسکه‌کانی زۆرانبازی په‌پروه ده‌کن. گهرچی هاوسه‌فهری مه‌زن ده‌زانئ حهریقه‌که‌ی کتیبه، که‌چی ناکه‌وئته بۆسه‌ی ترسه‌وه، به‌لکو سه‌ری هه‌لده‌پرئ و له‌روخساری مهرگ ده‌نۆرئ که‌شه‌پۆلان ددها و هه‌رجاره‌ی روخساریکی جیاواز له‌خۆده‌گرئ، گا روخساری ژنیک له‌که‌ناریکی لمین که‌مه‌مکی خۆی گرتوه و گۆزانی ده‌چرئ، گا روخساری خواونده‌که که‌تۆفان به‌ریا ده‌کا و ده‌یوه‌ئ ئه‌م غه‌رق کا. جاریکی تر له‌شپوه‌ی ستونیکه‌ی به‌ریی دووکه‌لدا، له‌سه‌ر سه‌ریانی ماله‌که‌ی- لیزی ده‌لیتسیته‌وه و له‌زه‌ت له‌هه‌موو روخساره‌کانی مهرگ ده‌با و زۆران له‌گه‌ل هه‌موویاندا ده‌گرئ و به‌په‌رۆشه‌وه هه‌ر هه‌مووشیان له‌ئامیز ده‌گرئ.

تۆ بوویت... تۆ! چما چ چاره‌یه‌کی تر هه‌بوو جگه له‌وه‌ی که‌ ده‌بوو یه‌کسه‌ر بتناسمه‌وه ئه‌ی ناخودای گریکستان، ئه‌ی باپیره‌ی نازیز! تۆ به‌و کلاوه ناخودایه‌تیه‌توه و به‌و زه‌ینه هه‌میشه سه‌رکیش و برسییه‌توه که‌ ئه‌فسانه‌کان ده‌خولقیته‌ی و درۆ ده‌که‌یته کاری هونه‌ری، ئه‌ی میبازی سه‌رسه‌خت، ئه‌ی تیکه‌له‌یه‌ک له‌حه‌زمی ئینسانی و حه‌ماقه‌تی مه‌له‌کوتی، ئه‌ی ئه‌وه‌ی که‌ به‌غرووره‌وه له‌که‌شتی گریکستاندا ریک و پته و پاوه‌ستایت و هه‌زاره‌ها ساله کلاوه ئاسنیه‌که‌ت دانه‌گرتوه و هه‌زاره‌ها سالی تریش دایناگریت! له‌هه‌موو لایه‌که‌وه ده‌تبینم و سه‌رم له‌گه‌توه ده‌چئ. گا له‌باوکیکی ته‌مه‌ن سه‌د ساله ده‌چیت و گا له‌جه‌نگاوه‌ریکی به‌هیز و بالا‌به‌رز و قژ لوول و شینی شه‌لال به‌خوتی زه‌ریا، گایش له‌منالیک ده‌چیت که‌ هه‌ردوو مه‌مکی ئاسمان و عه‌ردی گرتوه و ده‌یانمۆئ. له‌هه‌موو لایه‌که‌وه ده‌تبینم و هه‌ول ده‌ده‌م له‌قالبی وشه‌یه‌که‌دا جیگه‌ت که‌مه‌وه تا روخسارت به‌ده‌سته‌وه به‌گرم و رایگه‌به‌نم: تۆم گرت، ئیدی ناتوانی له‌ده‌ستم هه‌لته‌بیت! به‌لام تۆ وشه‌که ده‌شکینیت، ناخر چۆن ده‌توانیت له‌ناویدا جیگه به‌خۆت به‌گرت؟ له‌ده‌ستم هه‌لته‌بیت و گوتم لینه له‌فه‌زای زوور سه‌رمدا پیده‌که‌نیت.

بۆسه‌ی چ ناوگه‌لیکم بۆ نه‌نايته‌وه تا بتگرم! تۆم به‌م ناوانه بانگ ده‌کرد: خواوه‌ندی فیلباز، خودای جه‌نگاوه‌ر، خودای جادووگه‌ر، خودای فربوکار، حه‌وت رۆح، چه‌ند زه‌بن، ئه‌قل ریزی، ئه‌قل چه‌ند په‌لک، ئه‌قل چه‌ند ترۆیک، ئه‌قل راست-چه‌پ، فربوده‌ری دل، جه‌نگاوه‌ری دل، رینۆتی دل، مال ویرانکه‌ر، رۆح فربوده‌ر، رابه‌ری رۆح، جیهانگه‌ر، که‌وان زه‌بن، قه‌لا‌ساز، قه‌لا‌ویرانکه‌ر، جه‌نگاوه‌ری زه‌ریا، سینه ئۆقیانووس، دۆلفین، ئاده‌می پینج ئه‌قل، ئبراده پۆلایین، پیشه‌وا، ته‌نها، راوچی، به‌له‌می سئ ستوونی ئومید!

جاریکیان له‌وه سه‌ره‌تایانه‌دا که‌ نه‌مده‌ناسیت، بۆ ئه‌وه‌ی نه‌هیتلم دوور که‌وییه‌وه، بۆسه‌یه‌کم له‌سه‌ر ریکه‌ت بۆ نه‌یتوه و پیم و ابوو زیره‌که‌نه‌ترین داو (ئیساکا) بئ نرابه‌تته‌وه، به‌لام تۆ داته قاقای پیکه‌ن، هه‌ناسه‌یه‌کی قولت دا و ئیساکا بووه هه‌زار پارچه‌وه، ئه‌وکات تیکه‌بشتم - به‌لوتفی تۆ بوو - ئه‌ی رزگارکه‌ری نیشتییمان تیکه‌بشتم ئیساکا بوونی نییه، ته‌نها شتی هه‌بئ زه‌ریا به‌به‌له‌میک به‌چکۆله‌یی

جه‌سته‌ی ئینسان که‌ به‌له‌مه‌وانه‌که‌ی ئه‌قله. ئه‌م به‌له‌مه‌وانه له‌ ژووره ئیسقانییه‌که‌ی خۆیدا راده‌وستئ، وی که‌ هه‌م نیره و هه‌م مئ، هه‌م تۆ ده‌ه‌شینئ و هه‌م ده‌زینئ: هه‌م غه‌م ده‌زینئ و هه‌م شادی، هه‌م جوانی ده‌زینئ و هه‌م چاکه‌خوازی و سه‌رجلییه‌کانی و هه‌موو تارمایییه‌ خوتناوی و نازیزه‌کانی ده‌زینئ. وی بئ جوولّه راده‌وستئ و چاوانی له‌ قه‌لبه‌زه‌ی مهرگ ده‌پرئ که‌ به‌له‌مه‌ چکۆله‌که‌ی به‌ره‌وه لای خۆی راده‌کیشئ و برسییه‌نه هه‌ر پینج هه‌سته‌وه‌ره برسییه‌کانی به‌سه‌ر ئه‌رز و زه‌ریادا راده‌خا، بئ جوولّه له‌جیگه‌ی خۆی راده‌وستئ، هاوار ده‌کا: "کورینه وهرن بۆ هه‌ر شتیک که‌ ده‌رفه‌قان بۆ وچه‌نگه‌پتانی هه‌بئ، جامی ئاوی سارد، شنه‌یه‌ک که‌ به‌سه‌ر لاجانگه‌کاماندا هه‌لبکا، هه‌ناسه‌یه‌کی گه‌رمی ژن، فیکر، هه‌رچییه‌ک له‌سه‌ر ریکه‌ماندا بئ، با ده‌ستورده‌کین، ناخر ناتوانین بدۆرپین!"

عومریک هه‌ولم دابوو که‌وانی ئه‌قلم تا سنووری شکان راکیشم، بۆ ئه‌وه‌ی فیکریکی مه‌زن به‌خولقیتم بتوانئ مانایه‌کی نوئ به‌خشیتته‌ ژبان، مانایه‌کی نوئ به‌خشیتته مهرگ و ته‌سه‌للایه‌کی ئینسان بداته‌وه. هه‌نوکه‌ش بنۆره! به‌کۆمه‌کی کات و گوشه‌گیری و دار لیمۆی به‌شکۆفه ئه‌و فیکره ببوه حه‌کایه‌ت. وای چ خۆشییه‌ک! ساته‌وه‌ختی پیرۆز هاتیوو، ئید کرمه‌که ببوه په‌پوله.

حاخامیک -حاخام نوعمان- له‌رۆژگاری دیریندا سالانیک له‌وه‌یه‌ر فیری کردبووم که‌نگئ کاتی ئه‌وه‌یه لێو هه‌لبه‌تیمه‌وه و بدویم و که‌نگئ کاتی ئه‌وه‌یه قه‌لم هه‌لگرم و بنوسم. وی که‌سیتی خاکی و خۆش مه‌شربه و ئیماندار بوو، قوتابییه‌کانیشی فیکردبوو چۆن ده‌توان خاکی و خۆش مه‌شربه و ئیماندارین. به‌لام رۆژیکیان قوتابییه‌کانی که‌وتن به‌سه‌ر پیتیدا و به‌گله‌یییه‌وه پیتیان گوت: (حاخامی نازیز، ئه‌رئ بۆچی تۆیش وه‌ک حاخام سادق نادوتیت، بۆچی ناکه‌وئته خستنه‌ پروی فیکری مه‌زن و دۆزبنه‌وه‌ی تیسۆره‌ی گوره‌ تا خه‌لکی به‌گوترا‌دیران بۆ قسه‌کانت سه‌رسام بن؟ چما جگه له‌ قسه‌کردن به‌زوبانیکی ساکار و حه‌کایه‌ت گپه‌رانه‌وه وه‌ک داپیران، چ شتیکی ترت له‌ ده‌س نایه‌ت؟)

حاخامی مبه‌ره‌بان زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی هاتئ، ماوه‌یه‌کی درێژ وه‌لامی نه‌دایه‌وه، دواجار زاری هه‌لته‌نایه‌وه و گوتی: (رۆژیکیان گه‌زه‌گه‌ل له‌پنچه‌که گولیکی سووریان پرسئ: خانم! ده‌توانیت نه‌هینیی خۆتان بئ بلتیت بزاین چۆن گول دروست ده‌که‌یت؟ پنچه‌که گوله‌که وه‌لامی دانه‌وه: خوشکینه، نه‌هینیی من زۆر ساکاره، من به‌درێژایی زستان به‌حه‌وسه‌له‌و باوه‌ر و ئه‌قینه‌وه له‌خاکدا کارده‌کم و ته‌نئ یه‌ک شتم له‌زه‌بندایه ئه‌ویش: گولی سووره. باران به‌ر قامچیم ددها، (با) گه‌لاکانم ده‌اکتین، به‌فرم له‌سه‌ر که‌له‌که ده‌بئ، به‌لام من ته‌نئ خه‌یالم لای یه‌ک شته، ئه‌ویش گولی سوورا! خوشکینه ده‌ی نه‌هینیی من ئه‌وه‌یه!)

موریده‌کانی حاخام گوتیان: (مامۆستا، حالئ نه‌بوین!)

حاخام پیکه‌نیی و گوتی: (خۆیشم به‌ته‌واویی حالئ نه‌بووم!)

- (باشه مامۆستا مه‌به‌ستت چییه؟)

- (پیم وایه ده‌مویست بلیم: کاتیکی فیکریک بالیم به‌سه‌ردا ده‌کیشئ، ماوه‌یه‌کی درێژ به‌حه‌وسه‌له‌ و باوه‌ر و ئه‌قینه‌وه کاری تیداده‌که‌م. کاتی زارم هه‌لده‌هتیمه‌وه - کورپه‌کانم ئه‌مه‌ چ نه‌هینییه‌که‌! - کاتی زارم هه‌لته‌تیمه‌وه فیکره‌که له‌شپوه‌ی حه‌کایه‌تدا دیتته‌ ده‌رئ!)

همدیس پینکه نیی و گوتی: (ئیمه ی بونیادهم ئه وه مان ناوناهه کاکایهت و پنچکه گولیش ناوی ناوه گولی سوور!).

هرگیز ههستم نه کردوه بام له گه لندا میهره بان بووین. ترسیک که وی تیامدا دهی وروژاند هیند گه وره بوو که هه موو شته کانی تر- خۆشه ویستی و پیز و هۆگری- له ناو ده برد، قسه کانی رهق بوون و بیده نگیه که شی رهقتر، بده گه من ددهوا، کاتیکیش زاری هه لده هینا یه وه، ئهوا قسه کانی هاوسهنگ و بهوردی حیسابی بۆ یه که به یه که یان ده کرد، ئیدی چ پاساویتکت بۆ سه ره پینچیکردنی شک نه ده برد. هه میشه ئه وه له سه ره حهق بوو، ههر ئه مهش وای لئ کردبوو هه لئوئستی مه حکه م بئ. زۆر جار ان به خۆم ده گوت: "چ ده بوو گهر بۆ ته نه ا جاریکیش هه له یه کی کردبا، ده شیا نه وکات ئازایه تیم بدایه به رخۆم و ره خنم لئ گرتبا، به لām ئه وه ههرگیز ده رفه تیککی له و جوړی نه داوه پیم، ئه مهش شتی که که ههرگیز بونیادهم ناتوانئ له ودا بیبووئ، داره پرویه ک بوو به قه دیککی پته وه وه، گه لای پته و، میوه ی تال و بئ گول، ته وای هه تره کانی ده ورویه ری لووش ددها و هه موو دره ختی که له سیبه ری ویدا ده ژاکان، منیش له سیبه ری ویدا ژاکام، نه مده ویست له نیو مه داری هه ناسه ی ویدا بژیم. که جحیل بووم، ئالای یاخیبوونم له ناوه وه مرپا به رز کرده وه، ئاماده بووم خۆم بده م له سه رکیشی گه لی خه تره ناک، به لām هه رکاتی بامم ده که وه ته وید، ئیدی ترسم لئ ده نیشت. ههر له به ره ئه مه یه، له ترسی بام ناچار بووم له بری ئه وه ی له بواری کرده ییدا بیمه تیکۆشه ریککی مه زن، له بری ئه وه بکه ومه نووسینی هه موو ئه و شتانه ی که حه زم ده کرد بیانکه م. ئاخه ئه وه بوو خوینی کرده م مه ره که ب.

دوای سئ رۆژ، کاتی بۆ ماله چکۆله که ی که نار زه ریا گه رامه وه، ئارامیه که دایگرتم. قورسای سیبه ریک له شانم داگیرابوو، ئه و په ته نه یینی و نادیاره پسابوو که به ملکه چی و ترسه وه گرتی دابووم. هه نووکه ده متوانی بناختم و بنووسم و ههر چ شتی کم بوئ بیکه م، ئیدی ناچار نه بووم حیسابی که س بده م. ئیدی پاسه وان رۆبشتبوو، ئه و چاوه نووقابوو که ده بیینی و نه ده بوورا، په یمانامه ی کۆیلا به تی ببوو دوو که رته وه، هه نووکه ئازاد و ره ها بووم.

به مه یشه وه کات زۆر درهنگ بوو. ریکه یه کم گرتبووه بهر خۆم هه لم نه بژاردبوو، به لکو ئه وه ریکه که بوو که منی هه لژاردبوو، ئاخه هه موو ریکه کانی دواوه و پیتشه وه م داخرابوون. له هه ریمی دابونه ریتی چه سپاو و هاوسۆزی و رقی چه سپاودا جیگیر بووم، ئیدی هه نووکه کاتی ئه وه به سه ره چوو بوو گۆرانکاری خیرا و ئالوگۆر له شه رگه کاندانا بکری. ئه و ریکه یه ی گرتبوومه بهر ده بوو بیگه یه نه کۆتایی، ئه مه و چ شتی کی تر نا. به لām هه نووکه ده رفه تیککی مه زم هه بوو، سووکه له بسووم، دواچار ده متوانی به ئارامی و به و شتی وه یه ی خۆم ده مویست به گۆرانی گوتنه وه، به پیکه نینه وه، به راوه ستان و گه مه کردنه وه هه نگاو هه لئیم، ئیدی له به رامبه ره هه یچ که سه ییدا ههستم به شه رم یاخود ترس نه ده کرد، له ژیا مدا ته نی له یه ک

که س ترسابووم: ئه ویش له بام. ئیدی هه نووکه کئ هه بوو لئ بترسیم؟ که منال بووم کاتی سه بریم ده کرد وه ک غۆلنیک ده مبینی، که گه وره تر بووم هه موو شتی کی ده ورویه رم، به ئینسان و خانوو و دره خته کانه وه چکۆله تر بوونه وه، ته نی بام بوو به و شتی وه یه مایه وه که به منالی بینبسووم: یه ک غۆل له به رامبه رمدا قه دی راست ده کرده وه و به شی خۆمی له هه تا و ده برد. بئ هووه هه ول م ددها له ماله باب نه مینمه وه، گه رچی ئاواره ییم کرده پیشه و سه فه رم کرد و خۆم هه لدا یه نیو سه رکیشی گه لی سه ختی ئه قلی به وه، که چی سیبه ری وی هه میشه له نیوان من و پروناکیدا له جیگه ی خۆی مایه وه، بۆیه به رده وام له خۆرگیرانیککی هه میشه ییدا سه فه رم کرده وه.

بریککی زۆر تاریکی، بریککی زۆر له بام له مندا هه ن، به درتیزی ژیا نم هه ول م داوه ئه م تاریکاییه به بکه مه پروناکی، هه ولتیککی سه خت و بیروحمانه بووه، گه ر بۆ تا قه ساتیک ماندووبام و ریکه م دابا ده رفه تیککی چکۆله بکه و تا یه دوژمنایه تیه که وه ئه وا تیا ده چووم. گه ر هه ندئ جاریش براوه بام، ئه وا ئه و براوه ییه چ نازار و چ برینگه لیککی لئ ده که و ته وه! ئاخه من پاکژ له دایک نه بووم، که و تمه جه نکه وه تا پاکژ بم، لای من چاکه خوازی به ری سه رو شتم نه بووه، به لکو به ری جه نکه کانه بووه، خواوه ند ئه وه ی بئ نه به خشیوم، به لکو ده بوو هه ول م دابا به زه بری شمشیر لیم سه ندبا، لای من خاکی چاکه خوازی ته پۆلکه یه ک شیا که یه که شکل و شتی وه ی خۆی گۆریوه.

ههرگیز ئه م جه نکه نه برایه وه، تا ئیستا نه دۆراوم و نه به ته وایش بر دوومه ته وه، هه میشه له جه نگدام، ده شی له هه ره له حزه یه کدا بئ به ته وای تیاچم و ده شی له هه ره له حزه یه کیشدا بئ به ته وای رزگارم بئ. ئاخه من هیشتا به به رزه خدا تیده په رم که به باریکیی موو به ژوور هه لدیروه ده له رته وه.

خۆم رووت کرده وه، خۆم دایه زه ریا و مه له م کرد. ئه و رۆژه هه ستم به نه یینی پیروزی فه ریزه ی غوسل له ساکارییه نه مه ره که یدا کرد، تیکه یه ستم بۆچی زۆر له ئایینه کان ئاو و حه مام، به مانایه کی دی غوسل، به مه رجیککی پیشینه و حه قی ئه و سه رو تانه داده نین که که سی هیدا یه تکر او ژیا نی نوئی پئ دس پئ ده کات. فینکایی ئاو تا مۆخی ئیسکه کانی رۆده چن، به رۆح ده گا و رۆح به بیینی ئاو وه ک مه لیککی چکۆله ی زه ریا شادومانانه باله کانی لیک ددها، خۆی ده شو و خه نی ده بی و ده بوو ژیتته وه. ئاوا ئاوی سادە ی رۆژانه ده بیته ئاوی نه مری ژیا ن و له دایکبوونیککی نوئ ده به خشیته ئینسان. کاتی که سی هیدا یه تکر او له ئاو دیتته درئ، دونه یا له بهر چاوانیدا گۆراوه، دونه یا نه گۆراوه، دونه یا هه میشه سه رسوره یین و ترسناک، گونا هبار و پر له جوانیه، به لām هه نووکه، دوا ی غوسل، ئه و چاوانه گۆراون که دونه یا ده بیین.

که له زه ریا ها تمه دره وه، خۆر له ئاوا بووندا بوو، دوو دوورگه ی چۆل له به رامبه رمدا گولرنگ بیوون، وه ک بلتی رۆژ هه لاتئ، شه پۆله دلر فینه کان به سه ره چه و سه ییه که دا به ئارامی چه چیا ن بوو، ته وای که نار ه دیرینه که به دلنیا یی زه رده خه نه ی ده هاتی، به له میکی ماسیگرتن به سه وله بریقه داره کانیه وه

تیپه‌ری. سه‌وله‌کان که له‌ئاوه‌که‌یان دهدا و برینداریان ده‌کرد، ئاسه‌وارێکیان له‌ته‌لای تواوه له‌شوتنی خۆیاندا جێ ده‌هێشت. له‌ناو به‌له‌مه‌که‌دا، ماسیگر به‌توندی ئاهی هه‌لده‌کێشا و دهنگی هه‌ناسه‌ی له‌ سکوتی ئیوارهدا لیورێژ بوو له‌شکو و سوژی شه‌هوانی. وی که جحیل و بچ‌هاوهدم بوو، به‌جوانی زه‌ریای هیتند به‌رگه نه‌گیراو ده‌بینی، که ئیدی ته‌نێ ئاهه‌کانی ده‌یان‌توانی ئه‌و جوانییه له‌خۆیاندا جینگه بکه‌نه‌وه. هه‌نوکه دوورگه چکۆله‌کان به‌رهنگی وه‌نوشه بوون و زه‌ریا تاریک تر ده‌بوو. مه‌لانی شه‌و به‌دهم هه‌ستکردن به‌فیتنکایی شه‌وه‌وه پیتلوه‌کانیان کردنه‌وه، برسی بوون. دوو شه‌مشه‌مه‌کویره به‌دهمی کراوه‌وه به‌ژوور سه‌رمه‌وه به‌بیده‌نگی بالیان لیک دهدا و به‌دووی نیچیردا ده‌گه‌ران، ئه‌وانه رۆژانیک مشک بوون -پسپۆزان ئه‌مه نازانن به‌لکو جوتیاران ده‌یزانن- به‌لام خۆیان کردووه به‌کلێسادا، له‌جه‌سته‌ی مه‌سیحیان له‌نانی پیروزدا کرۆژتووه و ئیدی بالیان لێ راوه. له‌بوولێلدا جه‌سته مشک ئاساکانیا‌ن ته‌ماشادا ده‌کرد و هه‌مدیس هاونا‌هه‌نگی په‌نهانی دنیا لیورێژی کردم له سه‌رسامی. بونیاده‌م و ئاژه‌لان به‌هه‌مان یاسای ساکار به‌ریتوه‌ده‌برین، سه‌رکی‌شیه‌کانی رۆحی ئینسان و خوشکه شه‌مشه‌مه‌کویره یه‌کیکن، رۆحی ئینسانیش رۆژانیک مشک بووه، له جه‌سته‌ی مه‌سیحی خواردووه، له‌شیتوی په‌بانیادا به‌شداریی خودای کردووه و ئیدی بالی لێ راوه.

چ ئاژه‌لێک شک نابه‌م قیزه‌وه‌نتر له‌مشک و چ مه‌لێک شک نابه‌م نه‌فره‌تاوی تر له‌شه‌مشه‌مه‌کویره و چ قلافه‌تێکی خولقاویش له‌گۆشت و تووک و ئیسک شک نابه‌م ترسینه‌تر بچ له‌جه‌سته‌ی ئینسان، به‌لام بنۆره له‌چۆنیتیی گۆرانی ئه‌و هه‌موو پیسییه کاتی خاوه‌ند تیاپاندا جینگه‌ر ده‌بین - تووێک که ده‌بیته پال-

گه‌رامه‌وه ماڵ. به‌درێژایی شه‌و ئه‌م ئه‌ندیشه‌یه سه‌بووری دامه‌وه. لای سپێده بابم هاته خه‌ونم، روخساره بیتجوه‌له‌که‌ی پرشنگی دهدا و تژی بوو له‌میهره‌بانی. له‌نیو چیمه‌نیککی سه‌وزدا به‌رامبه‌رم راوه‌ستا، زۆر بالا به‌رز و زۆر ته‌نک وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌هه‌ور خولقا بچ. هه‌روا که دیقه‌تیم دهدا و به‌خۆشحالی خه‌ریک بوو ده‌م ده‌کرده‌وه تا ئه‌و وشه شیرینه‌ی بچ بلێم که تا له‌ژیا‌ندا بوو پیم نه‌گوتبوو، ئیدی شنه‌یه‌کی فینک هه‌لی کرد- چما ئه‌وه شنه‌ بوو یاخود هه‌ناسه‌ی خۆم؟- هه‌وره‌که جوولا و ته‌نکتر بۆوه و شیه ئینسانیه‌که‌ی پیتسوی بزرکرد و وه‌ک شه‌ونمی به‌ره‌به‌یان به‌هه‌موو لایه‌کدا، به‌سه‌ر گژوگیاکه‌دا پرژا.

کاتی و ه‌ئاگا بوومه‌وه، هه‌تاو هاتبوه‌ ژووهره‌که‌مه‌وه و رووی ته‌خته‌نوینه‌که‌ی داپژشیبوو، خۆم به‌باسکه‌وه گرت تا له‌په‌نجهره‌که‌وه له‌ده‌ره‌وه بنۆرم، زه‌ریا پیده‌که‌نی و مه‌مه‌که چکۆله‌کانی وه‌دیارخستبوو تا تیشکی گه‌رم بتوانی نه‌وازشیان کات، ئه‌مه رۆژتیک جوانی خواوه‌ندیانه‌ی تر بوو، هه‌موو به‌یانیه‌که دنیا سه‌رله‌نوێ پاکیزه‌یی خۆی که‌شف ده‌کا. پیده‌جوو له‌هه‌مان له‌حه‌زه‌دا گه‌رموگه‌ر له‌نیو ده‌ستی خواوه‌نده‌ هاتبیته‌ده‌ر. وی خاوه‌ن چ یاده‌وه‌ریه‌که نییه، هه‌ر بۆیه هه‌رگیز چرچ و لۆچی له‌سه‌ر روخساری ده‌رناکه‌وئ، نه‌ بیرری دێ رۆژی پیتسوو چی کردووه و چ نیگه‌رانیش نییه له‌وه‌ی چما ده‌بێ سبه‌ینێ چ بکات. به‌لکو له‌گه‌ل ساته‌وه‌ختی ئیستادا مامله ده‌کا وه‌ک ئه‌وه‌ی ئه‌به‌دبێ، چ له‌حه‌زه‌یه‌کی دی بوونی نییه، پیتس و پاشی ئه‌م له‌حه‌زه‌یه (هیچ)ه.

له‌به‌رده‌م په‌نجهره‌که‌دا دانیشتم تا هه‌تاو راسته‌وخۆ له‌ سینهم بدا و به‌سه‌ر په‌ره قاقزی سپیدا نه‌ویمه‌وه. په‌ره قاقزی سپی نه‌بوو، به‌لکو ئاوتنه‌یه‌ک بوو که تیاپادا روخساری خۆم ده‌بینی، ده‌مزانێ ئه‌وه‌ی ده‌بنوسم ددان پیا‌نانیکه، ساته‌وه‌ختی یه‌کلاکه‌ره‌وه‌ی رۆژی قیامه‌ت بوو، له‌به‌رده‌م دادوهری نادیاردا راده‌وه‌ستیت و دلته به‌بێ شه‌رم ده‌که‌ویتته راگه‌یان‌دنی گونا‌هه‌کانی: دزیم کردووه، خه‌لکم کوشتووه، درۆم کردووه، زینام له‌گه‌ل ژنی دراوسیدا کردووه، سوپایه‌کی ته‌واوم له‌خواوه‌ندان پیتک هیتاوه، سوژده‌م بۆ بردوون، تیکوپی‌کم داوه‌ته‌وه، خواوه‌ندانی ترم رۆناون، جوړته‌تی ئه‌وه‌م هه‌بووه هه‌ز بکه‌م له‌ ئینسان تیپه‌ریتیم و ئه‌و شته بکه‌م که تۆ نه‌توانیوه یاخود نه‌تویستووه بیکه‌یت، ده‌ستم له‌گه‌ل ته‌واوی هیتزه رووناک و تاریکه‌کاندا تیکه‌لاو کردووه تا تۆ له‌عه‌رشه‌که‌ت به‌هینمه خواره‌وه، ئه‌وسا خۆمی له‌سه‌ر دانیشم و یاسایه‌کی نوێ له‌دو‌نیادا به‌رقه‌رارکه‌م- یاسایه‌ک که زولم و زۆر و برسیتی تیدا که‌مترین، چاکه‌خواری تیدا زیاتر و ئه‌قینی تیکۆشه‌رانه‌ی تیدا فره‌تر.

هه‌ستم کرد دلتم له‌ناخمدا هاوار ده‌کات، گله‌یی و گازه‌نده‌ی زۆر بوو، سه‌ره‌پیتی خواوه‌ندی ده‌کرد و کاتی ئه‌وه هاتبوو راپۆرتیک ئاماده‌کا و له‌باره‌ی تووره‌ی و عه‌زابه‌کانییه‌وه ئاگاداری کا. گالیسه‌کی عومر بۆ پیتسه‌وه خلۆر ده‌بۆوه و منیش له‌گه‌لیدا بۆ پیتسه‌وه خلۆر ده‌بوومه‌وه. ده‌بوو بناخقم و ئه‌وجا خاک زارم داخا، ئاخ هه‌ر ئینسانیک هاوارتیک هه‌یه، هاواری خۆی، ده‌یه‌وئ به‌ر له‌مردن ئه‌و هاواره بکیتش. بۆیه پیتسه‌سه‌رمان، کات به‌هه‌ده‌ر نه‌ده‌بین، نه‌با ئه‌جه‌ل بو‌رمان نه‌دات. راسته ئه‌م هاواره بیتهووده له‌فه‌زادا په‌رش ده‌بێ و ده‌شێ چ گوێبه‌ک نه‌بێ چ له‌ ئاسمان و چ له‌سه‌ر عه‌رد بیژنه‌قی. به‌لام قه‌یدی ناکا، خۆ تۆ مه‌ر نیت، به‌لکو تۆ ئینسانیت. ئینسانبوونیش واته ئارام نه‌گرتن و هاوارکردن. که‌واته ده‌ی هاوارکه!

به‌خۆم گوت: مه‌ترسه .. مادامه‌کی تۆ ئاژه‌لێکی فانیته، ئه‌وا دلغه‌ی ئه‌وه لیت نه‌دا که ناتوانیت ده‌س وه‌رده‌یته به‌ریتوهردنی گه‌ردوونه‌وه. حه‌یفیک که به‌قودره‌تی خۆت هۆشیار نیت، گه‌ر هۆشیار بایت، ئه‌وا تا هه‌نوکه له‌سنوورداریه‌کانی مرۆفایه‌تیت تیپه‌رانده‌بو!

به‌هار هات و من هیتشتا ده‌جه‌نگیم و هه‌ولم دهدا تا ئه‌و ماینه سه‌رکی‌شانه - وشه‌کان - رام که‌م. گه‌رچی هه‌زاره‌ها و ملوینه‌ها ساڵ له‌ په‌یدابوونی یه‌که‌مین ئینسان تیپه‌ریوه، که‌چی شیتواری له‌بۆسه‌نانی (نادیار) و یاساگه‌لی راوه‌دونانی هه‌ر وه‌ک خۆیه‌تی. هیتشتا هه‌مان فیئل به‌کارده‌هینن، هه‌مان نوێژ ده‌که‌بین که به‌رژوه‌ندییه‌کی شه‌خسی له‌ پشته‌وه‌یه، ده‌پارێینه‌وه، هه‌ره‌شه ده‌که‌بین، به‌هه‌مان فیئله‌وه بۆ نادیار ده‌نیینه‌وه، چونکه رۆح ناتوانی له‌ژێر باری قورسی جه‌سته‌دا بال له‌یه‌که‌ دا. ناچاره شوتیپیتی جه‌سته هه‌لگرێ.

مرۆقی سه‌ره‌تایی له‌ ئه‌شکه‌وته‌کاندا هه‌ولتی دهدا وینه‌ی ئه‌و ئاژه‌له‌ درنانه بکیتش که ده‌بووست راویان کا. ئه‌و بۆ ئه‌وه ئه‌م کاره‌ی ده‌کرد چونکه برسی بوو، چ مه‌به‌ستیکیان نه‌بوو له‌ به‌ره‌مه‌هیتانی

هونه ريان جوانی دهگمهن. ئەو هیلکاربیانهی درندهکه، که بهرەنگ یاخود هیل لهسەر بەرد دیانکیشا، بۆ ئەوان جادوو بوو، تەلەپەکی سبحوای بوو که ناژەله درندهکە بۆ لای خۆی رادەکیشا و پێوی دەبوو. بەم پێیە زۆر پێویست بوو وێنەکه به پیتی توانا لهئۆرگیناله که بچی تا بههاسانی بتوانی ناژەله که فریودری.

منیش بههه مان شتیوه وشهکانم وهکو تەله، بهتهواوی فیتلیکهوه که بهله د بووم دهنایهوه تا ئەو هاواره سرکه رام کهم که بهکیینه بهبهردهمدا تیدهپه پری.

کوتوپر دیواری درزتیبووی کهشف و ههول به بی سرتە رما، ریک وهک ئەو وهحشیانهی بهدۆزینهوهی ناوی خواوهند یان ئەو شهیتانهی عهزاییان دهدا، دهنان لعاوی کهن و سواری بن و قامچی لیدهن و بۆ ههر جیتکهیهکیان دهوی بیسهن. منیش ههروا بهناوانی پالنهوانه کهم ههستمرکد هیزی ئەوم تی دئ و لاسارانه دهچه پیش، تهواویک وهک ئەوهی که هیزی ئەسپ دزه دهکاته سوارهکە سەر پشتیبیهوه و هیز و گوری ئەوی تی دئ.

پهردە هه موو شتیکی له پیش چاواندا ههله درایهوه - سبیه رگه لی خالی که لهحه سهرتی ئەوه دابوون خوینی خۆمیان بدهمی تا بتوانن بینه جهسته، سه فەر و سه رکیشییهکانی قاره مان، جهنگه کان، قه تلوعامه کان، سووتانه کان، ئەقین و ئەقینداربیه کان، رووبه روو بوونه وهی نهتییهیانه له گه ل رۆحگه لی مهزن، دواجاریش له کۆتایی سه فهدا به له میکی درێژکۆله و باریکی وهک تابووت و له نیو به له مه که شدا دوو به له مه وانی پیر، دوو جهنگا وهی پیر، ئیزراییل و پالنهوانه کهم. شه پۆله کانی نیوه ندی زه رای کړتی که یهک به دوا یه کدا دههاتن و له بهر هه تاودا پرشگیان دهدا و پیده که نین و به چریه سه رایان ده کیشا به خه به ردی که ناردا. ئەم شه پۆلانه بوونه بهیتی ههشت ته فعیله بی و قه له شی به هه تاو شو راوی زه نیم له خۆی گرتن و ئەمیش وهک که ناری کړیت که وته پیکه نین.

به تیپه رینی رۆژه کان و ههفته کان، یه کیینه نیگه رانی هاتنی سپیده بووم تا سه ره نو ی سەر به سه ر په ره قاقزی سپیدا شو رکه مه وه و بزانه ئەو رۆکه پالنهوانه کهم چ دهکات، گه ره کییه تی بۆ کو ی بروا، چۆن له گه ل ئەو هیزه رووناک و تاریکانه دا زۆران ده گری که له ناسمانی ناسۆوه هه لده کهن و هه وا ده که نه چارۆکه که یه وه. خۆیشم نه مده زانی چ روو ده دات، چاوه ری بووم، ئەفسانه م له ناوه وه مرا ده کرد وه تا فیر بم، بی چ نه خشه یه کی ئەقلی ده منووسی. ناخر هیزی تر حوکمیان ده کردم، هیزگه لیک که له سه ردا کۆنه ببوونه وه، به لکو له دوروبه ری که له که دا. ده ستمیان ریتوینی ده کرد و زه یینان ناچار ده کرد به رده وام بی و یاسا به رقه رازکات.

هه رگیز له وه به ر نازار و نارامی کپی کرمی ناو ریشم به وه ها هه سته لی که چوونه وه ته جرو به نه کرد بوو. کاتی تهواوی ئەو گه لا تووانه هه رس دهکات که خواردوونی و دهیانکاته ناو ریشم، ئیدی قۆناعی دهیتان دهست پیده کات، سه ری به مه لا وادا راده وشیتنی، هه ناوی به له رزتیکی گرژ بووه بۆ ده ره وه ده رزتی، ناو ریشمه که رست رست راده کیشی و به تاقهت و حیکمه تیکی عاریفانه وه کفنی خۆی - سپی، ئالتوونی، هه ر هه مووی له ماتریالی گرانه ها - ده چنی.

پیم وایه چ نازاریکی شیرینتر و چ ئەرکیکی به په له تر نییه له وهی که کرم بیته ناو ریشم و جهسته بیته رۆح. چ به رسیارییه کی تر نییه تا ئەم راده یه هاو گونجاو بی له گه ل یاسا باوه کانی کارگه که ی خواوه نددا.

نیگای کریتیانه

له تهواوی ئەو وهخته دا که ئینسان سه رگه رمی دهیتانه، نه خۆشی به یانیانی ژنیک بالی به سه ردا ده کیشی که کوره کی به هه ناوی خۆی خۆراک دهدا، من له و ساتانه دا دیداری خه لکیم بی مه حاله، چکۆله ترین دهنگ تهواوی جهسته م له رز لی دینی، وهک بلیی ئاپۆله بهر قامچی دابیتم و ده ماره ده ره په ربه کانه م به هۆی بهرکه وتیان به هه وا زامدار بوویتن.

شيعره ههشت بهیتییه کان بههاتو باته وه، بهیت له دوا ی بهیت هه لده قو لین و وهک زه رای له سه ر په ره قاقزه که په رش ده بوونه وه، بی جووله له سه ر کورسییه که دانیشتیوم و نه به رد و میحه ته کانی ئۆدیسه م ته جروه ده کرد، بۆ سه فه رتیکی بی گه رانه وه له نگه ری گرتبوو، هه نووکه دورگه چکۆله که ی، ژنه چکۆله و ناچیزه که ی، کوره سافیلکه و دل سافه که ی زۆر بۆ په رۆش بوون، به بیزاربیه وه سه فه ری کرد، له (ئه سپارتا) راوه ستا و (هیلین) ی رفاند، ناخر هیلینیش سیوا ی له ژبانی ناسوده بووه، چو بۆ کړیت و به یه پوه ندیکردن به به ره ره کانه وه کۆشکی گه نده لیبوی سووتاند، به لام خه ریک بوو ده خنکا، ته نانه ت ئەم دورگه یه ش دوو چاری هه ناسه ته نگی ده کرد و هه م دیس رتی باشووری گرت به ر. من خۆم له که شتییه که ی ویدا دانیشتیوم و له گه لیدا سه فه رم ده کرد، په یکه رتیکی بوو کی زه رای له پیشی که شتییه که دا بوو، زه نیم ببوه که ونیتیکی ته واو، زه نیم ببوه گو ی عه رد و به مه ره که بی سوور ئەو به نده رانه م له سه ری دیاری ده کرد که ده یانگه یشتینی و ئەوانه ش که هیشتا پیتان نه گه یشتبووین - تا کۆتایی ئەرز - نیشانه م ده کیشا. هه موو شتییکم ده زانی، هه موو شتییکم ده بینی و رتیگه م گرتبوو به ر، رتیگه ی خه ته رناک له ناوه وه مرا به ئاشکرایبیه کی ته واو ده ره وشایه وه. به لام چه ند زه حمه ته داخستنی تهواوی ئەو خه ونه به وشه، بی ئەوه ی ته نها قه تره یه ک برژیتته ده ری.

هونه رمه ند له گه ل ماده یه کی ره ق و نه بیئراودا ده که ویتته زۆران، ماده یه کی زۆر بالاتر له خۆی، ته نانه ت گه وه ترین براوه ش له و زۆرانه دا به دۆراوی دیتته ده ری. چونکه قوولترین نهتییه کاغان، تاقه نهتییه ک که شیوا ی ده رپرینه، هه میشه به به یانه کراوی ده میتته وه، ئەم نهتییه هه رگیز ته سلیمی چوارچیتوهی ماتریالیی هونه ر نابی، ناخر له نیو هه ر وشه یه کدا ده خنکین، به بیینی دره ختیکی چرۆکردوو یان پالنهوانیک یان ژنیک یاخود ئەستیره ی به یان هاوار ده که یین: (ناه!) بی له وانه چ شتیکی تر له گه ل شاگه شکه بیماندا نایه ته وه. کاتی ده که وینه شیکار کردنی ئەم (ناه)، ده خوازین بیکه بینه فیکر و هونه ر و بییه خشینه ئینسان و له فه نابوون قوتاری که یین. چه ند ناچیزه خۆ دهنوتنی و وشه کان برۆنزی و به باق و بریق ده بن و تژیی ده بن له هه وا و له خه یال!

به لام ئەفسوس چ رتیگه یه کی تر نییه بۆ گواستنه وهی ئەم (ناه) - تاقه به شی نه مری له ئیمه دا - بۆ

ئىنسان. وشەكان! وشەكان! ئەفسوسوس كە بۆ من چ رېنگە يەكى تر نەبوو. جگە لە بىست و شەش سەربازى دلير- بىست و شەش پىتى ئەلفويى- دەسلەتم بەسەر چ شتتېكى تردا نەبوو. گوتم: (نەفېرېكى گشتى رادەگە يەنم و سوپايەك پىتەكە دەنېم و دژى مەرگ دەجەنگم!)

چاك دەزانم مەرگ لە تىشكان نەهاتوو، بەلام بەهەي ئىنسان لەسەر كەوتندا نىيە، بەلكە لەبەر خۆدانىدايە لەپىناوى سەر كەوتندا، ئەمەش دەزانم كە لەوێ تر سەختترە، بەهەي ئىنسان تەنانەت لەبەر خۆدان لە پىناوى سەر كەوتنىشدا نىيە، بەلكە بەهەي ئىنسان تەنها لە يەك شتدايە، ئەویش ئازايانە ژيان و مردن و سەرنەوى نەكردنە بۆ هېچ جۆرە سزايەك. ئەم بەنەماي سىبەمەش دەزانم كە ئەمىش لەوانى تر سەختترە: دلنيا بوون لە نەبوونى سزا نابى زەندەقمان بەرئى، بەلكو دەبى لىوړتېژمان كا لە شادومانى و شكۆ و جوامىرى.

هەروا كە دەمنوسى، دەمىنى هەمىشە دوو وشە و دەديار دەكەوتن و نەيان دەويست دوور كەونەوه، گەرچى من بۆ خۆم ئەو دەو دەويست و لەراستىدا هەولم ددا خۆمىيان لى بەدوور بگرم. ئەو دوو وشە يە خواوند و هەلگزان بوون. خواوند چىيە؟ هېزى مەزنە يان ئومىدى مەزن ياخود يەقىنى مەزن؟ يان دەشئ گومانى مەزن بى؟ گەرچى سالتەها بوو تېدەكوشام، كەچى هېشتا نەمدەتوانى وەلامىكى ئاشكرا بۆ ئەم پرسىيارە تراژىدىيە بدۆزمەوه. ئاخو وەلامەكە لەناو دەمرا بەپى ئازايەتى يان بړوا ياخود ئەو ترسە دەگۆر كە پۆم لەمىانەي راما نەكانىدا لەخواوند هەستى پى دەكرد. هەرگىز تەواو دلنيا نەبووم كە چما دەبى لەپال كام يەك لەم سى سايرىنەوه: هېز، ئومىد، يەقىن - راوستم و پۆمى پى بسپىرم. ئاخو هەر سى سترانەكە وەك يەك ئەفسونىيان دەكردم و هەرچەندىك زياتر گوتم بۆ يەكىتيا رادىرا، ئىدى ئارەزووم بۆ پىشەرپويى كردن كەم دەبووه، بەلام لە تەواوى تەمەندا لە يەك شت دلنيا بووم، ئەویش ئەوه بووه كە تەنها و تەنها رېنگە يەك بەخواوند كۆتايى دى ئەویش هەلگزانە نەك دابەزىن، نەك رېنگەي ئاسۆيى، بەلكو تەنها هەلگزان. بى تواناييم لەجيا كەرنەوهي ئاشكراى و اتاكانى وشەي خواوند- وشە يەك كە بەهۆى زۆر بەكارهينانىيەوه چ بەهەيەكى نەماوه- چەندىن جار دووچارى دلراو كىتى كر دووم. بەلام سەبارەت بەو رېنگە يەي بەخواوند، يان بەمانايەكى تر بەتروپكى بەرزى ئارەزووى ئىنسان كۆتايى دى، هەرگىز دوودلى لەخۆوهي نەپىچاوم.

ئەمەش بلېم، كە هەمىشە سى مەخلوقى خواوند ئەفسونىيان كر دووم، كرم كە دەبىتە پەپوله، تەپره ماسى كە لە ئاودا باز ددا تا بەشكەم لە سروشتى خۆى تىپەپىتى، كرمى ئاورىشمىش كە هەناوى خۆى دەكاتە ئاورىشم. ئاخو لەگەل ئەو سى بوونەوه رەدا، هەمىشە هەستەم بە يەكەنگىر يىيەكى عارىفانە كر دووه، لەبەر ئەوهي هەمىشە لەلای من سومبول بوون بۆ رېنگەي پۆم. مەحاله بتوانم ئەو شاگەشكە بوونە گوزارشت لى بكەم كە بۆ يەكەم جار بەمىنى هەلكۆلراوى قۆزاخە و پەپوله يەك لەسەر دوو تاي تەرازوويەكى ئالتونى لەقە برسانى شارى (مىس) داىگرتم. چىژىك كە بەمىنى ئەو هەلكۆلراوه تيامدا ورووژا، لەوه سفكردن نايەت. پەروشى قۆزاخە بۆ بەپەپوله بوون، هەمىشە رەمى بەپەلە ترين و لەهەمان كاتدا رەواترىن ئەركى ئەو - ئىنسان - بووه، خواوند لەشيوه كرمدا دەمانخولتقىتى، ئەوه ئەركى ئىمە يە

كە دەبى هەول بەدەين بىيە پەپوله.

كاتى تەپره ماسىم بەسەر تابلۆ گەچىيەكانى (كنۆسۆس) وه بىنى، هەمان خۆشى و شاگەشكە بوون داىگرتم، بەو بالانەي بۆ خۆى دروستى كر دوون، بەسەر زەريادا دەسوورايەوه. هەستەم دەكرد لە باپىره هىجگار دووره كانم دەچم، هەنووكە دواى هەزاران سال شوتىپىيانم هەلدەگرت: ئاخو منىش سەرزەمىنى كرېتم دەكرده پال.

رۆژىكىشيان لەگوندىكى چكۆلەي يەكى لەدوور گەكانى گرىكستاندا، ئەيكۆنى پاكىژەم بىنى - بىنىم؟ دەشئ لە خەوندا بىنىبىتم - كە ئىمانداران لە چوارچىوه يەكى دركبان نابوو، گەراى كرمى ئاورىشمىان بەسەر چوارچىوه كەدا پەرش كر دوو، گەراكان ترووكابوون و كرمگەلى موجىزه نوپن رۆژانە گەلا توويان خوار دوو. رۆژىكيان كە ئەيكۆنەكەم بىنى، كرمەكان ئەركى سەرشانىان بەجى هيتابوو، گەلا تووهكانيان هەرس كر دوو، كر دوويانە ئاورىشم، پاكىژەش بەقۆزاخەي سىي لەچوارچىوه گىرابوو. بەخۆم گوتم: (چ دەبوو گەر بمتوانىسا تا بەهاری لەبەر دەم پاكىژەدا بمامايە تەوه و كەرنەوهي قۆزاخەكان و پەپوله لوولخوار دووه سىيەكان - بەقەولى جوتياران رۆحگەلم - بىنىبا كە بەچاوانى درەوشاوه و زۆر ورديان داىكى خواوند لە ئامىز دەگرن.)

مەسىحىيەكى ئىماندار پىم دەلتى: (ئەوهي بىنىوتە خەون نەبووه، ئاخو تو كرمت نەبىنىوه، بەلكو ئىمەي مرۆقت بىنىوه. كاتى ئەركى خۆمان لەسەر ئەرز بەجى دەهينىن و دەچىنە گۆرەوه، لەو پىشەوه لەشيوه رۆحدا دىينه دەرى و تا ئەبەد بەدەرى داىكى خواونددا پال لىك دەدەين. خواوند چارى پى بەخشىوين تا بەو چاوانە و بەبىنى كرمى ئاورىشم رىنوئىيمان كا. رەمى پىرۆز و پىغەمبەرانە بۆ ساتىك دلئمان دەخۆشىنى، بەلام زات ناكەين هەنگاوى تر هەلئىن: باوەر هيتان و گۆرپنى ئومىد بە يەقىن !)

بۆ بەيانى دونيا رووناك و هەلمى لى هەلدەسا. شەو زىيانىكى توند هەلى كر دوو، خاكى تىنو ئاوى ئاسمانى خوار دىووه و بووژابووه. كە چوومه لای پەنجەرەكە، بۆنى خۆشى ئەرز و زەريا گەبىيە كە پووم، ئاسمان تازە خۆشترو، لە تىشكى هەتاودا بەسپىتى ئەلماس دەدرەوشايەوه. سىنگى منىش وەك پارچە عەردىك تىر ئاو و بووژابووه، ئاخو ئەویش وەكى خاكى تىنو، تەواوى زىيانەكەي شەوى لەئامىزگرتبوو، ئەو چىژەي هەستەم پى دەكرد هيتە گەوره بوو كە پىم مەحالى بوو چەمىنەوه بەسەر پەره قاقزدا و گۆرپنى دونيا بۆ بتگەلى هەشت تەفەيلەيى، هەريۆه دەرگا كەم كر دووه و چوومه دەرى.

مانگى ئاب بوو، سەختىرین و خۆشەويستىرین مانگ، وەك سەرگەورەي خىزانىك، كە بەباوەشپىك ميوه ئاودارهوه، بەبىستانەكانى كالهك و بەرەزەكاندا دەگەرى و دەموچاو و جلكەكانى شەراباوى بووه، ساتىرپىكى پىرۆز بەدوو غەبغەبە و سى ورك و كلكىكى ستونىيەوه نەمرانە لەرەزەكاندا - گرىكستان - ترى پنى دەكات.

ئەوانە چوار خواوەندی خۆمانەن، خودایانی راستەقینە و نەمر. ئاخەر لەژێر هەتاوتیکی ئاواھا و بەرامبەر زەریایەکی ئاوا و لەنیوان ئاوا نەمرییە کدا، چۆن خواوەندیانی تر - بەبێ وەرگ، بێ شادی، بێ گەلامبێو بەلاجانگەکانیانەو، دەیاننوانی بێنە دونیاو، چۆن دەیاننوانی بەختەوەر بن؛ کورپان و کیژانی گریکستان چۆن دەیاننوانی باوەر بەبەهشتیکی جیاواز لەم بەهەشتە ئەرزییە بەین؟

چووبوومە نیو رەزەکانەو، کیژۆلانی چکۆلە ترییان دەرنی، توند روخساریان بەسەرپۆشی سپی پێچابوو تا خۆیان لەتیشکی سووتینەری هەتاو بیاریژن. کاتی پێواریک بەلایندا تێدەپەری، سەریان هەلەدەپری. جگە لەدوو چاوی ورد و رەش چ شتیکی تر نابینی، دوو چاوی ورد و رەش کە لە روناکی خۆردا پرشنگ دەدەن و تزیین لە سیبەری پیاو.

لینگەرام جەستەم هەر رینگەیهکی پێخۆشە ئەویان بگریته بەر. لەزەتییکی زۆرم دەبرد لەوێ جەستەم رینوتینیم دەکا نەک خۆم. متمانەم پیتی بوو، ئاخەر کاتی جەستەم بەنووری گریکستان شۆردرا، ئەوا ئیدی ماددەیهکی کەرو لال و بیگیان نییە، بەلکو لێرپێژە لەرۆحیک کە نوورانی کردوو. خۆ گەر لینگەرییت سەربەستی خۆی وەرگرت، ئەوا دەتوانی بریاری خۆی بدا و بەبێ دەستپێوەردانی ئەقل رینگەری راست بدۆزیتەو. بەپێچەوانەو، رۆح تارمایییەکی غەیبی نییە، لە دنیایی و گەرماي جەستە بەهەرمەند بوو و چێژتییکی شەهوانی لە دنیا وەرده گرت، وەک بلتی دەم و لووت و دەستی هەب و دنیایان پێ نەوازش کا. زۆر جار ئینسان خاوەن ئارامی نییە بۆ پارێزگاریکردن لە تەواوی ئینسانییەتی خۆی، ئیدی خۆی هەتک دەکا، گا ئارەزوو دەکا لە رۆحی رزگاریی بێ و گا لە جەستە، پێدەچێ بەهەرمەند بوون بەهەردووکیان سزایەکی توند بێ. بەلام لێرە، لە گریکستان، ئەم دوو پێرۆز و نەمرە دەتوانن وەک ئاوی سارد و گەرم تیکەلاو بکرین و رۆح شتیکی لەجەستە وەرگرت و جەستەش شتیکی لە رۆح، ئیدی ئەو دوو دەبنە هاوێ و بەم شێویە ئینسان دەتوانن ساخ و هەتک نەکراو و بێ ژبی سەفەرکات.

لە رینگە مەرکانە ئاوتیکم بینی و راوەستام، بەزنجیریکی باریک جامیکی مسینی پێوکرابوو. تینووم بوو، ئاوتاقولەپێ بووژانییەو و کرتە لەئیسکەم هەستاند. ئاوتیک لەژێر دار زەیتوونیکدا راوەستام، سیسەرکەکان زگیان نووساندبوو بەقەدی درەختەکەو و دەیانزیکاند، کوتوپر بێدەنگ بوون، بەبینینی ئەم سیسەرکە زله ترسیان لێ نیش، دوو جوتیار بەلامدا تێپەری، بارە ترێ بەسەر گویدرێژە چکۆلەکانیانەو بوو، بەدانانی دەستیان لەسەر سینگ سلاویان لێ کردم، لاسکی بۆلەترێ بەریشیاندا هاتبوو خوار، رینگەکە هەر هەمووی بۆنی شیلەتی تری گرتبوو، لەبەرەمبەرەمدا درەختی سەروو و خاچگەلی رەشم بینی لەویدی دیواری سەومەعەیهکەو هەلکشابوون، ئەوئ شۆینی مردووان و بابیشم لەنیوانیاندا بوو، گەلا زەیتوونیکم لێکردوو و لەنیوان ددانا دامنا، زارم پێ بوو لە تالی و تفتی.

لەژێر سیبەری دار زەیتوونەکە هاتمەدەری و هەمدیس کەوتەوێ. ئەوکات تێگەیشتم کە جەستەم بۆ کویم دەبا بۆ لای باپیرە دێرینەکان بەچاوانی ورد و بایامیسیانەو، بەلچولیتوی ئەستور و هەووسباز و نیتووقەدی باریک و ئەنگوستیلەبیانیانەو، باپیرانیک کە هەزاران ساڵ لەمەوەر نازایانە لەگەڵ خواوەندی قودرەتمەند، لەگەڵ گادا گەمەیان کردبوو.

پێم وایە ئینسان هەرگیز ناتوانی ترستیکی قوولتر و ریشەییتر لەو ترسە دایگری کاتی بەسەر ئەو ئەرزهەدا دەروا کە باپیرانی - رەگ و ریشەکانی - لەژێردا راکشاون. لەپیتوولتەو رەگەکان درێژ بوونەتەو و بۆ قولایی ئەرز پۆچوون و دەگەرتن تا ئاوتتەوی رەگ و ریشەیی مەزن و نەمری مردووان بن. بۆنی تیری خاک و بەیبوون ناخ تژی دەکا لەئارامی و ئارەزوو بۆ تەسلیمبوونییکی نازایانە بەیاساکانی ئەبەدییت. گەر هیشتا میوهی شیرینی مەرگ لەناوەوە ترا نەگەییی، ئەوا توورە دەبیست و ئالای یاخیبوون هەلەدەپرت، یاخیبوون لە مەحروومبوون لەرووناکی، لەبەرخۆدان، لەگەرتە مەزنەکانی ژبان. لەم حالەتەدا بەختیارییەکی تەواو بەسەر ئەم خاکەدا تێدەپەرت کە لە ئیسک و مۆخی باپیران پێکھاتوو و دەرفەت نادهیتە پیتوولت رەگ بەخاکدا رۆبەری، ئیدی هەمدیس بۆ دەروە هەلەدەفرت و پێ دەنییتەو رووناکی.

خۆشانیک کە بەسەر خاکی دێرینی کۆسۆسدا هەستپێکرد، هیند چرو تژی بوو لە مەرگ و ژبان کە نەمتوانی ئاشکرا راقەیکەم و تیبیکەم.

لەبری خەم و مەرگ، لە بری ئارامیی، لە زارگەلی بەخاکبەووە فەرمانی سەخت دەهاتەدەر، هەستم دەکرد مردووان وەک دەنکە تەزییح بەپیتوولمدا شۆرپوونەتەو، نەک بۆ ئەوێ دابەزمە تاریکییە ساردەکەیانەو، بەلکو بەو مەبەستەیی بتوانن دەست بەشتیکەو بگرن و لەگەلمدا بێنە روناکییەو و تاشەرەگە هەلئیسیتەو. شادومانیی و تینووتییەکی هەرگیز نەشکاو، هاوکات گای زل کە لە چیمەنزارەکانی دنیای سەروو دەیانبۆزان، هەرەها خۆتی زەریاو بۆنی گزوغیا، هەر هەموو ئەوانە هەزاران ساڵە لەتوپی عەرەو رۆچوونەتە خوار و ناھیلن مردووان بمرن.

لەو زۆرانازییە (گام) نۆری کە لەسەر دیوارەکان وینەکیشرابوو: چوست و چالاک و دلپیتینی ژن، هیزی بێ سنووری پیاو، شێوازی گەمەکردنیا لەگەڵ گای توورە و بەرەنگاریبوونەو بەروانی نازایانە، هەرەک ئەوێ لە ئایینە خۆرەلایینی کاندایا، گاکەیان لە رووی ئەقینەو نەدەکوشت تا لەگەلیدا یەکانگیرین، لەرووی ترس و جورئەتی سەبرکردنیشییەو ئەم کارەیان نەدەکرد، لەبری ئەو بەسەر سەختی و پێز و بەبێ رق و کینە، تەنانەت دەشی بەشوکرانە بێریشەو گەمەیان لەگەڵ کردب، چونکە ئەم شەرە پیرۆزە لەگەڵ گا دا، هیزی کربتی تیز دەکردهو، چاپووی و جوانی جەستە، نازکیی جولەتی ناگرین و هاوکات خۆتساردانە، دیسپلینی ئیرادە و نازایەتی لەودا دەچاند، تا بێ ئەوێ ترس کۆنتروولی کا، هیزی خۆی بەهیزی ترسناکی گا پیتوانەکا. بەم جۆرە کربتییەکان ترسیان گۆری و کردیانە گەمەیهکی خۆشیتنەر کە تیایدا چاکەخوایی ئینسان بەبەرکەوتنی راستەوخۆی بەقودرەتی ناھەقیتینی دەورووژا و گەمەیهکی دەبردەو، بردنەوێ بەبەهای نابووتبوونی گا بەدەست نەدەهینا چونکە ئەوێ بەدۆزمنی خۆی نەدەژمارد، بەلکو وەکی هاوکاریک حیسابی بۆ دەکرد. ئاخەر جەستە بەبێ گا نەیدەتوانی هیند پتەو و بەهیزی بێ و رۆحیش نەیدەتوانی هیند نازا بێ.

گەر ئینسان بیەوئ جورئەتی بینی ئەم گایە و توانای ئاوا گەمەیهکی خەتەرناکی لەگەلیدا هەب، ئەوا بێگومان پیتووستی بەراھینانیک زۆری جەستە و رۆحی هەیه. بەلام هەر کە لەراھینان دەپیتەو و فیری هونەری گەمەکە دەبێ، ئیدی هەر جوولەیهک لەجوولەکانی ساکار و دنییا و سووکەلە دەبێ،

نازایانه چاو له چاوانی ترس ده‌پرئ.

هروا که له شه‌ری هه‌لکول‌لاری سهر دیواره‌کانم دهنوړی، به‌دهم ته‌ماشاکردنی تهو شه‌ره دتیرینه‌ی نیوان نینسان و گاو که ته‌ورق ناومان ناوه خواوهند، به‌خوم گوت: (تاوها بووه روانینی کرتیبانه!)

له‌ناکاو‌تیکرا وه‌لام بالی به‌سهر زه‌بنمدا کیشا، نه‌ک به‌ته‌نی زه‌بنم، به‌لکو دل و هه‌ناویشم. ناخر من به‌دوای ته‌ودا ده‌گه‌رام و ته‌وهم ده‌ویست، ده‌بوو چاوانی ته‌دیسسه‌ییم ته‌تی که‌م له‌م روانینه‌ی کرتیبیه. سهرده‌می ته‌یمه سهرده‌میتکی ته‌وره‌بوو. گا (ه‌پزه ژیر زه‌مینیه تاریکه‌کان) به‌له‌سه‌ی بوو، ته‌یکلی عه‌رد ده‌قلیشا، ریز، هاو‌گونجان، هاوسه‌نگی، به‌خته‌وه‌ری، شیرینی ژیان، ته‌مانه هه‌موو چاکه‌خواری و شادی گه‌لیک بوون که ده‌بوو نازایه‌تی ته‌وه له‌خودا رابینین خودا‌حافیزیان لی بکه‌ین. ته‌وانه هی سهرده‌مانی تر، هی رابردو هی ناینده‌ بوون، ناخر هه‌موو سهرده‌میتک خاوه‌ن روخساری تابه‌تیی خو‌یه‌تی، روخساری سهرده‌مه‌که‌ی ته‌یمه ته‌وره و روجه ناسکه‌کان جورته‌تی ته‌وه‌بان نیبه‌ی رسته‌وخو چاو له چاوانی بپرن.

ته‌دیسسه‌ش، ته‌وه‌ی که به‌سهر شیعره‌کانی منه‌وه چاروکه‌ی هه‌لدابو، ته‌وه کاته‌ی که له‌خو‌تاییه‌یانه به‌لیتواری هه‌لدیره‌ه گیرسا‌بووه - به‌بئ ترس و ته‌میتد و هه‌روه‌ها به‌بئ سهر‌چلیش - ده‌بوو به‌تاوها روانینی کرتیبیه‌انوه هه‌لدیری ته‌ماشاکردیا، له‌وه روزه‌وه‌ی ته‌وه ناونا روزه‌ی روانینی کرتی، ته‌دی ژیانم گوزا، روجه له‌وه گه‌یشت که ده‌بئ له‌ کویدا راره‌ستئ و چونا‌وچونی بنوړئ. مه‌سه‌له‌گه‌لیکی ترسناک که‌گینگلیان پئ ده‌دام، ه‌پور بوونه‌وه و زه‌رده‌خه‌نه‌بان ده‌هاتئ. وه‌ک به‌لئی به‌هار هاتئ و لا‌ولاه کتوبیه‌کان وه‌ک درک و دالی به‌هاران ته‌تی بو‌بیتن له‌گول. ته‌وه گه‌رانه‌وه بوو بز جحیل‌یه‌کی پشینی نه‌کراو، وه‌ک حه‌کیمیکی چینیی ده‌ورانی کون، پتده‌چوو وه‌ک پیره‌میردیکي که‌فته‌کار و به‌ریشی سپیی چون به‌فره‌وه هاتمه‌ دونیا. به‌تیه‌رینی سالان، رهنگی ریشه‌که گوزاب و بو‌بیته‌ بو و پاشان ه‌پور ه‌پور ره‌ش بو‌بیته‌وه و دواتر رو‌وتابیته‌وه. ناخر له‌ سالانی پیریشمدا گنده‌ مو‌ویه‌ک له‌ روخسارم روا.

جحیلیم جگه له‌ دل‌ه‌راوکه و موته‌که و پرسیار چ شتیکی تر نه‌بووه، سالانی بالقبو‌نیشم جگه له‌وه‌لامی په‌رت چ شتیکی تر نه‌بوون، له‌ته‌ستیره و نینسان و فیکرگه‌له‌کانم دهنوړی، چ بئ سهر‌ویه‌ریه‌که شوتیپئ هه‌لگرتنی خواوهند! چ عه‌زاییکه‌ بوونی ته‌وه مه‌له شینه‌ به‌چنگاله‌ سووره‌که‌یه‌وه له‌نیوانیاندا! رتیه‌یه‌که‌م ده‌گرت‌به‌ر، ده‌گه‌ییمه‌ کو‌تاییه‌که‌ی - هه‌لدیر - زه‌نده‌قچوانه ده‌گه‌رام‌وه و رتیه‌یه‌کی ترم ده‌گرت‌به‌ر، له‌کو‌تایی رتیه‌که‌دا جار‌تیکیریش هه‌لدیر، ته‌وجا سهر‌له‌نوئ پاشه‌کشی، سهر‌ریکی نوئ و کوتوپر هه‌مان هه‌لدیر ده‌می له‌به‌رده‌مدا داده‌پچری، ته‌واوی رتیه‌که‌کانی ته‌قل به‌هه‌لدیر کو‌تاییه‌یانه ده‌هات، جحیل‌یی و بالقبو‌نم له‌ فزادا به‌ده‌وری هه‌ردو ته‌وه‌ری ترس و ته‌میتدا سو‌روا‌بووه. به‌لام هه‌نو‌وه‌که له‌ تافی پیریدا به‌تارامی و به‌بئ ترس له‌به‌رام‌به‌ر هه‌لدیردا راره‌ستام، ته‌دی رام نه‌کرد، ته‌دی خو‌م زه‌لیل نه‌کرد، نا، من نا، به‌لکو ته‌دیسسه‌یه‌ک که خو‌م دروستم کردبوو، ویم خو‌لقاندبوو تا به‌تارامی رو‌ویه‌رووی هه‌لدیر بیته‌وه، له‌کاتی خو‌لقاندنیدا هه‌لوم ده‌دا له‌و بچم، ناخر ته‌وه خو‌م بووم که ده‌خولقام، قورسایه‌ی هه‌ر هه‌موو په‌روشییه‌کانم خسته‌ سهرشانی ته‌م ته‌دیسسه‌یه، قالیبیک بوو دامده‌رشت تا نینسانی ناینده‌ی تی برئ. هه‌موو ته‌وه‌ی خواستبووم و ده‌ستم پئی گه‌یبوو، ته‌وه ده‌ستی پئی ده‌گه‌یشت، سب‌حریک بوو هه‌موو ه‌پزه تاریک و رو‌وناکه‌کانی خو‌لقینه‌ری ناینده‌ی ده‌اوه‌وه ده‌کرد. باوه‌ر چیاکان ده‌له‌رزتئ،

متمانته پئی هه‌بئ و دئ. ته‌دی کی دئ؟ ته‌دیسسه‌یه‌ک که خو‌لقاندبووم. وی نارکتیب (* (نمونه‌ی ته‌زلیی) بوو.

خو‌لقینه‌ر به‌رپر‌سیار‌یه‌کی مه‌زنی له‌سهرشانه، رتیه‌یه‌ک ده‌کاته‌وه که ده‌کرئ ناینده‌ هان بدا و ناچاری بکا بریاری خو‌ی بدات.

له‌زه‌ریای کرتیم دهنوړی، له‌وه شه‌پولانه‌ی به‌شکو‌وه هه‌لدغه‌گان. بو ساتیک له‌تیر هه‌تاودا ده‌دره‌وشانه‌وه و په‌له‌یان بوو تا به‌رژان‌یان به‌سهر‌چه‌وی که‌ناردا، به‌پتیه‌که‌نینه‌وه ر‌وحیان ته‌سلیمی خو‌لقینه‌ر بکه‌نه‌وه. هه‌ستم ده‌کرد خو‌ینم به‌هاتنه‌ده‌روه‌ی له‌دل و بلا‌وبونه‌وه‌ی به‌سهری په‌نجه و رتیه‌که‌کانی موودا، شوتیپئی نه‌غمه‌ی شه‌پوله‌کان هه‌لدغه‌گرئ. ده‌بوومه‌ زه‌ریا، ده‌بوومه‌ سهر‌فریکی بئ کو‌تایی و ته‌یی له‌سهر‌رکتیبی دوور، ده‌بوومه‌ قه‌سیده‌یه‌کی له‌خو‌تایی و نا‌تومیتد که به‌چاروکه‌ی ره‌ش و سووره‌وه، به‌زوور هه‌لدیره‌وه سهر‌ولی لینه‌دا. به‌ته‌ر‌پکی قه‌سیده‌که‌وه، کلاوی ناخو‌دایی و له‌تیر کلاوه‌که‌شدا، نیوچه‌وانتیکي گرز و به‌هاتو سو‌تو، دوو چاوی ره‌ش و ده‌میتکی سپیی به‌خوئ، خو‌ارتیش دوو ده‌ستی زل و غول‌ناسا که سو‌کانه‌کیان گرتبوو.

ته‌دی ته‌وه نه‌یده‌توانی - ته‌یمه نه‌مانده‌توانی - له‌وه زیاتر له‌زیدی ته‌نگ و تر‌وسکا هه‌لکا. سر‌کترین رو‌حگه‌لی دوورگه‌که‌مان هه‌لژارد و ته‌وه‌ی بتوانین له‌ ماله‌کافان هه‌لی گرین، هه‌لمانگرت و سواری که‌شتی بووین و رو‌یشتن. بو کوئ؟ با هه‌لدغه‌کاو رتیه‌که‌مان پیشان ده‌دا، بو باشور، به‌ره‌و لای هیلین که له‌ هه‌ردو به‌ری ئیره‌تاسه‌وه، که‌وتبووه‌ نیو مه‌ینه‌تی و عه‌زایه‌وه و وه‌کی ته‌یمه له‌ژبانی دل‌نیاو ئیسراحت دل‌ی گوشرابوو. به‌ره‌و دوورگه‌ی کریت که ده‌ژاکا، چونکه‌ قودرت له‌ فهرمان‌زه‌واکانیدا بارگه‌وبنه‌ی پیچا‌بووه، له‌ناوه‌راستی زه‌ریادا ده‌ستی به‌ر‌کرد‌بووه و به‌ریه‌ره‌کانی بانگ ده‌کرد تا به‌شکم منالی لیان بئ. به‌ره‌و ته‌فریقا، به‌ره‌و کو‌تایی عه‌رد، به‌ره‌و به‌فره‌ نه‌مه‌ره‌کان، به‌ره‌و مه‌رگ.

سهر‌تا مه‌له شینه‌که به‌چنگاله‌ سووره‌کانییه‌وه له‌ پیشه‌وه ده‌رویشتن، به‌لام به‌زووی شه‌که‌ت بوو، جیمان ه‌یشت و به‌بئ مه‌لی ر‌ینوین له‌ هه‌وای خالیدا به‌نازادی ماینه‌وه. جار ناچار رو‌حگه‌لی گه‌وره‌وه نه‌مر چنگیان له‌ گوریسی که‌شتیه‌که‌ گیر ده‌کرد و ده‌که‌وته‌ن چرینی گوزایی تا به‌شکم بو لای خو‌بانان راکیشن، به‌لام ته‌یمه‌ ده‌ماندا له‌ قاقای پتیه‌که‌نن و ته‌وانیش ده‌ترسان و ده‌رویشتن، هه‌ندتچار هاوارتیکي ترسناکمان ده‌ژنه‌فت که له‌بنی زه‌ریاوه ده‌هات‌ده‌رئ: (راه‌ست! کو‌تیه‌ ده‌چن؟ به‌سه!) وایانده‌گوت و ته‌یمه‌یش پالمان به‌لیتواری که‌شتیه‌که‌وه ده‌دایه‌وه و هاوارمان ده‌کرد: (نا، به‌س نیبه، بیتده‌نگ بن!) ته‌دی ئیواره‌یه‌کیان مه‌رگ هات و له‌سهر عه‌رشه‌ی که‌شتیه‌که‌ کرووشکه‌ی کرد، ته‌ویش وه‌ک ته‌یمه‌ پیسته‌ رتوی له‌به‌ردا و کلاوتیکي شینی به‌گولتیکه‌ی سووره‌وه له‌سهر‌دا، ریشی وه‌ک به‌فر سپی و روخسار و سینگ و باسک و رانی پو‌شراو له‌زای دیرین، به‌میهره‌بانیه‌یه‌وه زه‌رده‌خه‌نه‌ی بو‌کردین، تیه‌گه‌یشتین، دوا‌جار ته‌دی له‌ کو‌تایی سهر‌ه‌ره‌که‌مان نزیک بی‌وینه‌وه.

له‌سهر‌ پشت له‌سهر عه‌رشه‌ی که‌شتیه‌که‌ راکشاین، چاوانان لیکنا و بینیمان به‌ژوور ته‌وه کیشوهر و

زەرباianeوه که پیاياندا تىپه پىبوو، بەژوور ئەو ئىنسانانەوه که پووبە پرويان بىووبنەوه، بەژوور ئەو ژنانەوه که ماچمان کردبوون، بەژوور عەرد و ئاو و ئاگر و جەستەوه، سەفەرێکی تر هەبوو، لەم سەفەرەدا کەشتىبەهەوه لەهەور دوست کرابوو، کىشووهر و زەريا و خەلکىش تالە دەزووی ئاورىشمىن بوون و لەهەنوامانەوه هاتبوونەدر. سەرورتر، لە ناستىکی بەرزتر لەهەموو ئەوانەوه، کەشتىبەهەوره که مان پەويبەوه تالە دەزووه ئاورىشمىبەهەوه پىچران، تارمايىبەهەوه دۇنيا بزر بوون و جگە لەخۆرێکی لال و کوپرو بى جوولە، خۆرێکی رەشتر لەرەشايى، چ شتىکی تر نەما. بەخۆمان گوت: (رەنگە خواوند بى، کى چوزانى، رەنگە خواوند بى!) هەولمان دا دەستى سلاوى بۆ هەلبىرین، بەلام نەمانتوانى!

کاتى لە کەنارى کرىتە که مەدا خەرىکی نووسىنى ئەم ئۆدیسەيه بووم، هیزه دۆزەخىبەهەوه دوهەمىن شەرى جىهانىيان هەلايساند. (با) شىتى بەسەر رەگەزى مەرفاىهەتيدا دەيگفاند، بناغەکانى عەرد لەرزىن و قلىشان. منىش بەسەر پەره قاقزدا چەمىبوومەوه و گوتم بۆ هاتوباتى شەپۆلەکان و ئىنسان و هیزه دۆزەخىبەهەوه کان رادىرابوو، دەستەو دامىنى رۆجم بىووم تا لە دەسلاتى ترس قوتارم بى. هەموو هەولم بۆ ئەوهبوو تا ئەو ئىنسانەى لەودىو کوشتار و فرمىسکەکانەوهيه، لەودىو ئىنسانى مەيونى ئەمپروويه، بەوشەى هاسەنگ و هاوتاهەنگ بەرهو لای خۆم راکىشم. گەرچى بەشيوه تارمايىبەهەوه نىتوهندى هەوادا هەلواسرابوو، هەستم دەکرد خۆتى خۆمى دەدەمى، من بەتال دەبوومەوه و وى پر دەبوو. هتور هتور جەستەى دەکەوتە جوولە و شيوه وەر دەگرت.

رۆچوومە خەونىکی قوولەوه، قوولترىن ناستەکانى حەقىقەت مەحف بىوون. هەمان ئەو ناستە مەحکەمەى کە لەبەرامبەر عەردا بوو، بەرزترىن ناستى حەقىقەت، رۆحى ئىنسان، وەک ئاگرىک کە بايهکی توند بەسەرىدا هەلى کردبى لە هەوادا کلپەى سەندبوو.

بەدرىزايى رۆژ دەمنووسى و بەدرىزايى شەویش دەنوستم، هەرگىز لە ژياندا نەمتوانىبەهەوه شەوانە کار بکەم، لە کاترەمىرێک دەجم بەخۆر ئىش بکات، بەبى هەتاو بىسەنگ دەبم، شەو بەخەون و بىدەنگىبەهەوه خۆيهوه، بەو دەرگا تارىکانەوه کە لەسەر ناخ دەيانخاتە سەر پشت، کارى رۆژى داها تووم بۆ نامادە دەکات.

سوودى بالا لەم مەسەلەيدا کاتە. کە خەلکى دەبىنم دەچن بۆ سەيران، يان بى مەبەست پىاسە دەکەن، ياخود بەوتووتىزى بى کەلک کاتى خۆيان بەفیرۆ دەدەن، قەستەمە بچمە گۆشەيهکی شەقام و وەک سۆلکەرێک دەست پان کەمەوه و بەپارانەوهوه بلىم: "ئەى مەسحىبەهەوه مېهەبانەکان، خىرێکم بى بکەن، نەختىک لەو کاتەى خۆتانم بەدەن کە بەهەدەرى دەدەن. سەعاتىک، دوو سەعات، هەرچەندىک خۆتان پىتان خوشە مەدەن!"

دوچار خۆر بەرهو ئاوابوون دەچوو، باسکم خاچ ناسا لەسەر يەک دانا و سەرم لەدواوه بەدیارەکەوه نا و کەوتە تەماشاکردنى خۆراو بوون. هەستم بەشادومانى، خەم و شەگەتى نەدەکرد. تارمايىبەهەوه دايگر تىووم و وەک بلىتى هەنوام بەتال بووبىتەوه، وەک بلىتى هەموو خۆتى جەستەم رژابى، وەک بلىتى توپکلىتى تۆکمە و تەنک بووبم و سىسرىکىک لەکاتى هیلکە دانانا لەسەر قەدى دار زىتوونىک جىتى هىشتىم. بەلەمىکی چکۆلە بەچارۆکەى سوورهوه لە راوه ماسى دەگەرايهوه، دەمتوانى ماسىبەهەوه برىقەدارەکان لەسەر عەردى بەلەمەکە بىنم، دوورگەيهکی چکۆلە لە بەرامبەر مەردا پر بىو و لە وەنەوشە، نوپزخانەيهکی لەخاچدانى چۆل و چکۆلە وەک هیلکەى مرىشک بەترۆپىکى چىاکەوه بەسپىتتى ئەلماس دەدەرەوشايەوه. رووناکى بەدیارە بەبۆرەک سواغدارەکانىبەهەوه نووساو و حەزى نەدەکرد ئەوى جى بىلئى.

لەلای راستەوه گوتم لەدەنگى بەرەبەهەوتنى چەو بوو، کەسپک بەپەلە هەنگاوى بەسەر چەوهکەدا دەنا و نرىک دەبۆوه. ئاورم دايەوه، کلاوتىکى ناخودايى لەو تارىکايىبەهەوه ئەرخەوانى رەنگەکەدا دەرەوشايەوه و بۆنى تىزى ئارەقەى ئىنسان لەهەوادا بلاوبۆوه. لەسەر ئەو سەکو بەردىنەى لەسەرى دانىشتبووم جىگەيم کردەوه تا لەپالما دانىشى. گوتم: (خۆش هاتىت، چاودریت بووم!) دانهوتیوه و برىک گروگىاي زەربايى هەلگرت کە شەپۆلەکان لەگەل خۆدا هتنبوویان. گروگىاکەى نايە سەر لىوى.

گوتم: "بەدیدارت خوشحالم."

شەوێکی شىن و تەنک لە ئاسمانەوه دەهاتە خوارى و لە زەرباوه بەرز دەبۆوه. لە پشتمانەوه، لەسەر وشکايى، مەلانى شەو لەم دار زەیتوونەوه دەفیرنە سەر ئەو دارزەیتوون. دوو هاوارى مەزن و نەمرى ئەقین و برسىتى لەو بىدەنگىبەهەوه رەشەدا دەنگيان دايەوه، ئازەلە چکۆلەکانىش لەنىو تەلانەکاندا خۆيان حەشاردبوو، ئەوانىش هەر برسىيان بوو، ئەوانىش هەر گەرەکیان بەئەقین بوو، نەغمەيهکی خەمىن لەعەردەوه هەستا.

بىدەنگ ماینەوه، هەر کامان تریهى دلى ئەوى ترمان دەژنەفت، پىدەچوو تەواوى ئەو پەرۆشىبەهەوه شاراهەيهى شەوانە، تەواوى ئەو دەنگە دژبەيهکانە، بەتیبەهەوه پوونيان بەهەناوماندا هاوتاهەنگ بووین.

خۆشحالى و خەنى بوون هیند مەزن بوو کە کوتوپر کولى گریانم بەربوو. وشەگەلى دىرین و عىرفانى لەناخەوه هەلقولین و لەسەر زارم نەخشىن:

جگەرگۆشەکانم، مردن و ژيان وەک يەکن

غەم و شادى هەر وەک يەکن

لەنگەرگرتن و چارۆکە بەرزکردنەوه

سلاو و خواحافىزىش وەک يەکن!

لام بۆ هاویرى بىدەنگەکەى لای راستم کردەوه و لىبىم پرسى: "ناخودا ئۆدیسە، ئەرى حەرەکەت دەکەین؟ چما گەبىشتىن؟ پىدەچى زەمەن راوستابى و بووبىتە ئەبەدیبەت. فەزا لە لەپى دەستەدا وەک تۆمارىکی کۆن وایە کە وینەى زەريا و وشکايىبەهەوه لەسەر کىشراپى. رەهاى- ئەوهى ناومان ناوه

په‌هایی و ناټومیدانه ده‌ست بۆ ئاسمان هه‌لده‌برین تا پیتی بگه‌ین - بۆته چله‌ ڤتخانه‌یه‌کی لاگویم. چما بۆنی له‌ هه‌وادا ناکه‌یت؟"

هاورپتکه‌م هه‌ناسه‌یه‌کی قوولتی هه‌لکێشیا، زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی هاتن و گوتی: "له‌ په‌هاییدا به‌ره‌هایی گه‌یشتوویت! - ده‌نگی به‌بای زه‌ریا گر بـسو- له‌ په‌هاییدا به‌ره‌هایی گه‌یشتوویت، ئەمەش بەلاترین نه‌به‌ردی ئینسانه، خزمه‌تی تۆ له‌ حزووری ترس و ئومێددا ته‌واوبوه، به‌سه‌ر هه‌لدێرا چه‌ماوێته‌وه، لنگه‌وقوچ بوونی تارمایی دونیات بینیه‌ و زه‌نده‌قت نه‌چووه. هاورپتی ئازیزم، هه‌ردوو کمان به‌سه‌ر هه‌لدێرا داها تووینه‌ته‌وه و زه‌نده‌قێشمان نه‌چووه. بیرت دێ؟"

سه‌فه‌ری ترسناک بازی دایه‌ زه‌ینمه‌وه، زه‌ریا له‌م لاجانگه‌مه‌وه بۆ نه‌و لاجانگه‌م که‌وته شه‌پۆلان، یادوه‌ریم کشا و روانیم، هه‌مدیس روانیم، سه‌رله‌نوێ له‌زتم برد له‌وه‌ی که‌ چۆنا و چۆنیی خۆمان له‌کوڤ و ژن و زیدی باوان و ژبانی ئیسراحت داڤی و چاکه‌خوازی و حه‌قیقه‌تمان له‌ دوا‌ی خۆمانه‌وه جی هه‌شت، چۆنا و چۆنی به‌نیوان سیسلاو کاربید (*ی) خواوه‌نددا تیپه‌په‌رین بێ نه‌وه‌ی که‌شتیه‌که‌مان له‌ده‌ست بده‌ین و به‌چارۆکه‌ی فوودراوه‌وه روومان کرده‌ زه‌ریای ئازاد و ئازایانه‌ ڤتگه‌مان به‌ره‌و هه‌لدێر شه‌ق کرد.

ده‌ستم به‌ئه‌ژنۆی هاورپتکه‌مدا هه‌ینا و گوتم: "سه‌فه‌رێکی جوان بوو، وا هه‌نوکه‌ گه‌یشتین!"

به‌سه‌رسورمانه‌وه پرسى: "گه‌یشتین؟ مه‌به‌ستت چیه‌!"

- "ده‌زانم، مه‌به‌ستم له‌وه‌یه‌ که‌ هه‌نوکه‌ حه‌ره‌که‌ت ده‌که‌ین!"

- "به‌هێن، هه‌نوکه‌ حه‌ره‌که‌ت ده‌که‌ین. بێ به‌لم، بێ زه‌ریا، بێ جه‌سته‌!"

- "ئازاد!"

- "نا، ئازاد له‌ ئازادی. ئەودیو!"

- "ئه‌ودیو؟ کوێ؟ له‌مه‌ ناگه‌م!"

- "ئه‌ودیو ئازادی، هاورپت ئازایه‌تی بده‌ره‌ به‌ر خۆت!"

- "ده‌ترسم له‌دوا‌ی تۆوه‌ بێم، توانام هه‌ر هه‌ینده‌ بوو، ناتوانم له‌مه‌نده‌ زیاتر بڤۆم!"

- "باوکه‌ گرنگ نییه‌، تۆ ئه‌رکی خۆت به‌ئه‌نجام گه‌یاند، کوڤتکی باشترت له‌خۆت خسته‌وه، تۆ لێره‌دا وه‌ک به‌له‌می فربا که‌وتن مێینه‌وه، من دوورتر ده‌ڤۆم!"

له‌جیتگه‌که‌ی هه‌ستا، توند پشته‌تینه‌که‌ی به‌ست و له‌ تارباکییه‌که‌ی دواوه‌ی روانی، ئەستیره‌یه‌ک وه‌ک فربمیتسک به‌گۆنای شه‌ودا ڤژا، بایه‌ک له‌ عه‌رده‌وه‌ هه‌لی کرد، شه‌پۆله‌کان له‌ بێده‌نگیدا وه‌ک ئەسپ بیدار

(* سیسلاو کاربید، گاشه‌برد و ته‌پۆلکه‌ی ناوی له‌ته‌نگه‌ مسینای نیوان ئیتالیا و دورگه‌ی سیسل که‌ له‌زه‌مانی زوودا زه‌ریاوانانی رووبه‌رووی مه‌ترسیی کردۆته‌وه. له‌ ئەفسانه‌دا سیسلازیتیک بوو که‌ له‌به‌شی خواره‌وه‌ی جه‌سته‌یدا شه‌ش سه‌گ هه‌بوون و هه‌ر که‌ستیک له‌ نزیکانه‌وه‌ تیپه‌په‌یا هه‌لاهه‌لایان ده‌کرد. کاربید کێژی عه‌رد و پۆسیدیۆن، ڤۆژی سێ جار له‌ ناوی زه‌ریای ده‌نۆشیی و هه‌ر هه‌موو که‌شتیه‌کانی که‌ناری هه‌لده‌وشی.

ببوونه‌وه و ده‌یانحیلاند. ده‌ستی بۆ ڤایه‌ل کردم.

وه‌ک به‌لتی ڤۆحم جیم بیلتن، هاوارم کرد: "ده‌ڤۆیت؟"

دانه‌وتیه، شانی راستم و پاشان چه‌پ و دواتر هه‌رتک چاوی ماچ کردم، لیتوی ته‌ر ته‌ر بوو به‌خوتی زه‌ریا، زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی هاتن و ده‌نگی میه‌ره‌بان و بزێو له‌ زاری ها‌ته‌ده‌ر:

- "ئه‌و زاهیده‌ کێ بوو که‌ چل سال به‌دووی خواوه‌نددا گه‌را و نه‌یدۆزییه‌وه؟ شتیه‌کی تاریک که‌وتبووه به‌ینه‌وه و نه‌یده‌هه‌شت، به‌لام به‌یانیه‌کیان بینی نه‌وه‌ی نه‌یه‌یشتوه خواوه‌ند بدۆزیته‌وه، جلیکی فه‌روو بووه که‌ زۆری خۆشده‌ویست و نه‌یده‌توانی ده‌سه‌رداری بێ. جلیکه‌که‌ی فرتیدا و یه‌کسه‌ر خواوه‌ندی له‌به‌رده‌می خۆیدا بینی. تۆیش ئه‌ی هاورپتی ئازیز، جلیکه‌ فه‌رووه‌ کۆنه‌که‌ی منیت. مالتاوا!"

زه‌نده‌قم چوو، پێده‌چوو ئه‌م وشانه‌ی دوا‌یی له‌دووره‌وه، له‌که‌ناریکی تروه‌ه‌ بێ. قنجه‌پێ هه‌ستام و له‌ تاریکیدا که‌وتمه‌ گه‌رپان.

که‌س له‌و ناوه‌دا نه‌بوو!

کۆتایی

باپه‌ره (*ی) ئازیزم، ده‌سته‌کانت ماچ ده‌که‌م. شانی راست و شانی چه‌پت ماچ ده‌که‌م. ددان پیا‌نانه‌کانم ته‌واو، ئیدی هه‌نوکه‌ خۆت حوکم ده‌، ورده‌کاریه‌کانی ژبانی ڤۆژانه‌م نه‌گه‌یتره‌ته‌وه، ئاخ‌ر ئه‌وانه‌ له‌ تلپه‌ زیاتر چ شتیه‌کی تر نه‌بوون. تۆ هه‌موو ئه‌وانه‌ت ڤۆکرده‌ خۆله‌عه‌مه‌له‌ی هه‌لدێره‌وه و ده‌ی منبش هه‌ر وام کرد. ژبان به‌عه‌مه‌ چکۆله‌ و گه‌وره‌کانیه‌یه‌وه، به‌شادومانیه‌ چکۆله‌ و گه‌وره‌کانیه‌یه‌وه، گا برینداریان کردووم و گا نه‌وازش. ئه‌و کاروباره‌ ئاساییانه‌ی که‌ ڤۆژانه‌ ده‌سه‌ردارمان بوون و ئېمه‌یش ده‌سه‌رداریان بووین، ئاخ‌ر شایانی ئه‌وه‌ نه‌بوون زه‌حمه‌تی ئه‌وه‌ به‌خۆمان بده‌ین تا له‌هه‌لدێره‌وه‌ بۆ سه‌ره‌وه‌یان هه‌لکێشین. دونیا هیچ له‌ ده‌ست نادا گه‌ر ئه‌و خه‌لکانه‌ی ناسیومن له‌ فه‌رامۆشیدا مێینه‌وه. ئاشنا‌بوونم به‌هاوسه‌رده‌مه‌کانم زۆر کاریگه‌رییان له‌سه‌ر ژبانم نه‌بووه، خه‌لکانیه‌کی زۆرم خۆش نه‌ویستون، ئەمەش له‌به‌رئه‌وه‌ بووه که‌ یان نه‌متوانیوه‌ تێیان بگه‌م، یاخود له‌به‌ر ئه‌وه‌ بووه که‌ به‌حه‌قاره‌ته‌وه‌ ته‌ماشام کردوون، ده‌شتی له‌به‌ر ئه‌وه‌ش بووبت به‌خه‌لکانیه‌کی زۆر ئاشنا نه‌بووم شایسته‌ی خۆشویستن بووبن. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ڤقم له‌که‌س نه‌بووه، بێ نه‌وه‌ی خۆم ویستبیتم چه‌ند که‌ستیگیشم ئازارداه، ئاخ‌ر ئه‌وانه‌ چۆله‌که‌ بوون و ویستومه‌ بیانکه‌مه‌ هه‌لۆ، هه‌ولم داوه‌ له‌شتی ڤۆژانه‌ قوتاریان که‌م، بێ نه‌وه‌ی توانای به‌رگه‌گرتنیانم کێشانه‌کردبێ، به‌ره‌و پێشه‌وه‌ بردوومن و ئیدی ئه‌وان له‌سه‌ر عه‌رد تیکوپی‌تک شکاون. ته‌نێ مردووه‌ نه‌مه‌رکان ئه‌فسوونیان کردووم: سایه‌رینه‌ مه‌زنه‌کان، مه‌سیح و بو‌زا و لینین. هه‌ر له‌هه‌مان ئه‌وه‌لی ژبانمه‌وه، له‌به‌ر پێیاندا دانیه‌شتم و گوتم بۆ غه‌زه‌لی تژی له‌ عیشقیان راڤه‌را. هه‌موو ته‌مه‌نم هه‌ولم دا، بێ نه‌وه‌ی

(* له‌م فه‌سه‌له‌وه‌ دیار ده‌که‌وێ که‌ ئه‌و باپه‌ره‌یه‌ی کازانزاکیس قسانی له‌گه‌ل ده‌کا و وه‌ک ره‌مزیک به‌کاریده‌هه‌نین، (ئیلی گریکو‌ی) هونه‌رمه‌ندی ئیسپانیایی به‌ ره‌چه‌له‌ک کریتیه‌. ئه‌و هونه‌رمه‌نده‌ له‌سالی... له‌دایکبووه‌ و له..... دا مردووه‌.

نکولی له هیچ کام له م سایرینه بکه م، خۆمیان لی په هاکه م. هه لوم دا تا ئەم سنی دهنگه دژ به یه که به کانگیرکه م و بیانکه مه نه غمه به کی هارمۆنی.

ژنگه لیکم خۆش ویستون، بهخت له گه لوم یار بوو که به درێژایی سه فهر به ژنگه لیک ناشنا بووم. چ پیاویک هینده ی ئەم ژنانه میهره بان نه بووه له گه لومدا و هیند له بهرخۆدانه کاغدا کۆمه کی نه کردووم، له سه روو هه مووشیا نه وه دوا یه مین ژن، به لوم روو پووشیکم دابوو به سه ر ئەم جهسته ئەقین زده دیه دا له هه مان ئەو روو پووشه ی که کورانی نوح دابوو بان به سه ر عه ورتی بابیاندا. ئەز ئەفسانه ی پیشینانمان سه باره ت ئیرووس و پسیشه (* خۆش ده وی، هه لبهت با پیره تویش خۆشت ویستوو، ناخر مایه ی شه رمه زاری و خه ته رناکیشه چرایه ک هه لکه ییت و تاریکی بره ویتینه وه و دوو جهسته ی تیکالا و ببینیت. تو ئەمهت ده زانی، تو که (جیرۆنیم دایلاس کویفاس) ی دولبه رت له بولیله ی مه له کو تیبی ئەقیندا هه شاردا، ده ی منیش هه مان شتم له گه ل جیرۆنیمه کی خۆمدا کرد. هاوخوا به تیککی نازا، کانیه کی سارد له گو شه گیریه نائینسانیه که ماندا، نارامیه کی مه زن، هه ژاری و رووت و په جالی- به لئی، کریتیه کان راست ده بیژن که ده لێن به مه رجیک ژنیک میهره بانت هه یی، ئەوا رووت و په جالی چ نیسه. ئیمه ژنگه لیک میهره بانمان هه بوون، ژنه که ی تو ناوی جیرۆنیمه بوو، ئەوه ی منیش ناوی هیلین. با پیره، چ بهختیک یار بوو، که سه یرمان ده کردن، چه ند جار نه مانگوتوو: په حمهت له و روژه ی تیایدا له دایک بووین!

به لوم ئیمه ریکه مان به ژنان، ته نانه ت ریکه مان به نازیزترینیشیان نه دا گومرمان کن، ریکه به گول پووشاوه که ی ئەوانمان نه گرت به ر، به لکو ئیمه ئەوانمان له گه ل خۆماندا برد. نا، له گه ل خۆماندا نه مان بردن، به لکو ئەو هاوڕی جه ره زانه مان به ئیراده ی خۆیان شویتیبی هه لگژانی ئیمه بان هه لگرت.

ئیمه به درێژایی ته مه ن له دووی شتیک بووین، خه و نیککی زهر و دێرانه و تۆکه - جه وه ره -. له پیتاوی ئەو خه ونه دا چ ژه ره ریکمان به ده سته ی خوا وه ندان و ئینسانه کان نه نۆشی و چ فرمیتسکه لیکمان نه رشت! چ خۆین و چ ناره قه به ک! به درێژایی ژیا مان شه یتانیک (ئه ری شه یتان یان فریسته ؟) نارامی لی زه وت کرد بووین. به سه رماندا ده چه مایه وه و پیمان نه وه ده نووسا و به گو تماندا ده چه رچاند: (بیهووده یه! بیهووده یه! پیتی و ابو ده توانی کۆلمان پێ بدا، به لوم به سه رته کاندانیک له خۆمانمان دوور ده خسته وه، ددلمان جیر کرده وه و وه لمان دابه وه: (کو تومت ئیمه ییش هه ر ئەمه مان ده وی، ناخر ئیمه بۆ پاداشت کارناکه یین، داوی کریتی روژانه ناکه یین. له فه زای خالیدا، له و دیو ئومید و به هه شته وه

(* له ئەفسانه کانی گریکستاندا ناوا باسی حه کایه تی ئیرووس و پسیشه ده کری: پسیشه بۆ نیبه شووه که ی خۆی ببینی، هه ر جه ره هه لیک بۆ ئەو مه به سه ته بدا، ده بیته هۆی ئەوه ی که تا هه تایه وی له ده سبدا. خوشکه کانی فیزی ده که ن که به دزیبه وه چرایه ک لای خۆبه وه دانێ و شووی هه ر کاتی شووه که ی خه وی لیکه وت، چرا که به رزکاته وه و شووه که ی ببینی، ئەو ییش ئەمه ده کا و ده ببینی حجیلکی جوان له پالیا خه وی لیکه وتوو. که نه وه ده ببینی ده خرۆش و له تاوا ده سته دله رزی و دلۆپ زه یت له چرا که ده رزی و به ر حجیلکه ده که وی. ئیرووس له نا کاپیکرا و ناگا پته وه و هه لدی و ئیدی هه رگیز توخنی ئەو ناوه ناکه ویتته وه.

ده جه نگی!

ئەم جه وه ره ناوی زۆری هه بوو. ته واوی ئەو ساوه یه ی له دووی بووین، به رده وام ده مامکه که ی خۆی ده گوژی، هه ندی جار ناومان ده نا ئومیدی بالا و هه ندی جاری تریش نا ئومیدی بالا. هه ندی جار ناومان ده نا ترۆپکی روچی ئینسان و هه ندی جاری تریش سه رابی بیابان، هه ندی جار ناومان ده نا مه لی شین و نازادی و هه ندی جاری تریش له باز نه یه کی داخرا و ده چوو که دلی ئینسان چه قه که ی بی و نه مریش چوارچیه که ی، باز نه یه ک که به ویستی خۆمان ناویکی قورس و لیوریتیمان له ته واوی ئومید و فرمیتسکه کانی دونیا لینا، ئەو ناوه ش (خوا وه ند) بوو.

هه ر ئینسانیک کامل، نا وه ندیک نه یتیبی نامیز له ناخیدا، له نیتو دلیدا هه یه که هه مو شته کانی تر به ده وریدا ده سوورپینه وه. ئەم سوورپانه وه نه یتیبی نامیزه یه کانگیری به بیر و کرداره کانی ده به خشی و یارمه تی ده دا تا ها وئا هه نگیی گه ردوونی بدۆزیتته وه یاخود بیخولقی تین. ئەم ناوه ند لای هه ندی که س ئەقینه، لای هه ندیک تر میهره بان یان جوانیه، لای ژماره یه کی تر تینووتیه بۆ مه عرفه یاخود په رو شیه بۆ زهر و زیو و ده سلات، به های ریزه یی شته کانیه تر هه لده سه نگی ن و ده یخه نه ژیر فه رمانی ئەم خواسته سه نتراله وه. هه ش به سه ری ئەو که سه ی که هه ست ناکا له ناوه وه یرا له لایه ن سو لتانیک دل په قه وه حوکم ده کری، ژیا نی مۆله ق و ناها وه سه نگیی (با) ی چوارینه ده یره ویتنه وه.

با پیره، نا وه ندی ئیمه ییش، نا وه ندیک که دونیا ی بینه راوی ده نایه نیتو گالیسه که وه و ده جه نگی تا به ره و بالا ترین په کانی نازیه تی و به رپرسیاریتی به رزی کاته وه، شه رکردن بوو له گه ل خوا وه ند. کام خوا وه ند؟ ترۆپکی سه ختی روچی ئینسان، ترۆپیک که یه کبینه له هه ولی ئەوه دا بووین بیگه ینی و ئەو ییش پێ وچان له هه لگژاندا و به رز و به رزتر ده بووه. روژتیکان چه ند ئاشنا یه ک به گالته پیکر ده وه لیمان پرسیم: (چه ئینسان له گه ل خوا وه نددا ده جه نگی؟) هه ر به راست، چه م له گه ل کبی تردا به جه نگی؟ با پیره، له به ر ئەمه بوو که هه ر هه مو ژیا مان هه لگژان بوو: هه لگژان، هه لدیر، گو شه گیری. له گه ل ها وه سه نگرانیکی زۆر و فیکری زۆر که وه تینه ری، هه روا که هه لده گژاین و ترۆپک شوینی خۆی ده گواسته وه و دوور تر ده که وته وه، ها وه سه نگران، فیکر و ئومیده کان مالتا واییان لی کردین، برستیان لی برا، نه خۆیان ده یانویست و نه گوری ئەوه شیان هه بوو له وه زیاتر سه رکه ون. ئیدی ئیمه به ته نی ماینه وه و چاوانیشمان له (جه وه ره ی بزۆزا)، له ترۆپکی گه روک بریوو. نه له خۆیا بیسون و نه به قینیککی سافیلکانه ش خستینیه سه ر ئەو با وه ره ی که روژتیک ترۆپک له جووله ده وه سته ی ئیمه ییش ده یگه ینی، نه ئەو با وه ره شمان لا دروست بوو که ته نانه ت بیسه گه ینه سه ر ترۆپک، له وی، له و به رزاییبانه، به خته وه ری و په هایی و به هه شت ده دۆزینه وه. ناخر ئیمه هه لده گژاین، خودی هه لگژان بۆ ئیمه به خته وه ری و په هایی و به هه شت بوو.

سه رسام به روچی ئینسان، چ هیزیک نیبه نه له ناسمان و نه له سه ر عه رد له و مه زنتر بی. بی ئەوه ی به خۆمان بزاین له ناخی خۆماندا هه لگری هیزیک په هاین، به لوم روحمان له ژیر قورسای گۆشت و به زدا ده پلبشیتینه وه و ده مرین بی ئەوه ی بزاین ئیمه چین و ده توانین چ بکه یین! کام هیز هه به له سه ر عه رد

بتوانی راسته و خو له سهرتا و کوئایی دونیا بنۆرئ و کوئر نه بئ؟ وشه سهرتا نه بوو (وهک ئه وهی که رۆحگه لی پلشاهوی ژیر قورسای گۆشت و بهز وه عزی بۆ دهه ن)، کاریش سهرتا نه بوو، له کوئاییشدا نه نه مری ههیه و نه پاداشت، نه بههشت ههیه و نه دۆزهخ، به لکو له کوئایییدا ناگر ههیه. باپیره ئازیز، ئیمه به نیتوان ئه دوو ناگردهدا سهفرمان کرد، به گۆرپایه لی بۆ فهرمانی ناگر و هاریکارکردنی، که وتینه جهنگین بۆ گۆرپینی جهسته به بلتیه، بۆ گۆرپینی فیکر به بلتیه، بۆ گۆرپینی ئومید و ناؤمیدی و شهره ف و عار و شکۆ به بلتیه. تۆ له پیشه وه ده رۆشتی و من شوئنت که وتبووم. فیرت کردم بلتیه که ی ناخمان، به پیچه وانه ی سروشتی جهسته وه، له گه ل تیه پرینی سالاندا زنده تر کلپه ده سه نی، هه به وه هویه وه بوو - ئه مه م له تۆدا بینی و هه به ره ئه مه ش پیت سه رسام بووم - هه ره که پیت نایه ئاستانه ی پیربه وه، توندوتیژتر بوویت و له گه ل نیزیکیه ونه وه تدا له هه لدير، ئازاتر. جهسته ی قه دیس و فه رمانه وایان و قه شه کانت خسته نیو بۆته ی نیگا ته وه و وه کی کانتا تواننه وه و ژه نکت لی دامالین و زیری ساخت لی ده ره یان. رۆحی ئه وان، کام رۆح؟ بلتیه. ئه وه ت له گه ل ئه وه کلپه سه رو تینه رده ا یه کانه گیر کرد که لپی له دایک بووین و ده بشمانکاته خۆ له مپش.

واقیعه بینه کان به وه تاوانباریان ده کردین که ئیمه باله فریشته ئاساکان گه لیک گه وه ره پیشان ده ده یان و ده خوازین تیر بۆ ئه ودیو سنوره کانی به شه ربیه ت به او یژین. به للام ئیمه که سانیک نه بووین بانه وی تیر بۆ ئه ودیو سنوره کانی به شه ربیه ت به او یژین. شه ی تانیک له ناخماندا - با ناوی بنین نیلیس، له به ره ئه وه ی وی رووناکیی هینه ره - هانی ده داین، ئه وه بوو ئاره زوی له تیه پراندنی سنوره کان و رۆشتن بوو بۆ جیگه یه ک که نه مانده زانی کوئیه. هه موو ئه وه ی ده مانزانی ئه وه بوو، ئه وه رۆشته نه به ره سه رووتر. وه کی قه دیس ژیرۆژ که شازاده یه کی نابوو هه لگه ی ئه سپه که ی تا له مه ترسی ئه ژدیها رزگاری کات. ئه م شه ی تانه هه لگه ی ژبان بوو، ژبانیک که له ناخی هه ره مه خلۆقیکی زیندوودا له مه ترسیدا بوو. له پیتاوی رزگارکردنی گیانی خۆیدا ناماده ی هه لاتن بوو. هه لبه ت مه موونه کان به هه مان شه یه هیزی گه ردوونییان له ناخی خۆیاندا هه ست پین کردبوو، هیتیک که هانی ده دان له سه ره دوو پین راوه ستان گه رچی له حه یوه ت ئازاریش ده یانقریشکاند. دوو پارچه داربان به یه کدا مالی تا پریشکه ناگری لی که وه ته وه، گه رچی مه موونه کانی تر گالته یان پین کردن. ئاوها بوو که ئینسانه مه موون - ئینسان - له دایک بوو. باپیره گه وه ره، ئاوها بوو که هیزی نه مر و بئ روحمیش له سینگاندا که وه لنگه فرتی تا خۆی له ئینسان رها کا و بۆ ئه ودیو ئینسان سه فه رکا. ئه دی تۆ پیت وایه بۆچی ئیمه له نیو خه لکیدا گینگلمان ده دا و عه زایمان ده جه شت؟ ئاخه ئه وان هه واریان ده کرد: (ئیمه له وه نده زیاتر نا رۆین، ده ی باله کانتان جووت که ن و هیتنه تیر مه گره ئه م قه ده ره ی سه ری. ئه نگۆ له خاوه ند نا ترسن و گوئ بۆ ده نگه ئه قل رانادیرن. ده ی له جیتی خۆتان داسه کنین!) به للام ئیمه هیه چمان نه گوت، به لکو کارمان کرد، له سه ره باله کامان کارمان کرد و که وانه که ی خۆمان راکیشا، ناخمان کرده وه تا شه ی تانی لیه بیته ده ری.

رۆژیکیان پشکنه ری گشتی له (تۆلیدۆ) سه ره نه شتی کردیت و پیتی گوئیت: "نه خۆشیم له وه فریشتانه دی که وینه یان ده کیشیت و نه له قه دیسه کان. ئاخه له بری ئه وه ی خه لکی بۆ عیباده ت هان بده ن،

سه رسامیان ده کن، ئیدی جوانی وه ک له مپه ریک ده که ویتنه نیتوان رۆح و خودا وه."

تۆ پیکه نیت و له دلی خۆتا گووت: "من ناخوازم وا له خه لکی بکه م عیباده ت که ن، ئاخه کئ گوتوو یه تی من ده مه وی خه لک بۆ عیباده ت هان بده م؟" به للام چ قسه به کت به زارا نه هات.

جاریکی تر، نیگارکیشیکی هاو پیتی خۆت، به بینه یی (تۆلیدۆ له تۆفان) سه ری بادا و گوئی: "تۆ یاساکانت ژیر پین ناوه. ئه مه هونه ر نیسه. تۆ له سنوره کانی ئه قل تیه پراندوو و چوو یته ته نیو مه مله که تی دیوانه ییه وه!"

زه رده خه نه به کت هاتئ (ئه ری چۆن له توور په ییدا نه تره کیت؟) و وه لامت دایه وه: "کئ پیتی گوتوو یه تی من هونه ره به ره م ده هیتم؟ من هونه ره به ره م نا هیتم و جوانیشم چ پین گرنگ نیسه، ئه قل و یاساکان جیگه یان له مندانا بیه تته وه، ئاخه من وه ک تهیره ماسی له ئاوه هیتنه کانه وه بۆ ده ره وه تاو ده ده مه خۆم و ده چه مه فه زایه کی ئه سیریی تره وه که تزییه له دیوانه یی!"

بۆ ساتیک بیه دنگ بوویت و له تۆلیدۆت روانی که وینه ت کیشابوو: تۆلیدۆی پیتراو له هه وری ره شه وه، قلیشبردوو به هه وه گرمه، به بووچ و کلپسا و کۆشکه کانییه وه که له جه سته به ردینه کانی خۆی رزگار کرده و تا وه ک تارمایی پۆشراو به شکۆیه کی نا تارام له قولایی ره شاییه وه بیتته ده ری. له وانه ت نۆری و په رده کانی که پووت که وتنه له ره، ئاخه بۆنی گۆگردت کردبوو. دوا ی ئه وه ی بۆ ساتیک له بیه دنگیدا له فیکره وه چوویت، چنگت له سینگت گیر کرد و له حه یوه ت ئازاری سه رت هاوارت کرد: (کام شه ی تان له ناخماندا؟ کئ ناگری له تۆلیدۆ به ردا؟ من هه وایه ک هه لده مژم تزییه له دیوانه یی و مه رگ، مه به ستم له وه یه تزییه له ئازادی!)

تاقه که سیک که توانی له و دیوانه ییه مه له کوئیه بگا شاعیریک بوو (گرنگ نیسه راهیبیش بووی)، ئه ویش باوکه (هۆرتینزیۆ فیلیکس پاراقیسینۆ) بوو. ئه وه بوو تاریکایی تر سناکی بینی، هه وه گرمه ی کیتی، بالگه لی مه زن و قه دیسانی بینی که جه سته یان توابۆوه و ببوونه مۆمی هه لایساو. رۆژیکیان ده سته بۆیاوییه کانی گرتیت و ماچی کرد. گوئی: "تۆ به فریش ده که یته بلتیه، تۆ له سه روشت ئه ولاته تر چوویت و رۆح خانه گومان بووه له وه ی که چما ده بی کامیان له م دووه - مه خلۆقی خودا یاخود مه خلۆقی تۆ - شایسته ی ژبان بئ!" که قسانی ده کرد، ده نگه ده لرزی.

ئارام و به زه رده خه نه وه گوئیت بۆ سه وکایه تی پیتکردن و به شان و بال هه لده کانه کاندرا ده دپیرا. گه ر جار ناچار وا خۆت پیشان دایب که تووره بوویت، ئه و ئه وکات تووره یی له روخسار تا تۆفانیکه روو که ش بووه و قولایی بوونت بئ جووله بووه. چونکه تۆ له نه یینی مه زن ناگادار بوویت، نه ترس و ئومیدت هه بوون و نه خۆ فریودان. ئینسانه کان له گه ل خیره شه ر، له گه ل ئه وه دوو تارماییه گه وه ریه دا له زۆراندان. (کئ چوزانئ، ده شئ روخساری دووانه ی خاوه ند بئ!) سافیلکه کان ده لئین خیره و شه ر دوژمنی یه کن، هه ندیکه تر پله یه ک له وه زیاتر هه لده کشین و ده لئین: خیره و شه ر هاو پین، هه ندیکه تریش به روانینیکی شه هیتن ئاساوه له گه مه ی ژبان و مه رگ له سه ره ئه م توپکلی عه رده ده زۆرن و خۆشحال له هاوئا هه نگه

دهبیژن: خیر و شهر یه کینکن!

باپیره، بهلام ئیمه لهو نهینیی بهئاگاین، ئیمه ئاشکرای دهکین و چ خهم که کەس باوه پیمان پینهکا، وا باشره باوه نه کەن. ئاخ ئینسانی لاواز ئهوه به که پیتوستی به تهسه لایه. گەر باوه بهیته ئهوا له ترسا زندهدقی دهچن. ئه دی کام نهیته؟ نهیته ئهوه ئه (یهک) ه چ بونی نییه!

باپیره، رۆژتیکیان چوم بۆ ماله کهت له تولیدۆ تا منیش ئهوه قه دیس و پیغه مبه و به گزادانه بیینم که وینهت کیشابوون. له ژیر قورسای جهسته دا رههات کردبوون و ئیدی ئاماده ئهوه بوون بیانکه یته بلتسه. هه رگیز له ژیا ئندا بلتسه یه کی ئاوا به لرفه ترم نه بیینیوو. به خۆم گوت: (ئاوا جهسته ژیر ده کهوئ، ئاوا هییه ریگه ی ره ها کردنی جهوه ره له رزین. نه قاچمان و نه دهستان که له قور دروست بوون، نه قژی زهرد یان رهشمان، به لکو جهوه ره ی گرانبه ها که له ناو ئه م مهشکه یه دا ده چنگی، هه ندی کەس پیته ده لئین رۆح و هه ندی کەسی تر پیته ده لئین بلتسه.)

باپیره، گەر هیشتا له ژیا ئندا بایت، ئهوا بریک ههنگوین و پرته قالم وهک دیاری له کریته وه بۆ دههینایت. (هارید هیموس) ئهوه که مانچه زه نه به توانایه شم بۆ دههینایت که چله ریحانه ی ده نایه لاگوتی، تا ئهوه سی گۆرانییهت بۆ بچرئ که گه لیک هه زت به ژنه فتنیان بوو:

چارۆکه که بلندکه، باوه رت له ئامیز بگره
ئیدی هه رچی ده بی با بی
چ خهم، گەر نه خشه یهک بگاته ئه نجام
یان بمرئ!

کارت له پیشه، له زه ریا مه ترسه
جحتلیت به بی قه تره فرمیتسکن
له بهر پییدا بریژه!

من کوری برووسکه م و نه وه ی هه وه گر مه
به ئاره زووی خۆم
برووسکه لی ده ده م و ده گر میتیم
به ئاره زووی خۆم
ته رزه ده باریتیم!

بهلام تو بووینه بلتسه، ئیدی ده توانم له کوئ بتدۆزمه وه؟ چۆنا و چۆنی ده توانم بتبینم؟ ده توانم چ دیاریه کت بۆ بینم تا کریتت وه بییر بیینیته وه و له گۆره که تا هه ستیت؟ ئاخ ته نه بلتسه ده توانی لای تو

به های هه بی. ئاخ گەر بمتوانیبا ببومایه ته بلتسه و بگه یشتمایه ته لات!

سی و ههوت سال له م هۆده یه دا که ناوی تولیدۆیه دانیشتی. هه لبهت سی و ههوت سال پیت ناوه ته ئه م بانیه یه ی که هه نووکه منی لی راوه ستاوم. لیتره وه له روواری (تاگوس) ی لیتت روانیوه که به ژیر پردی (ئه لکانتا) دا رۆیشتووه، لیتری تروانیوه که هه لدی و ده چیتته پیش تا بریژته ئوقیانوسه وه و مه حف بی. زه ینت له گه لیدا رۆیشتووه و هه روه ها ژیانیشت، چووه ته پیش تا بریژته مه رگه وه و دیار نه میتنی. هاواری تال و یاخیگه رانه له ناخته وه به رز بۆته وه، مشتت هیناوه ته وه یهک و ناخ هه لئه کیشاوه، به لکو تووره بوویت و به خۆت گوتووه: (تا ئه لعان چ کارتیکم نه کردووه، ئاخ رۆح ده توانی به رنه گ و قوماش چی به ره م بیته؟ شیوا ی من نییه که له مسه ری دونیا دانیشم و رنه گه کان تیکه لا وکه م و به فلجه وینه ی قه دیس و مه سیحگه لی له خاچدراو بکیشم. ئه م وینه له به رگرتنه وانه قورسای سهرشانم سووک ناکه ن. دونیا ته نگه، ژیا ن ته نگه، خوا وه ند ته نگه، ده بو ناگر به ده سته وه بگرم - ناگر و زه ریا و با و به رد - تا دونیا به و شیویه رۆبیتیم که ده مه وئ، دونیا یهک شیوا ی پله و پایه ی خۆم بی!)

خۆر له ئاوبوندا بوو، سه ربهانه کان ئالتوونی ده یانئواند، روویار ره شدا گه راو و ئه سته ردی ئیواره به ژوو ر چیا که وه هه لاتبوو، چراکانی ماله کهت داگیر سا بوون. (ماریا گومزای کاره ر ی پیرو وه فادارت خه ریکی ئاماده کردنی شیو بوو. جیرو نیما ی هاو ده می خه ون و بیداریه کانت ها ته هه یوان، تا نه با بترسیته، به ئه سپایی ده سته دا له ده سته وه و گوتی: "دونیا تاریک داها تووه، به درتیایی رۆژ کارت کردووه و ده مت له زاده وه نه داوه، ئه ری به زه ییت به جه سته دا نایه ته وه؟ وه ره!"

بهلام هه نووکه ئیدی له خولقاندنی دونیا که وتبوویت و به ره و کریت با لت گرتبوو. به سه ر چیاکانی کریتدا ده رۆیشتی و ئه وه ده نگه میه ره بانه ت نه ژنه فت و ئه وه ده سته سپیه ته هه ست پی نه کرد. هیشتا ته مه نت نه گه ییبوو به سته سال، هه وا بۆنی شیوه رانی لی ده هات، به چرینی ئه وه سی گۆرانییه ی که هه زت پییان بوو، ده سه سرتکی ریشالدا ری دریژت به قژه ره شه که ته وه به ست و گولتکی هه میشه به هاریت نایه لا گوئ و چوویت بۆ دهیری (فرۆندیسی) به ناوبانگ تا مه راسیمی (ژنه یان له قانا) وینه بکیشیت که سه رۆکی دهیره که داوا ی لی کردبوویت.

زه ینت تژی له رنه گی شین و سوور و سه وز، بووک و زاوا له سه ر دوو کورسی به رز دانیشتی بوون، نه خشی هه لۆی دوو سه ر له سه ر کورسیه که یان کیشرا بوو، خوانی عه روسی ئاماده و میوانه کان که و تنه خواردن و خواردنه وه. که مانچه ژه ن له ناوه راستیا ئندا دانیشتبوو، که مانچه ی ده ژه ند و گۆرانی خۆشی بووک و زاوایی ده چری، مه سیح هه سته - مه ست و لیو سوور هه لگه راو - پارهیه کی زیوینی نایه سه ر نیوچه وانی که مانچه ژه ن.

کوتوپر دهنگی یار، وهک ئه وه ی له دووری دووره وه بی، ها ته گوتت. وه لامیت دایه وه: (وا دیم!) به زه رده خه نه وه، به داوی ژنی کدا رۆیشتیت که به میه ره بانیه وه تو ی بۆ عه رد ده گه رانده وه. به لام (ژنه یان له قانا) ناوه ته ی ده ته نی، که مانچه ی کریتی ده یژه نی و له ناوه ترا دهنگی ده دایه وه، کوتوپر ژه مه خواردنی رۆژانه وهک خوانی عه روسی لیها ت، دوو مۆسیک ژه نت لای خۆت گلدا بوونه وه. به زاوا بانگت

کردن تا له کاتی خوارنددا عود و گیتارت بۆ بژهنن، تا خواردن و شهرابی ههژارانهت بپیته خوانی عهروسیی قانا، کاتیکیش دهستت له سفره کیشایهوه، ههستایت (ئهو وینهیهیت بییرکهوتهوه که لهخهیالتنا کیشابووت) و بهسهخواهتیکي پادشایانهوه دوو لیرهت نایه سهر نیوچهوانی مۆسیک ژهنهکان. لهبهرئهوهی وهکی پادشا دهژبایت، رقت له رهزلیلی و دهسبلاوانه ههصوو ئهو پارانهت خهرج کرد که بههونهرکهت پهیدات دهکرد، دۆست و دوژمن سهرزهنشستیان دهکردیت و دهیانگوت: (خانوی بیست و چوار ژووریت بۆ چیهه؟ مۆسیک ژهنهت بۆ چیهه؟ بۆ وهک خهڵکانی تر پهیکههکانهت ناکهیهته کۆل و بچیت لهکلێسا و دهیرهکان بیانفرۆشیت؟)

ناویان نابوویت ههوهسباز و لووت بهرز و بوغزن، گهر قسهسهیهک لهدژی تۆ بهزاردا هاتبا، ئهوا له توورهییدا ناگرت دهگرت. کاتج نرخیان بۆ تابلۆکانت دادهنا، تووره دهبوویت و دهتگوت: (تابلۆکانی من هی فرۆشتن نهن، ئهوانه ناکردین، کاری هونهریی وهک کارهکانی من نرخیان لهسهر دانانری، بهرههن لهلاتانی دادهنیم، ههر کاتج بهوئ پارهکانتان دهدهمهوهو تابلۆکانی خۆم دهبهمهوه.)

دادهران لییان پرسیت: (خهڵکی کوییت؟ ئهدی بۆچی هاتیت بۆ تۆلیدیۆ؟ تۆ کوییت؟) قسهکانیانت پهن برین و گوت: (ناچار نیم وهلام بدهمهوه و وهلا منادهمهوه!) بهلام کاتج ناچاریان نهدهکردیت، ئهوا بهخهتیکي گهوره ناوی خۆت لهسهر تابلۆکان دهنووسی و بهشانازییهوه له ژیریشیدا نازناوی (کریتی)یت بۆ زیاد دهکرد.

کاتج سولتان فیلیپ، ئهوکه پوو مارتاسایه بهبینینی تابلۆی (قه دیس مۆریس) که بۆ ویت کیشابوو، زهندهقی چوو، ددان بهخۆتا گرت و سازشت نهکرد بۆ ئهوهی رهنگهکانت رووناکتر کهیهتهوه، لهبری ئهوه پیچراو لهبلێسه، توورهبی و شانازی و هونهری سرکت لهگهڵ خۆت ههگرت و بهرهو تۆلیدیۆ ههلهتایت.

چ ساتهوهختیکي مهزن بوو، ویژدانیکي پاکژ و بی پهل له تاي تهرازوودا و یهک ئیمپراتۆریهتیش له تاکهی تریدا. ئهوه تۆ بوویت، ویژدانی ئینسان بوو که تاي تهرازووهکی بهلای خۆیدا خست، ئهم ویژدانه دهتوانج له رۆژی قیامهتدا له حزووری خوادا راوهستنی و داوهری نهکرئ، بهلکو خۆی داوهری خۆی بکات، لهبهرئهوهی پاکژی و نازایهتی ئینسان، تهنانهت خواوهندیش لیوپیژ دهکا لهترس.

باپییره مېووره ناتوانم ددان بهخۆدا بگرم. ئهو ساتهوهخته پر شکۆیهی که له ناستانهی (ئاسکۆرال)هوه تیپهپیت و سهرفراننه کۆچت کرد و بهقیتزهوه دهسهرداری بهرزهوهندییه گهوره و چکۆلهکانی دنیا بوویت و لهوای خۆتهوه جیت هیشتن، ئهو ساته پر شکۆیه هینده تژی کردم لهسهرسامی و ستایش که جورتهتم کرد ئهو ساتهوهخته له پۆشاکي شیعردا برازیمهوه تا نههیلیم بههدهر بچئ. ئهم لاواندهوهیه بهمههرهکهبی رهش و بهمههرهکهبی سوور دهنووسم و بهفهزادا ههلی دهواسم:

چهماوه بهسهر سهکۆیهکی بهردین و لهژیر ههتاویکی

سووتینهردا

پادشا - کرم - بهروانیی بهرینی

له بهناکان دهنۆژی که تابووتی چوارگۆشهی تهنهايي

بهدهوریدا دروست دهکهن
سهردابیک و کۆشکیک و قهبریک
خارای کیتی، رهق و رووت
بهسهر بهردی زردا خرۆشا
دهمه کهفاوییهکهی دهقلیشا و
روخساری مۆم ئاسای سپی و
جهسته چرچ و لۆچهکهی سولتانی گوناهاار
هیور هیور دادهرزا
که کوتوپر له ترۆپکی چیاوه
ههلهکی برسی، بههاواریکی شادومانانهوه
دابهزی بهسهر ئهو پهیکهه نبوه گیانهدا
سی سال بهرلهوه، بۆنی ئهو جهسته رزبوهی کردبوو
جحتلی بۆشناخی کریتی، له زهینی خۆدا
فرینی ئهو مهله نیچیرهفانهی ههست پهن کردبوو
که دهرویشت تا چهنگال کات بهجهستهی سولتانا
له ئهشکهوتهکانی ههرتک گویتیدا هیشتا
گیقهی قامچییهک دهنگی دهدايهوه
که ئهوی له پهراستهگی خهونهکانییهوه راوناوو:
(سولتان تابلۆی سان مۆریسی ناوی!)
ههوا کهوته لهرهو بلێسه لهههموو لایهکهوه کلپهی سهند
چهک و فریشته، سینگهکان لیواولیتو له ناگر، غهرق له خواوهند
نیزهکان سۆسهنی شۆراو بهخۆر
لهسهر بهرده کلپه سهندوهکانهوه، گول دهپشکوین
قهلغانی له مینا و زومرود و یاقووت
لهم میاندا، رووناکي وهک شیریک بۆ نیچیر دهگهري
ئهو ههمووه ههلهلووشی
له ئاسمان، جهنگاوهرانی دلیر
بهریز تیدهپهرن وهک تارمایی له تۆفانی ئهوهلیندا
جحتلان بهسهرقامکی گرژ و بههیزیان
له شیلهی ههلالهی گهرمی کینانی کریت بارستهیهک

دروست ده‌کهن

تا ئە بەد ناوله پیمان بونی عه‌تر ده‌گرئ.

کات نیوه‌رۆیه، هه‌تاو له‌سه‌ر به‌رده‌کان ده‌دره‌وشیتته‌وه

مه‌رجانی نازک مه‌خلوقی‌کی تر ده‌بینی

که له‌ژیر رۆشنا‌بیدا، به‌په‌نهانی پرشنگ ده‌دا

روخساری پرووت و ئاسمانی وه‌دیارده‌که‌وئ که زه‌حمه‌ته

ببینئ

وه‌ک بالی ژاکاو که به‌ده‌نگی‌کی به‌رز بکرینه‌وه

ده‌که‌و‌یتته‌ له‌ره، ده‌یر له‌نیو دیواره‌کانیدا وه‌دیار ده‌که‌وئ

قه‌لای سه‌نگینی ئینسان، جه‌سته‌ی دارزیو

به‌رووی ئاسماندا ده‌کریتته‌وه په‌نجه‌ره‌یه‌کی شین

فریشه‌گه‌لی له‌ شپوه‌ی مه‌لدا تا ناخی ئە‌قل داده‌به‌زن

توو‌ره‌ی بییه‌ ره‌شه‌کانی سولتان وه‌کی سپوه‌ لاسووره‌ ده‌له‌رینه‌وه

به‌ژوو‌ر ئاسمانی پاکیزه‌وه

دالی ئە‌قل به‌بیده‌نگی بۆ سه‌ر مۆخی پیاوی کریتی داده‌به‌زئ

فریشه‌ی مه‌زن، به‌ده‌می تژی له‌ ناگر.

منالان تیده‌په‌رن، وه‌ک پشکۆی دوا‌ی بارانی ئیواران

راه‌بیان و کیشان و لۆر‌دگه‌ل

تیده‌په‌رن به‌گۆنای دا‌که‌وتوه‌وه،

دایکانیک خۆ‌قوربانیکه‌ری رۆ‌له‌کانیان: خواوه‌نده‌کانیان

ده‌ستانی جحیل له‌ سو‌تی سه‌ره‌تادا ده‌سووتین

ناره‌زووی شاراوه‌ ده‌س ده‌نیتته‌ گه‌رووی

به‌زاریکی داپچراو و برسییه‌وه

قوماشی تابلۆ‌ئه‌سیرییه‌که له‌ ئاسماندا ئە‌مدیو و ئە‌ودیو ده‌کا

له‌نیو مۆخیدا، ره‌نگه‌ تیژ و چه‌ره‌کان ده‌رژتین و

شادومانانه‌ قولپ ده‌ده‌ن، به‌ره‌له‌وه‌ی ده‌ست بتوانی بیان‌فیتنی.

فریشه‌گه‌لی بازوو ئە‌ستوو‌ر داده‌به‌زن

ناپۆره‌ی نه‌یزه‌که‌کان له‌ سه‌ره‌کاندا ده‌ته‌قنه‌وه

مه‌شخه‌ل به‌ده‌ست، په‌یامبه‌ران ده‌چنه‌ مۆخیییه‌وه

له‌ گه‌رانه‌وه‌دا، وه‌ک ئالای سه‌ر به‌ره‌و خواری جه‌نگ

کلپه‌کان له‌ ده‌ستیاندا، ناگره‌کان و ئە‌و په‌مه‌ پیرۆزه

جامیکی گه‌وره‌ی نه‌خشی مار له‌سه‌ر کیشراو

جحیله‌که هه‌ست ده‌کا خواوه‌ندی به‌سه‌ردا دانه‌ویوه‌ته‌وه

که وه‌ک بارسته‌ی ناگر به‌سه‌ریدا دپته‌ خوار

ده‌زریکی‌نی و جه‌سته‌شی به‌سه‌ر خاچه‌وه هه‌ل‌واسراو

ئه‌رز قولپ ده‌دا، وه‌ک زوبانی شیر

عه‌تفی خواوه‌ندی به‌ئیشتیها‌یه‌کی ته‌واوه‌وه به‌رده‌ سووتینه‌ره‌کان

ده‌لیستی‌ته‌وه

قه‌واره‌یه‌کی ناوله‌مه‌یی، له‌ سه‌مایه‌کی چالاک و پر پیتچاوپیتچدا

نیو‌قه‌دی جحیله‌که له‌خۆ ده‌گرئ.

سه‌ره‌نجه‌کانی پریشک ده‌ده‌ن و ئە‌ویش به‌ک به‌ک

دایانده‌گیرسینی به‌بل‌تسه‌ی خامۆشی مۆمگه‌لینک به‌رز

دوو به‌قه‌د بالای ئینسان.

به‌پرشنگیکی نادونیا‌یی

وه‌ک هاله‌ی مروارینی مانگ

رووی به‌رینی خاک، له‌رزه‌ له‌رز، تیشک‌پیتی ده‌کا:

(ئە‌م جه‌سته‌یه‌ ره‌ها ده‌که‌م، لینگه‌ری با بشکی

خواوه‌ند، مۆگناتسی به‌رزی نیو هه‌وره‌کان

رامده‌کیشی بۆ هۆلی سه‌مای ئە‌سیری سینییه

به‌لام سولتان، ئە‌و به‌رازه‌ ژه‌هراوییه

له‌ کولانه‌ مریشکی ته‌نگ و تاریکی خۆی وه‌ده‌رم ده‌نی

رووناکی ده‌بینی و ده‌ترسی.

نه‌فره‌ت لی‌ بئ! مال‌ئاوا... به‌لام بزانه‌ ئە‌ی جه‌سته‌ بیژه‌نگ

که هونه‌ر نه‌ ده‌سته‌مۆیونه و نه‌ یاسا

به‌لکو شه‌بتانیکه‌ قالدیه‌کان تیکوپیتک ده‌دا

من لیده‌گه‌ریم تا به‌وینه‌کیشه‌ خه‌سیوه‌ تو‌ره‌هاته‌کانت

تووکه‌ به‌ری ژنان گسک ده‌بت!

ئاوها ئاخفت و روو له‌ خۆر و خه‌لووزی به‌ردین راوه‌ستا

چاوانی، ئە‌و دوو گه‌وه‌ره‌ تۆکمه‌ گرانبه‌هایه‌ی برییه

گاشه‌به‌رده‌کانی عاییدنشین

هه لاله‌ی بۆن کرد: کریت، مێ پلنگی نازیز
هاته پیشی و له تاریکایی چری ناخیدا کهوته پیاسه
خه می قورس، ئاره‌زووی گه‌وره و پیاوانه
له سینه‌یدا وهک ته‌پل که‌وتیوه زرمه
ئاپۆزه‌ی هه‌نگان له‌نیو گولانی شیوه‌راندا ده‌فرین
قیرۆندیسی نازیز دیته سه‌ریبه‌وه
پسیلۆرتی کلپه‌ی سه‌ندوو و هه‌لمی لی هه‌لده‌سی
شه‌خته، سه‌رچاوه‌ی مه‌رمه‌ری ده‌کا به‌ژیره‌وه
پرد به‌ره‌و سه‌روه‌ه قه‌د راست ده‌کاته‌وه، که‌مانچه‌ نه‌غمه‌ی به
سۆز ده‌ژهنی
لیوی ته‌ر ده‌کا به‌ئاوی سویری زه‌ریا، هیتشتا ده‌توانی له‌گویی
رۆحیدا ببیهت:
- ئه‌ی که‌نزی شاراوه.
ده‌نگی مجیوری زاهید له‌ به‌نده‌ری کاسترۆ به‌ر له‌ سه‌فه‌ری
زه‌ریایی و
ئاگادارکردنه‌وه‌ی یه‌ک له‌دوای یه‌کی مه‌ولا پیره‌که‌ی
که‌ گوتیوی:
"کریاکۆس تو به‌بلیسه‌ی پیغه‌مه‌رتی چه‌ورکراوی
مه‌که‌وه داوی سه‌روه‌ت و سامان
مه‌به‌ره کاسه‌لیسی ده‌ریای پادشایان
ریتگه‌یه‌ک بگره‌به‌ر له‌وه‌به‌ر که‌سی پیندا ڤه‌ت نه‌بووبی
وا بکه‌ و به‌ره‌و پیشه‌وه برۆ!"
ئه‌ی دلێ له‌خۆیایی و هه‌وه‌سیاز
کاتی ئومیدی فریوده‌ر، سه‌خبی ته‌بعانه
خه‌ونی شیرین و کۆیلانه‌ی به‌دیاری ده‌دامی
بۆچی خۆت حه‌شاردا و
پاژنه‌ی تووهری خۆت به‌سه‌ردا نه‌دام
تا و امان لی بکه‌یت برۆین؟
ئه‌ی دل بکه‌رتیوه، بۆ ماله‌وه بکه‌رتیوه!
وای ده‌گوت و رۆحی وه‌کی پلنگی هه‌دادانی نه‌بوو

گۆشه‌گیری هه‌ستایه پی، توندوتۆل
خاوه‌ند وه‌ک ئه‌ستیره به‌نیوچه‌وانیبه‌وه پرشنگی دا
له‌ دووی ده‌هات، ئاوری داپه‌وه و گه‌ره‌کی بوو را‌کا
مانتینای جحیلی به‌خش
تای ته‌رازووی ئیراده‌ی قورستر کرد:
(کارت له‌ پیشه، له‌ زه‌ریا بده و مه‌ترسه
جحیلیتی بکه‌ره قوربان، بی ئه‌وه‌ی فرمیستی له‌ چاوانته‌وه
برۆیتته خوار!)

من و فرمیستک پرشتا بۆ جحیلی؟ هه‌رگیز
ئارامی ته‌نگه‌نه‌فه‌سم ده‌کا، هه‌وسه‌له‌م نه‌ماوه
من و تۆ ئه‌ی دل خولقاوین بۆ ئه‌وه‌ی
به‌هیزی بازوو باله‌ به‌په‌تیه‌کانی ئازادی و لی که‌ین و
ریتگه‌ بالاگان بگرینه‌به‌ر.

شمشیریکمان به‌ده‌سته‌وه‌یه له‌ نور.
به‌ره‌و رووی خۆر برۆ، رووه‌و کریت
تا ئازادی بدۆزیته‌وه و گۆشه‌گیری پیرۆز!
به‌په‌له‌ به‌لای راستدا داده‌گه‌رۆ
به‌ره‌و ماله‌ بابی له‌ په‌ناگه‌ی دوور
ترۆپکی سه‌رفرازی، پسیلۆرتی.
وه‌ک مه‌ندیلیک به‌سه‌ر زه‌ینیبه‌وه ده‌له‌راهه‌وه
پینده‌شتی (میسارا) به‌رین و سه‌وز راکشاو
ئاشنا به‌باغه‌کانی
به‌لام کوتوپر له‌سه‌ر پیتیان راوه‌ستا
دوو ده‌ستی ترسناک ده‌بگرن
ده‌نگی باله‌کان، ده‌نگی تۆفاناسای باله‌کان ده‌بیه‌ت و
ئاه ئه‌ی پرشنگی مه‌زن
چاوانی تژی له‌ ئه‌ستیره‌ ده‌بن!
بلیسه‌ی تارمایی ناسا
سه‌وز و ژیرین، به‌خیرایی کاسه‌ی سه‌ری له‌خۆوه ده‌پیتچی و
گۆگۆد، پزیستی له‌گه‌ل ره‌شه‌بای سووتینه‌ر

فریشتەى مەزن بەسەریدا باز دەدا
 بای گەرمی باشوور، بەبالی شەلال لە بۆنى هەلالە
 جەحیلەكە بەسینگى بەرىنى خۆیەو دەگوشى
 پى بەعەردا دەكیشى و بەرەو سەرەو هەلدەگژى
 جەحیلەكە لە سىلاوى بەهوروژمى نووردا پەنگى دەپەرى
 دەستەسەرە كرىتیبەكەى توند لە هەنبیەى دەبەستى
 بەچاوانى رەشى كراو و لیوى ئەستوورى قوچاوەو
 لەو هەتاو سووتیترە دەنۆرى،
 كە قوولترین چینهكانى عەردى توندۆتەو.

لاشەپەك لە مەزارى پرشنگى خۆردا، مېروولە بیناسازەكان
 دەیشۆنەو
 چىاكان دەنەپۆن، رێگەكان دەچەمنەو
 سەردەنپتە سەر سینگى فریشتە، رووناكى درەو دەكا:

بەرزایى ئارەزوو

بالاى نەبىنراوى ئەرز پادەبىن

هەنووكە سینگى ئەو فریشتەپەى كە لە ناخیداىە

بەسەر ترۆپكە پاكیژەكانیپەو دەدانى

بەتاقە هېواى سەریبەستى، سەریبەستى كىتوى

سەرفەرازترین پەناگەى ئىنسان

كریتى بالا، نیشتمانى راز!

بەدریژایى رۆژ بەكۆلانه تەنگەبەرەكانى تۆلیدۆدا گەرام، بۆنى گۆگردم لە هوادا هەلدەمژت، وەك بلیتى
 برووسكە لىتى دابى، زیاتر لەسەى سەدە دواى تىپەرىنى تۆ، (با) هېشتا بۆنى درىدەى كىتوى لى دەهات،
 وەك بلیتى شىرێك بەم رێگەپەدا تىپەرىپى. چەند ترسناك و خۆشە برۆیت و هەست بەكەیت رۆجىكى
 مەزن بەژوور سەرتەو بەتوورەپى بال لىك دەدا.

باپىرە، كاتى شەوانە دەچوو مە جىگەكەمەو و ناخ تژی دەبوو بەهەناسەى تۆ، خەو دەهات و بۆ دوور
 هەلبیدەكرد. خەو بوو یان بەلەمىكى سى دىنگە بەچارۆكەى بەرزەو؟ سەردەكەوتم، ئەو ساتەى ئاورم
 دەداپەو تا لە ناخودا پېرسم بۆ كووى دەچىن، ئىدى ئىمە هەر لەو ساتەدا لە مېگالۆكاسترۆ لەنگەرمان
 گرتىبوو. بەرەدە رەشە قىنسىسایىبەكە لەژێر هەتاوى ئىوارەدا سوور دەچۆو. ئالای (قەدىس ماركۆس)
 بەسەر بورجە مەزنەكەو دەشەكایەو، شۆستەكە شەلال بوو بەبۆنى مەى و زەیتى زەیتوون و لىمۆ و
 پرتەقال، لەپال دەروازەى بەندەرەو، مەبخانەى جىرۆنىمۆ پى بوو لە قىنسىسایى مەست و لە زەرباوانانى

باشوور و لە ژنانى برۆزى كە جىژوانیان لەنگەرگاگە بوو. هەردووكمان دانىشتىن، لەودىو بەرمىلىكى
 لارەو دانىشتىن، هېلكە شەپتانۆكە و قرژالى سوورەو كراوى وەك مەزە بۆ هېنابىن. جار دواى جار
 پىكەكائمان بەتال دەكردهو و سەرلەنووى پىرمان دەكردهو، هېچ كامان نەدەدواىن، هەریەكەمان چاوانى
 لەچاوى ئەوى ترمان برىبوو.

هەردووكمان جەحیل بووین، تۆ بیست سالان و منیش حەقدە سال، گەرچى هەردووكمان هەمان كىژمان
 خۆشەووست، كەچى بەشەر نەهاتىن، لەبەرئەوئىمە دوو هاوړپى گىانى بەگىانېى بەكترىبووین، شەوانە
 هەریەكەمان لەبەر پەنجەرە داخراوەكەیدا رادەووستا و بەگۆزانى چرىن دللى خۆى هېتور دەكردهو، تۆ عودت
 دەژەند و منیش گىتار، دەنگمان نامىتەى یەكدى دەبوو، دەنگى تۆ قوول و پىساوانە، دەنگى منیش
 هېشتا زىقن. پاشان كىژەكەمان سەرىشك كرد كە لەمدىو پەنجەرە داخراوەكەپەو بەئازادى بەكىكمان
 هەلبێژى، لای سەپىدە لەپەكتر جىا دەبووینەو. تۆ بەپى خەو، هەرەك ئاكارى خۆت فلچەكەت
 هەلدەگرت و دەكەوتىتە ویتەكیشانى فریشتەگەلى بالداز كە لە ناخى بلیسەو دەهاتنەدەر.

منیش شەكەت رووم دەكردهو مائەو، تا بنووم و لە خەوندا ببىم كە پەنجەرەكە دەكریتەو و سىو
 لاسوورەپەك دەكەوتىتە نىو لەپى دەستەو.

هەنووكە لە ناوئەدى مەبخانەكەدا، هەریەكەمان بى ئەوئى بناخى لەوى ترمان دەنۆرى، چونكە تۆ
 سەپىدەى رۆژى دواى دەرویت. بۆیە دەكەوینە خواردنەو تاسوئى لىكجىابوونەو لەبىرخۆمان بەرىنەو.
 نىوئى شەو راشكابوو كە هەستاین مەبخانەكە جى بێلین، بادەپەكى خەستى مالىقشزىبىمان خواردبۆو
 و زەبىمان كرابۆو و پەلى هاویشتىبوو، تەواوى دونىاى تەنبىو.

پىم گوتیت: "برام مېنىگى، دونیا هى خۆمانە، باپۆین!"

دەستمان نایە ناوئەدى یەكتر تا خۆمان بگرین و نەكەوین، هەناسەكانتم لەسەر گۆنام هەست پى كرد.
 لەخۆم پرسی: "تاكەى؟ تاكەى؟ چەند سەعاتىكى تر سەپىدە دى و ئەم هەناسە ئازىزە جىم دىلێ و ئىدى
 هەرگىز نایدا لە گۆنام!" بەلام من جەحیل بووم، بەرگەى ئازارم دەگرت و فرمىسك نەزایە چاوانم.

لە دەروازەى بەندەرەو تىپەرىن و بەلای چەپدا داگەراىن و بەدیوارە قىنسىسایىبەكانى دەورى شاردا
 هەلگەراىن، مانگ چوارەو و خەمىن بەژوور سەرمانەو شۆرىبوو، تەنى ئەستىرە گەرەكان دەبانئوانى
 خۆیان لەبەر تریفەیدا راگرن، لەو ئاسمانە شىرىبە بىدەنگەدا دەردەوشانەو و زەرباى كرىتىش لای
 چەپمانەو نەعەرەتى دەكیشا.

ئەى هاوړپى ئازىز، راووستايت و دەستت راپەل كرد. پاشان پىت گوتم: "بۆرە، لە ئاوەكە بنۆرە چۆن
 هورۆم دەبا تا دیوارەكان هەللووشى و قىنسىسایىبەكان و دەدرن. ناتوانیت ببىنیت؟ باش بنۆرە، میناگى
 چكۆلە ئەمانە شەپۆل نىن - میناگى چكۆلە ئەو نازناو بوو كە بۆ كىنايەت لىت نابووم - ئەوانە ئەسپن،
 گرۆهى سوارەى ترسناكن!"

پىكەنىم و گوتم: "مىنىگى، ئەوانە شەپۆلن، ئەسپ نىن!"

شان راولەشاند و گوتت: "تاخر تۆ بەدوو چاوانى قوربىن دەبىنیت، بەلام من بەهېتر دەبىنم. تۆ جەستە

دهبينيټ، بهلام من پړوح دهبينم!"

- "دهشئ نهمه دووپاتكهرهوهى نهوه بئ كه نيمه دوو هاورپي نازيزين و ناخوازين ليك داپړتين. چما پړوح هه زدهكا جهسته جي بيلتي؟"

ليكدابراپانمان بېرکهوتوه و خهمى ليكدابراپان همناسه لى بهر برين.

باسكت گوشيم و گوتت: "وهه، لهبارهى ليكدابراپانهوه مه دوى!"

چهند ساتيک به ژير تريفهى مانگدا پړيشستين، بهلام خه يالمان لاي ليكدابراپان بو، ههردو وکمان ههولمان ددها نهوه بير خومان بهرينهوه تا نهبا بيينه نيچيرى فرميسک، شه رمان دهکرد بگرين، ناخر ههردو وکمان نهفسانهى قهديسانمان خوښيدپوه و بهخيليمان دهبرد بهخوږاگرى قهديسان له ژير زهبرى نازارى فيراقتدا، نهوانه گرچى تا نه بهد ليک دادهبران، له نازيزترين خوښهويستانيان دادهبران، که چى دلويه فرميسک ليچاوانيانهوه نه ده پړا. سوښندمان خوارد وهک نهوان بين.

بو نهوهى بيدهنگييه که بره وپښتتهوه، ليت پرسيم: "بیر له چى دهکيهتهوه؟"

ههولم دا ههسته کانم هشاردهم. وهلام دا پتهوه: "له هيچ ها، راسته، بيرم لهوه دهکردهوه که چهند فراوانه نم زهرياي کريته. بهلام هه زدهکده دابهزمه که نار و تهنانت گهر بيشخنيکيم له گهل شه پوله کانداه شه پريتم!"

وهلامت دامهوه: "جحيلى پيى وايه نه مره، بويه بهرنگارى مردن ده پيتهوه!" وات گوت و دهست گرت، ده توپست نه هيليت بو که نار دابهزم.

خه نى بووم، دهست گوشينه که ت زور ناشانيانه بو، گرچى نازارى ليكدابراپان له لام زيده تر ده بو، بهلام خوم بئ باک پيشان دا و پيشنيارم کرد قسه کافان به لاي شته پړوانه بييه کانداه برين تا بو ساتيک خهمى ليكدابراپانمان له بېرکه بين.

ليتم پرسيت: "نه رى مينىگى چون ده توانيت له سه رزه مينه دوره کانداه پړيت؟ تو نه کهس ده ناسيت و نه کهس ده تناسى و هيشتا نه ستيرهى بهختت هه لنه هاتوه. نهوه پارانهى که (مانوسوس) ي براشت دا وپتي پيت پارديه کى زور نييه و منيش هه خوم ده زانم تو چهند ده سبلاويت و له چاوترو وکانيکدا ته خشان و په خشانى دهکيهت. نهى دواى نهوه؟ چما ناترسيت؟"

وهلامت دامهوه: "خهمى منت نه بئ مينىگى چکوله. هه چهندى که مم پيى بهسه، هه چهندى زورم پيى بهس نييه. تيدهگيهت چ ده ليم؟"

- "نا!"

وهک مناليک پيکه نيت، گوتت: "خوشم تيناگم، گرنگ نه ميه مه سه له کيه!" بهلام تو سه رنجى نيگه رانيه که مت دابو، دهست نايه سه شانم تا ته سه للام بده پتهوه، گوتت: "مينىگى چکوله، هيچم به سه نايهت. ناخر نامانجى مه زن له زهينمدايه و هيزيکى مه زنيش وا له دهستمداد. له وى، له نه وروپا، دهکهومه بهر بهر کانيکردنى ترسناکترين هيز، من ده روم بو نه وى تا پرحم ناچار کهم يان بيبا تهوه يا خود تياچى. دهبينيټ، دهبينيټ، بهر له هه شتيک، مه سه له که له گهل - مه ترسه - مه سه له که

له گهل مايکل نهنجيلودا يه کلايى دهکه ميهوه. چهند پړوتک له ميه و بهر نوسخه يه کى چکولهى (رژى قيامت) م بينى که له روم و وينه کيشاوه. به دلتم نه بو!"

چوانت له بهر تريفهى مانگدا پريشگيان ددها، دهنگت و شکهه لانيو، داهاتيه تهوه و بهرديکت هه لگرت و گرتته زهريا، وهک نهوهى بته وى به بهرد بارانکردنى شه پوله کان هيزى خوت بنويت.

- "بوچى ناوها سهيرم دهکيهت؟ پيتوايه زورم خواردوه تهوه و سه رخوش بووم؟ من سه رخوش نيم، نا، من هه زنا کهم سه رخوش يم. نهوه خودايه که جهسته ده پيټيه تهوه و سه رله نوى دونيا پرده کاتهوه له جهسته، من هيچيانم پيگرنگ نييه، قيامه تيکى تر وينه ده کيشم، وا ده کهم، بهدوو ناستيش ده يکه م. ناستيکى نرم: گوره کان - که کراونه تهوه و کرمگه له بقه باره ي جهسته ي نينسان، نيگه ران و به سه رى بهرزه وه، وهک نهوهى ههوا بون کهن، دپنه ده رى. ناستيکى بهر زيش: مه سيح - تهوا و پک تنها، داده نه وپتهوه و فو به کرمه کانداهکا و ئيدى ههوا ليو اوليو ده بئ له په پوله، نه ميه ماناي ژيانه وپه، ناخر پيويسته کرمه کان بينه په پوله، نهک ته نئ به ره لاي نيمه بگه رپتهوه و بينه کرمگه لى نه مر!"

سه رم هه لبرى و له بهر تريفهى سيحراوى مانگدا سهيرم کرديت، ههواى ژور سه ره کلپه سه ندوه که ت سيخناخ بو له په پوله.

ليوم هه لپنايه وه تا شتى بلتم (ناخر نه و رژى قيامه ته م بئ نه اندازه ي هه رته قه بو) بهلام تو وروژا بوويت و په روش بوويت له ساتى گونجاودا نه پيټيه کانى خوم له لادركينيت، سپيده له ده رکه وتنا بو، ناچار بووين دواى تا وپکى تر ليک داپړتين. ئيدى باوهرم نه ده کرد قسه کانت بو من بکه يت، به لکو ههنگاوت ددها و بو خوت ددهوايت.

- "نهوان وينه ر وحلقودس له شپوهى کوترده ده کيشن که به سه ر سه رى حه واريه کانداه داده به زى. چ نهنگييه که! چما هه رگيز هه ستيان نه کردوه که ر وحلقودس ده يان سو تينى؟ نهوه مه له فه قيريه يان له کوى دوزيوه تهوه که بو خواردن ده شى؟ چون ده توانن له شپوهى ر وحلقودسدا پيشانماندن؟ نا، ر وحلقودس کوتر نييه، به لکو ناگره، ناگر که نينسان هه لده لووشى، چه نگاله کانى له سه رى قه ديس و شه هيد و تيكوشه ره مه زنه کان گير دهکا و ده يانکاته خو له ميتش. نهوه پړوحه سه رشوره کانن ر وحلقودس به کوتر داده نين، پيټيان وايه ده توانن بيکوژن و بيخون!"

پاشان پيکه نيت و گوتت: "پړوتک له پړوان - گهر خودا بخوازي - وينه ر وحلقودس به سه ر سه رى حه واريه کانه وه ده کيشم. نهوکات بيينه!"

له بيدهنگيدا نوقوم بوويت، پاشان به خيراى دهستت بو سه روه و بو خواره وه جولاند، وهک نهوهى وينه ر جيتنى گولپزانى نايده له هه وادا بکيشى. ليم پرسيت: "ده توانيت ناگر بکه يته رووناکى؟" هه ر که وام گوت، ده سوپرد له و وشانه ژيوان بو ميه وه، چونکه روخسارت گرژ بو، برؤت هيتا يه وه يهک و وهلامت دامه وه: "ناخ له تو و له دپوانه يى تو بو رووناکى!" وات لى کردم که پيم و ابئ توپوره بوويت: "په لى چيته؟ نه ميه نيشى تو نييه، ناخر نه ميه عه رده و هه ور نييه، عه رديش له جهسته ي به گوشت و به ز و ئيسک دروست بووه، ليگه رى بيکه ينه بلتيسه، نه ميه نه وپه که ده توانن بيکه بين و ناتوانن بئ له وه چ

شتیکی تر بکه یین. ئەمە بەسە! ناگر تەنانهت لە رەگی درەخت و گەلاو لە جلکی شاهانە و گرانبەها و ئاوریشمبێندا نوستوو، دەنۆی و چاوەرێیە یەکی وەتاگای بێنیتەوه. ناگر بیدارکەوه، ئەمە ئەرکی ئینسانە، بلیسە رۆدەچیتە بەرد و ئینسان و فریشتەکانەوه، ئەم بلیسە یە ئەو شتە یە کە گەرکەمە وینە ی بکیشم. ئاخر من نامەوی وینە خۆلەمیش بکیشم. ئای گەر لە ساتی گونجاودا گەیشتم، من لەوەندە زیاترم ناوی کە لە ساتی گونجاودا بگەم. هەر بۆیە دەبینی هەناسە پرکێمە و پەلەمە، گەرکەمە بەر لەو دی بێنە خۆلەمیش بگەم!

هەستم کرد جەستەت تەنراوه بەبلیسە. گوتم:

- "هاورێم، هیتور بەرەوه، من دەترسم!"

- "مبناگی چکۆلە مەترسە، ناگر دایکی پاکیزە یە، کورە نەمرەکە ی هەلگرتوو. کام کور؟ پروناکیی ژبان. دونیا بەرزەخە، ئیسمەش دەسووتین، ئەرکی بەهەشت وەرگرتنی ئەو بلیسە یە کە نامادەمان کردوو و گۆرینبێتە بەرووناکیی. با لێگە پێین بەهەشت ئەو بەکات!"

هەمدیس بۆ ساتیک بیدەنگ بووینەوه. گوتم: (دەمەوی بزانی ئەم ئینسانە بەم پێگە یە هاریکاریی خواوند دەکات. هەندێ کەس پێم دەلین: رافیزی. چ دەلین با بیلین. ئاخر من خاوندی کتیبی پیرۆزی خۆم و کتیبە کەشم ئەو شتە دەلی کە کتیبەکانی تر بیران چووە یاخود نەیانۆراوه بیلین. دەیکە مەوه و لە سیری خەلیقە تەوه دەیخوینمەوه: خودا دنیای خولقاندو لە حەوتەمین رۆژدا حەوا یەوه، لەم قوناعەدا دوا مەخلوقی خۆی - ئینسان - ی بانگ کرد و پیتی گوتم: کورە کەم گەر بەرە کە تی منت مەتلە بە ئەوا گوتم بۆ رادیرە. من دونیا م خولقاند، بەلام تەواوم نەکرد و بەنیوه ناچل بە جیم هیشتم، تۆ درێژە بەخولقاندنی بدە، دنیا بسووتینە، بیکەرە ناگر و خۆلەمیشە کە ییم بۆ بێنە تا منیش بیکەمە پروناکی!)

لەژیر کاریگەریی هەوا ی پاکژ و ئەو و تووێژە ترسناکەدا بیدار بووینەوه، لەسەر گاشە بەردێک دانیشتم و چاومان لە زەریا بری، لە پێرەوتی خۆردا، ئاسمان لای ئاسۆوه سپی دەچۆوه، لەژیریشمانەوه زەریا هیشتا تاریک و بەلرفە. مینیگی، کاتێ رووم تێ کردیت، وا پێدەچوو لە بلیسە تەنرایت.

گوتم: "تۆ ئەشکەنجە دەر و بێ روحیت، جەستە ئەشکەنجە دەدیت تا رۆح رەهاکەیت!"

و هلامت دامەوه: "تۆ ئەوه ناو دەنیتی رۆح و منیش ناوی دەنیم بلیسە!"

- "من جەستەم خۆش دەوی، پێم وایە جەستە پیرۆزه، ئەویش هەر لە خودا دیه. توورە مەبە گەر شتیکی تریشت پێ بلیم: لەجەستەدا درەوشانەوه یەکی رۆحی هەیه و لە رۆحیشدا کولک و مووی جەستە، ئەوانە وەک دوو کبیرۆلە ی هاورێ و هاسۆن بەهاوسەنگیەکی هاوگونجاوه و لەگەڵ یەکتربدا دەژین، تۆ ئەم هاوسەنگیە پیرۆزه تیکرپێک دەدەیت!"

- "هاوسەنگی یەعنی زەلکاو، زەلکاویش یەعنی مەرگ!"

- "بەلام ژبان لەم بارەدا رەتکردنەوه یەکی هەمیشە یی، تۆ شتی رەت دەکەیتەوه کە توانیوە تی خۆی لەبەر تیاچووندا بگرێ و هاوسەنگی پێک بیتی. تۆ ئەمە تیکرپێک دەشکیتی و بەدوای گوماندا دەگەریتی."

- "من بەدوای یەقیندا دەگەریم، دەمامکەکان دەدرینم و چینهکانی جەستە دادەمالم. بەخۆم دەلیم: شتیکی نەمر لەژیر گۆشتدا هەیه و ناگرێ جگە لەوه شتیکی تر ی، ئەمە ئەوه یە کە بەدوایدا دەگەریم و ئەوه یە کە وینە ی دەکیشم. ئەوه ی دەمینیتەوه - گوشت و دەمامک و جوانی - بەشانازییەوه دەیدەمە (تیتیان) (*). هاکان و (تینتۆریتۆ) (**). کان و هیوادارم چێژی لی وەر بگرن.

- "دەتوێ لە تیتیان و تینتۆریتۆ تپەهرینیت؟ ئەو گۆرانییە کریتیەت لەیاد نەچی کە دەلی: گەر هیتانە کەت لەجێگە یەکی بەرزدا دروست کرد، ئەوا پەلکەکە ی ژیری دەشکی!"

سەرت راوهشاند و گوتم: "نا، نامەوی لەکەس تپەهرینم، من تەنیا و گۆشە گیرم!"

- "مینیگی زۆر بەخۆتا دەنازیت، وەک ئیبلیس!"

- "نا، من لەرادەبەر تەنهام!"

- "هاورپتی نازیز ناگادارە، خودا لەخۆیا بیبوون و گۆشە گیری سزا دەدات!"

بێ ئەوه ی و هلام بدەیتەوه، دوا سەرنجت لەزەریای خروشاو دا و رووت بەلای شاردا وەرگیرا کە هیشتا لەشیرینە خەودا بوو، یەکەمین کەلەباب قووقاندی، هەستایتە سەر پێ و گوتم: "وەرە، ئیدی سپیدە ی دا!"

هەمدیس دەستت نایهوه نیو قەدم و کەوتینەوه رێ، لەژیر لێوهوه بلمە بلمیکت کرد و دەمت دادەخست و دەکردهوه. ئاشکرابوو کە دەتوێ نەینیبەکم لادکریت بەلام دوودل بوویت، دوا جار نەتوانی ددان بەخۆتا بگریت و گوتم: "مبناگی چکۆلە، ئەوه ی پیت دەلیم جیی خەفەتە، مېوورە، وای دانی سەر خۆشم!"

پێکەنیم و گوتم: "هەنووکە سەر خۆشیت، دەر فەتی تەواوت هەیه هەموو ئەو شتە بلیتی کە بەهۆشیاری ناتوانیت بیانلیتی، ئاخر ئەوه بەدی مالفیتزییە کە دەناخنی نەک تۆ... باشه؟"

لە پروناکی بیدەنگی سپیدەدا، دەنگت قوول و پر لە تالی و تفتی هاتە گوتم!

- "شەوێکیان لە خواوەندم پرسی: مەولا، کەنگی لە ئیبلیس دەبووریت؟"

خواوەند و هلامی دایهوه: هەر کاتێ کە ئەو لیم ببورێ! هاورپتی جحیلیم تیدەگەیت؟ گەر رۆژێک لە رۆژان لیت پیرسن گەرەترین هاوکاری خواوەند کتیبە، ئەوا دەبێ بلیتی ئیبلیس. گەر لیت پیرسن ئەدی خەمینترین مەخلوقی خواوەند کتیبە، ئەوا دەبێ بلیتی ئیبلیس. دوا جار گەر لیت پیرسن: ئەدی کورە گومرکە، ئەوه ی کە بابی گوتیرە کە دابەستە ی بۆ سەر بری و بەنامیزی کراوهوه چاوەرپتی گەرانه وه یەتی، کتیبە، ئەوا دەبێ بلیتی ئیبلیس!

(*) وینە کتیشکی ئیتالیا یی، لەسەدی حەقدە یەمدا ژیاوه. لە کارە شتیه کاریبەکانی: رۆنیشتی روقلوقدس لە مەرەمی پاکیزەدا، قیامت، مەسیح بەتاجی درکەوه، جیژنی تەبشیر.

(**) وینە کتیشکی ئینسیسای سەدی حەقدە یەمە. لە نینو کارە شتیه کاریبەکانیدا، هەردوو تابلۆی (هەلگژان بەجەلجەتا) و (لەخاچدان) ناربانگیکی جیهانیان هەیه.

من شاراوهرترین نهیینییه کانی خۆمت بۆ ئاشکرا دهکهم، چونکه دهههوی بزانیته گهر تاخیر بووم یان نه متوانی ههموو ئهو شتانه نهنجامدهم که دهههوی نهنجامیاندهم، ئهوا دههین تۆ درێژه به بهرخۆدان بدهیت. بههین ترس درێژه بهو بهرخۆدانه بده و ئهو وهسهپته لهبیر مهکه که کریتییهک بۆ کریتییهکی دهکا: (جھیلیتی بکه ره قوربان، بههین ئهوهی دلۆیه فرمیستکی لهچاوانتهوه برژیته خوار!) ئه مهیه مانای جوامیری، ئه مهیه مانای نازایه تی راسته قینه، ئه مهیه ئهوپهری ئاره زووی پیروژ.

سویند دهخۆیت؟ دهتوانی نهنجامی دهیت؟ که مته رخه می تیدا ناکهیت؟ ئاور نادهپتهوه بۆ دواوه و بلتیته: خۆشگوزهرانی شتیکی جوانه، نامیزی ژن و شانازیش بۆ نادهویی؟"

- مینیگی، ئاخو ئه و بهرپرسیارییهی دهیخه پته سه ر شانم قورسه، چما ناکرئ ئه رکی سه رشانی ئینسان که مینک سووکر بئ؟"

- به لئ دکرئ، به لام بۆ من و تۆ نا! ئاخو سئ جوۆ روچ ههن و سئ جوۆ نزا. یه که م: خواوه نده من که وانیکم وام له ده ستتا، رامکیشه تا نه پرژیم. دووهم: خودایه زۆرم رامه کیشه تا نه پچریم. سبیه م: زۆرم راکیشه خودایه، ده لینگه ری با پچریم! هه لبریره!"

وه ناگا بوومه وه، زه نگه کانی کلتیسای (سانتۆ تۆمئ) ی ئه و نزیکانه، وادهی نوژی به یانیان راگه یاند، رۆژ بیووه، هاواره کان له شه قامه وه دهنگیان ده دایه وه، پاژنه ی پیلای ژنان بهر ورده زبخی شه قام ده که وت، بارۆکه بهک به ده نگه کی زیقن ده بقوو قاندا. تۆلیدۆ وه ناگا ده بووه، خه ونه کانم هیشتا به پیلوو هه گامه وه بوون، هیشتا نه مده توانی ئه و دوا بین وشه بئ روحمه ببیه م که تژیی کردم له ترس و بیداری کردبوومه وه: وشه ی (هه لبریره!)

باپییره ی نازیز، ئه ری له و شه وه وه چهن د تپه پیه ریوه که له تۆلیدۆ نووستم و تۆ به بۆنکردنی هاتنی کریتییهک بۆ هاوسپیه تیت، له گۆرکه ت هه ستایت و بوویته خه ون و به دوامدا گه رایت؟ ساتیک یا خود سئ سه ده؟ ئاخو کئ ده توانئ له فه زای ئه قیندا جیاوازی له نیوان ساتیک و ئه به دییه تیکدا بکا؟ له و کاته وه عومریک تپه پیه ریوه، قژی ره ش سپی بووه، لاجانگه کان داکه وتوون، چاوان تاریک بوون. هه رگیز نه متوانیوه بزائم چما که وانه که به ده سستی کپوه، به ده سستی خواوه نده وه یان شه پتانه وه ده نگه ی هات، به لام خه نی بووم به هه سته کردنم به وه ی که هه یزکی زۆر گه وره تر و پاکتر له هه یزی خۆم، هه میشه به تیروکه وان چه کدارم ده کا و یارمه تیم له هاویشتهیدا ده دا. ته واوی ته خته کان له خاچی راسته قینه ن، چونکه ده توانی له هه موو ته خته یه ک خاچ دروست کرئ، به م جوۆره هه موو جه سته کان پیروژن، چونکه ده توانی که وان له هه موو جه سته کان دروست کرئ. به درژیابی عومرم، که وانیک بووم له نیوان دوو ده سستی بئ روحم و برسیدا، ئه و ده سته نه بینراوانه، چه ندین جار که وانیان کشان دووه و هه ر کشان دووه تا قرچه ی شکانیم ژنه فتووه! هه ر هه موو جار ده کانی ش هاوارم کرده وه: "با بشکن!" ئاخو باپییره، تۆ ئه مرت بئ کردبووم

هه لبرترم و ده ی منیش ئه وه م هه لبراردبوو.

هه لمبرارد، ئه لعان، بوولیلی سپیته، تاریکایی خۆی داوه به گرده لکه کاندای، سپه ره کان درتیژ بوونه ته وه، فه زا تژیی بووه له مردوووان، جه نگ له ته واو بووندایه. ئه دی چما بر دوومه ته وه یان دۆراوم؟ ته نها شتی ده بزائم ئه وه یه: جه سته م سه راپا زامه و که چی هیشتا هه ر به پتوه راوه ستاوم.

پر م له برین، هه مویشی وا له سینه مدا. باپییره، ئه وه ی توانیم کردم، زیاتریش له توانای خۆم، ته واوی به و شپه یه ی که ئه مرت بئ کردم، نه مو یستوه بیمه مایه ی شه رمه زاریت. ئه لعانی ش که شه ر کوتایی بئ هاتووه، دیم و له پالتا راده کشیم تا له پالتا بیمه خۆل، تا هه ردوو کمان پیکه وه چاوه روانی رۆژی چه شرکه ی ن.

باپییره، ده سته کانت ماچ ده که م، شانی راست ماچ ده که م، شانی چه پت ماچ ده که م.

باپییره سلاو!

338 روسیا
365 قهوقاز
375 گهراڻهوهی کورپه لاسارهکه
383 زۆریا
396 کاتی نه مامی ئۆدیسسه له ناوهوه مپرا چرۆی کرد
414 نیگای کریتیپیانه
424 کۆتایی

سوپاس و تیبینی

* له تهرجومهی ئەم کتیبه دا، وێرای دهقه فارسییه که، سوودیشم له دهقه عاره بییه کهی (مهمدوح عه دووان) وه رگرتوه و له زۆر شوێندا بهراوردم کردوون، جگه له و دێر و په ره گرافانهی که له یه کتیبکیانا هه بوون و له وی تریانا نه بوون.
* سوپاس بۆ هاریکاری دلسۆزانهی کاک خالد رهشید پوور.

پێرست

.....	سهره تا
9 بهر له پيشه کی
11 پيشه کی
16 با پیران
22 باوک
24 دا یک
31 کور
39 قو ناغی خویندنی سهره تایی
48 مردنی با پیره م
52 کریت له بهرام بهر تورکیادا
55 ئەفسانهی قه دیسان
58 تاسه ی هه لاتن
67 کوشتار
73 ناکسۆس
83 ئازادی
87 گرفته کانی هه رزه کاری
102 کیه ئایره له ندی
106 ئە سینا
113 گهراڻه وه بۆ کریت... کنۆسۆس
125 زیاره تکردنی گریکستان
145 ئیتالیا
154 هاوړی شاعیره که م... کتیی ئاتۆس
197 ئۆرشه لیم
217 بیابان... کتیی سینا
260 کریت
270 پاریس... نیچه شه هیدی مه زن
291 قینا... نه خو ش که وتم
306 بهرلین

چاپکراوهکانی دهزگی ئاراس له سالی ۲۰۰۳

- ۱: ۱۷۷ - بیرهوه‌رییه‌کانی سه‌عید ناکام
- ۲: ۱۷۸ - البارزانی. مسرحية للأطفال. تأليف: أحمد إسماعيل إسماعيل
- ۳: ۱۷۹ - بارزانی. شانۆگه‌ری بۆ مندالان. نووسینی: ئەحمەد ئیسماعیل ئیسماعیل. وەرگێڕانی له عه‌ره‌بییه‌وه: مه‌هدی خۆشناو.
- ۴: ۱۸۰ - کابینه‌ی چواره‌م: ته‌مه‌نیکی که‌م و به‌ره‌مه‌تیکی زۆر. چالاکییه‌کانی حکومه‌تی هه‌رتیمی کوردستان له سالی ۲۰۰۲دا.
- ۵: ۱۸۱ - من مه‌باباد الی اراس. ترجمه من الفارسية الی الكردية: شوکت شیخ یزدین. نقله الی العربية: شاخوان کرکوکي.
- ۶: ۱۸۲ - ته‌می سه‌ر خه‌ره‌ند. رۆمان. شێرزاد هه‌سه‌ن.
- ۷: ۱۸۳ - بارگه‌ی یاران. سه‌ره‌مه‌ی شیعی هیتمن.
- ۸: ۱۸۴ - هه‌واری خالی. سه‌ره‌مه‌ی نووسینی هیتمن.
- ۹: ۱۸۵ - زینده‌خه‌و - رۆمان. نووسینی: فه‌تاح ئەمیری.
- ۱۰: ۱۸۶ - پیاویکی شه‌یقه‌ ره‌شی پالتۆ ره‌شی پیتلاو شین. رۆمان: د. فه‌هاد پیرپال.
- ۱۱: ۱۸۷ - هه‌یشه. رۆمانی: سه‌لام عه‌بدوڵلا.
- ۱۲: ۱۸۸ - ئاقبێستا - له‌مه‌یترینه‌ترین سه‌روودی کورد. کۆکردنه‌وه و وەرگێڕان و لیکۆلینه‌وه: جه‌لیل عه‌باسی - ج. قه‌قنه‌س.
- ۱۳: ۱۸۹ - خه‌نجه‌ره‌ زێڕینه‌که‌ی عومه‌ر قادر. نووسینی: جۆن هنری میولر. وەرگێڕانی له ئەلمانییه‌وه: ناصح ئیبراهیم عه‌بدوهره‌حمان دزه‌بی. بژارکردن و دارشته‌وه‌ی: غه‌ریب پشده‌ری.
- ۱۴: ۱۹۰ - الجيش الأيوبي في عهد صلاح الدين (ترکیبه. تنظیحه. أسلحته. بحرته. و أبرز المعارك التي خاضها). تأليف: الأستاذ الدكتور محسن محمد حسين.
- ۱۵: ۱۹۱ - کورد و کوردستان - لیکۆلینه‌وه‌یه‌که‌ سه‌باره‌ت به‌باری رۆشنییری و کۆمه‌لایه‌تی و سیاسی و جوگرافی کوردستان، سالی ۱۹۲۳ له‌ فه‌له‌ستین به‌ئینگلیزی چاپ کراوه. نووسینی: کۆمه‌لێک له‌ پسه‌پۆزان و ئەفسه‌رانی سیاسی ئینگلیز. وەرگێڕانی: حسێن عوسمان نیرگسه‌جاری و حسێن ئەحمەد جاف.
- ۱۶: ۱۹۲ - ئەنفال و ئافره‌تی کورد. دانانی: عه‌داله‌ت عومه‌ر سالح.
- ۱۷: ۱۹۳ - کوردستان نیشتمانی یه‌که‌مینی سۆمه‌رییه‌کانه. نووسینی: هاوړی باخه‌وان.
- ۱۸: ۱۹۴ - الإنتفاضات البارزانية. تأليف: كاوس قفطان.
- ۱۹: ۱۹۵ - گۆزانیبێژه نه‌مه‌کان - به‌شی دووهم. دانانی: باکوری.
- ۲۰: ۱۹۶ - ظهور الكورد في التاريخ. ج ۱. د. جمال رشید أحمد.
- ۲۱: ۱۹۷ - ظهور الكورد في التاريخ. ج ۲. د. جمال رشید أحمد.
- ۲۲: ۱۹۸ - کۆچره‌و... کۆچره‌و. عه‌بدوڵلا سه‌راج.

- ۲۳: ۱۹۹ - به‌هاری ره‌ش. ئەحمەد محمه‌د ئیسماعیل.
- ۲۴: ۲۰۰ - به‌فر یا ئەشکه‌وتی مراز. ره‌زا سه‌بیید گۆل به‌رزنجی.
- ۲۵: ۲۰۱ - خاتوون T. رۆمان: میلان کوندی‌را. وەرگێڕانی له‌ فه‌ره‌نسییه‌وه. د. ئەحمەدی مه‌لا.
- ۲۶: ۲۰۲ - په‌یام بۆ گریکستان. نیکۆس کازانتزاکیس. یاده‌وه‌ری. وەرگێڕانی له‌ فارسییه‌وه: دلاوه‌ر قه‌ره‌داغی.
- ۲۷: ۲۰۳ - فرانسيسكووس قه‌دیسى من. رۆمان. نیکۆس کازانتزاکیس. وەرگێڕانی له‌ سویدییه‌وه: دلاوه‌ر قه‌ره‌داغی.